

رۇمان

كەرىم كاكە

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

شىنگال، ھايتى ل من

رۆمان

شنگال، هایّ ل من

که‌ریم کاکه

هه‌ولێر - 2019

كتيب: شنگال، هايّ ل من

بابهت: رۆمان

نووسهر: كهريم كاكه

نه خشه كار و بهرگ: سهر كهوت وهلى

نۆبهتى چاپ: يه كههه- 2019

تيراژ: 500 دانه

بايى: 5000 دينار

له بهر كى نووسهر چاپ كراوه

شنگال، هایّ ل من

که ریم کاکه

چەتەرى له هەنجیر

له بهرى رۆژهوه دى، به دهركاى رۆژدا هەلده گەپى، ئەو
دهرگایه ئهسكه ندهرى گهوه، له چياى شنگالى كردهوه، وهك
دهلێن ههوكه شپێوه، شوین سمى ئهسپه كهى وى پێوه، ئەو ژنه له
گرتهى ئاسمانیوه، رۆینه كهى كتومت تاوسه، به شنگالدا
هەلده زهنی و دهكهوی و قیتده بیتهوه، تا گهیشه بن چل میړا،
حهفتا و چهند جارێ كهوت و ههستایهوه.

ئەو ھەموو كەوتن و ھەستانەو ھەيە لە چەند خولەكى، نیشانی
پاك دنیا درا، دواى قرتان و برینىكىدى، ژنە لە تاوسچووەكە،
لە بەرى كانىی كەرسى سەرکەوتەو، بزر بوو، بە دیوى
مەزارەكە لە سەر دوندى چل مىرا لە شىوێ سمۆرە دەرکەوتەو.

وا دیارە، دنیا من دەبینى!

ئەو رستە بە زاریدا ھات و درىژەى بە خویندەو ھى نامەكە
دا:

كەژى، ئەو تاوسە تۆ نەبى! دوھى شەقى من خەونەكى
ھۆسا بە تۆو دیت..

نامەكەى تەواو نەخویندەو، پلىكى گەياندى و گەياندىە
كۆتایی، ئى ئەو ھەوايە، لە دوا رستە ناوى خۆى نووسی، ناو
نەبوو، خپى نەخویندەو، ھەلىگرت بۆ دواى ھەلامدانەو،
نووسی:

نازانم تۆ كىتى، بەلام تاوسەكەى بە شنگالەو..

تەواوى نەكرد، كۆژايەو، مۆبايل وزەى تەواو، ناولەپىكى
ھیند توندی لە رانى خۆى دا، چەند قەلە زەیتوونىك لە بەركیەو

دەرپه‌رین و غلۆربوونه‌وه، ناو له‌پێکی وا، نه‌گهر فرۆکه نه‌وه‌ی
 وینه‌که‌ی گرت و به‌ دنیا‌دا بلای‌یکرده‌وه، له‌وێ مابا، سه‌ری
 لێده‌شێوا و ههر له‌وێ به‌ سه‌ر سینگ‌ی شنگالدا ده‌که‌وت و ههر
 پارچه‌یه‌کی ده‌که‌وته سه‌ر تاشه‌ به‌ردی، لێدانی له‌ رانی خۆی دا،
 له‌ شنگال ده‌نگیدا‌یه‌وه، به‌لام که‌س نه‌یبیست.

نه‌ وینه‌گره‌که نه‌ که‌ژتی سه‌ری چل می‌را، نه‌ که‌س، نه‌یزانی
 له‌ ده‌رگای رۆژه‌وه‌ بۆ سه‌ری چل می‌را چه‌ندی پێچوو، رۆژی،
 که‌متر؟ که‌س نازانی، نه‌وه‌ی دنیا دیتی چه‌ند خوله‌کی بوو، ناو
 بێن هه‌ ده‌ست بشۆ.

کچی سه‌ری چل می‌را، به‌هاییداریه‌وه زاری به‌زارکی
 دیمکه‌وه نا، لیوی کولایه‌وه، به‌ سه‌ری په‌نجه‌ی زیرنه‌قووته‌ی نه‌رم
 نه‌رم شیلای، ژانی شکا، قله‌ زه‌یتوونه‌کانی خرکرده‌وه، برسی
 بوو، لی شنگی جویی تی‌دا نه‌مابوو، خستینه‌ به‌رکیه‌وه،
 تووره‌گه‌ی پشتی کرده‌وه، چه‌قۆ گه‌وره‌که‌ی ده‌ره‌ینا، خستیه
 مستی و سه‌ری به‌ تووره‌گه‌ کرد و له‌ ته‌نیشته‌ بنه‌ گوینیی پشت
 له‌ رۆژ له‌ سه‌ر پشت راکشا..

هيند ماندوو و شهكەتە، بیری به چ لادا ناچی، له شیوهی
ورینه، دهلی:

پیری چل چله، به قسهی تۆم کرد، ریی سهری شنگالم گرت.
کپ کهوت، دیار نیه، له خۆچووه، یان خهوتووه، دهسکی
چهقۆکهش، وهك بلیی به کهتیرهی بنه گوینییهکهوه به دهستییهوه
نوساندبیّت، پیوه نوساوه، ویدهچی خۆی بۆ شتی
دانوساندبیّت، له بیئاگاییشهوه بهرینادات.

له ئاسمانی پهله ههوریکی کهپرۆکهیی له دووکهلی سپی
دهچی، رهنگه ههر دووکهلیش بیّت و خۆی له شیوهی ههور
نیشاندا بیّت، له بهری رۆژی پهیدا بوو، بۆ ماوهی سهرخهوشکانی
له راستی وی راوهستا و سیبهریکی تهنك تهنکی لیکرد،
تهنکتر له سیبهری پۆله پهپوله.

رۆژ به دیوی فرههات و چۆلهوانیدا تهواو لاریۆتهوه،
سیبهری بنه دار و گابهردان درێژبوونهتهوه، له کهلینی لك و
پهلكانهوه، تیشکی رۆژ وهك بلیی بۆ وینهگرتن رووناھیی
بداتی، کهوتۆته سهر روخساری.

به شیوهی راپه‌ری، ده‌تگوت له ده‌ستی ئالاره‌شان خۆی
 راپسکاندووه، هینده‌ی نه‌مابوو، نووکی چه‌قۆ له نیوچه‌وانی
 خۆی راجی، چاوی به ده‌وری خۆیدا گێرا، هی له خۆی که‌س به
 شنگاله‌وه نه‌بوو، چه‌قۆکه‌ی له زه‌وی چه‌قاند، تووره‌گه‌ی
 کرده‌وه، نانێك له‌وی و گۆله‌ زه‌یتوونیکی له به‌رکی ده‌رهینا،
 له‌تاو کولانه‌وه‌ی لیوی تا ته‌واوی کرد، زۆری برد، زه‌یتوونه‌کانی
 به‌رکیشی رووکرده‌ تووره‌گه‌وه، نه‌و ساته‌ی بیرکه‌وته‌وه که
 پێرانه‌گه‌یشت زارکی تووره‌گه‌ بکاته‌وه و زه‌یتوونی تی‌کات، له
 بای غاری مستیکی لێدا و گو‌ری کرده‌ به‌رکیه‌وه.

هه‌لکشا، که‌مینکیتر به‌ چل می‌رای شنگالا هه‌لکشا، له ته‌ك
 پنچکی که‌ له دووره‌وه له پیریژنیکی سه‌ر به‌ قه‌زمه‌ ده‌چوو به
 دیار ده‌سته‌سپه‌وه دانیشتی، له سه‌ر چیچکان دانیشت،
 سه‌ری له شیوه‌ی گیا سه‌ئاتۆکه‌ ده‌سو‌را، چاوی له ئالی شاری
 شنگال ده‌گێرا، له نیوان داربه‌روویك و گابه‌ردی دیتی‌ه‌وه، چ
 دیار نیه‌، به‌لام به‌ گو‌یره‌ی رۆژ و سو‌رپانه‌وه‌ی، دلنیا بوو که

شنگال که وتۆته ئاستی که لیڤنی ئەو دار و بەردە، روو لەوی پێی
لی راکیشا.

برژانگی بە ئاسمانی شاری شنگالەوه گریڤا، دووکه‌له،
دووکه‌لی به لای شینی خو ده‌نوینی، بەری ئاسمانی گرتووه، تا
دی شینتر هه‌لده‌گه‌پێ، شینیکی تاریک، ئەو رهنگه‌یه که
ده‌میکه شنگال‌نشینان به دیتنی وی سەر و دلێان تی‌کده‌چی،
ده‌ست به چاویانه‌وه ده‌گرن و روو و ه‌رده‌گێرن، ئەو رهنگه‌ی شین و
رۆڤۆ و گازی مه‌رگی تی‌دا رهنگه‌داته‌وه، ئەو رهنگه‌ی چه‌ندان
پشته، له سی‌به‌ری ئەو و ئەو رهنگانه‌ی له‌و رهنگه‌ رهنگه‌ده‌نه‌وه
فه‌رمانی مه‌رگ هاتووه، که‌ژی به دیتنی وی رهنگی، هی‌نده
رهنگه‌ی به روویه‌وه مابوو، ئەویش په‌ری، دنیای له به‌ر چاو
تاریکتر داها‌ت.

چه‌قۆکه‌ی له به‌ر چاوی راگرت، هی‌ند به رقه‌وه تی‌یده‌روانی،
هه‌موو له‌شی که‌وتبووه له‌رزین، چه‌ند جارێ له لیوی
نزی‌ک‌کرده‌وه، ده‌یویست، زمانی پێ‌دا بی‌نی‌ت و ئەو خو‌ینه
بلی‌سی‌ته‌وه که پێ‌وه‌ی وش‌کبۆته‌وه، په‌شیمانده‌بۆ‌وه،

بیریده که و ته وه، خواردنی خوئین له ئایینی وان ریگه پینه دراوه،
سهری په نجهی دۆشاومژهی چهپی، گه یانده برینه که ی لیوی،
دنکه زهیتوونیکی دی خسته زاری، به دهم جوینه وه، تیچاویکی
خسته سهر چه قۆ خویناویه که و هه ناسه یه کی هه لکیتشا و له گه ل
دانه وهی:

خوئین خوئین ده شواته وه.

را ده بی، سهری بۆ سهری، سهری بۆ خواری، به ههر چوار
لادا دی و ده چی، چار ده گپری، گوئی راده دیری، جگه له بهرد و
داروبار چ دیار نیه، جگه له دهنگی نه رمی هه ناسه ی خوی چ
دهنگی نایستی، دنیا (با) شی له شنگال گرتۆته وه، نووزه یه کی
نایی، نه دی ئاژه لی، بالداری؟ خۆ شنگال به قه د سه د چیا
بالدار ی هه یه، نیه، نه فرینی نه خویندنی، هیچ، که ژی، له و
چۆله وانیه ی چیا ترسا، به لیو له رزینه وه:

تۆ بلتی، لی ره ش ژیا نیان قه کرد بی!

وای گو ت و سهرتر هه لگه را، ئیره بلندایی چل می رایه، له
قه دی دوندی که له دووره وه گه لی له گومبه زی ئیزیدیان ده چی،

لهوئى له لای دوندەكەوه چوو ه سەر كه قری كه دارههغیڕیكى له
بارستهی خو گهورهتری له وینهی چهتر له سەر سەر راگرتووه،
سەر كه قه كه تهخت تهخت، دهتگوت تاتی نوژییه، تهختاییه كه
به رینی گهزی و دریاایشی به قهده به ژنی كهژی.

پشتی دا قه دی داره كه و چاوی به ناو لق و پویدا گیترا،
پینه ده چو زپ بی، به لام چ ههغیڕی پیوه نه دی، نهو شوینهی
لیی دانیشتووه، بیریکه وتهوه، هه ده بیته نهو شوینه بیته كه
نزیكهی ههزار و پینجسه ده گهزی له ناستی ده ریا بلنده، نهو
جییهیه كه لافاوه كهی نووخی نه گهیشتی، بهوه ناھیتی به بهر
گه راپاوه و ترس رهویهوه، له بهر خویهوه:

پیری چل چله، له سەر قسهی تو، لیژه، ناترسم، مه رگ
ناگاتی.

تیكه نانێك و چه ند دنكه زهیتوونیکی خوارد، سی چوار
قومه ناوی به سهردا كرد، تووره گهی كرده سهرین، گابهرد
رايهخ، ههغیڕی به خو دا، دیمكه له نزیك سهری و چه قو له

دهست و له سهر ته نىشت راکشا، شنگ و تینی بیر کرده وهی
تیدا نه ماوه، چووه تاریکایی شنگاله وه..
له گرموهوړ به ناگا هاته وه، تاو که وتبوو .

ماره ره شه که

که شتی ژیان

به شیوهیی شیواوه، نازانی زرموهۆپه که له کیهه لاوه دی،
ویدهچی له هه موو لاوه بی، چیاى شنگال به قرمه و ویزه ی
گه له ك جوړه چه كوچول ده وردراوه، به دهنگیك به ئاسته م خوی
ده بیستی:

مردن ئاوخواردنه وهیه، لی کهوتنه بهر دهستان چ به
مردویی چ به زیندوویی، نابی بی، ژاره و قووتنادری.

دې و دهچې، چاوده گيرې، ویده چې به دواى كهندرې،
كه لينه شاخې، كونى بگهړې، تا تهرمى خوى لى بشاريته وه و
به كهس نه بينرېته وه، دهنگى توپان دې، دار و بهرد ده لهرينه وه،
له رينه وه يهك، چ بوومه له رزه يهك بهو رهنكه له رزى نه خستوته
شنگاله وه، له چاو گيران ناكه وې، لهو سهر بهرد بؤ نهو سهر
بهرد، لهو بن داره وه بؤ بن نهو بنه دار، نابيينته وه، جيپيه كى
لاچه پى نه ديو، نابيينته وه.

تو بليى به دواى جى تهرمى خويدا بگهړې؟!
له پر روو له روژې، قيت راده وه ستى، نهرم نهرم ليو
ده جوولينى، وهك بليى نزا بخوينى، دواى كه مى، كه مى دهنگ
هه لدېنى:

چياى شنگال كه شتیه كه نوقم نابى..
نه وه گوتهى سهر زارى پيرى چل چله بوو، وه بيريهاته وه و روو
له روژې گوتهيه وه، دوو سى قومه ناوى خواره وه، ويستى
زمانى بگه يه نيته سهر برينه كهى ليوى، گورج زمانى كشانده وه
زارى، له چاوپرا ده خوینرېته وه، نايه ویت زمانى به ليوى پيس

ئىستا بە دىۋى گەلىى كەرکەسى چوۋە بن بنە دار بەرۋوئ
 كە ھىندەى بەژن و نىۋى خۆى بلندە و ھىند پر پەلکە، دەلىتى
 لە تەمەنى نە سووتانى دىتوۋە، نە پايز ميوانى بوۋە، لەو
 سىبەرە چرەۋە چاۋى داۋەتە تاشبەردان، تاشبەردى بەرى چل
 مىرا، ئەو بەردانەى لە دوورەۋە رەش رەش، كتومت بەرى
 سىرن، لى دەمى نىزىكەكەۋىەۋە، سۆر ھەلدەگەپىن، سۆرىكى
 تىرن، تاشبەرد لە بن رۆژى ھەيىقى گەلاۋىۋى، دەترىسكىتەۋە و
 تىشكان داۋىۋى، بە چەند رەنگى رەنگدەداتەۋە، گۆتەيەكى پىرى
 چل چلەى بىرکەۋتەۋە:

هەر تیشکه رهنگی له تاشه بهرده کانی چل میڤرا، دیرۆکی که
له گێڕانهوهی شنگال، شنگالی سینه برینداری زار تژی له
نالەنال.

کهژی به کهژی چل میڤرا کهوتوو، کهوتۆته خهیاڵی، به
تۆپیش ناگهڕیتتهوه، ئیستا کهس نازانی دیری سهر تاشه بهردان
ده خوینیتتهوه، یان گۆتته کانی پیری چل چله ده لیتتهوه:

چاودی، نهو تاشه رهنگ تیڤه، چیرۆکی کهشتی و ماری
رهش، وشه وشه نیشاندادهاتهوه:

لافاوی ههستاوه، هی وا نهبووه و نابیتتهوه، ههمی
زه ریاکانی دهگهڵ خری هیناوه، زهوی تا نزیک ئاسمان ئاوه، زهوی
هی له شنگال ناوله پێ و شکانیی پێوه نهماوه، زهوی سهراسه
زه ریایه، چیا ی شنگال ئاو تا سهراشانی هاتوه، ههوکه ئاقاری
چل میڤرا تاقه دوورگهی دنیا یه، له دوورپا له کهشتی دهچی.

ئهها، کهشتیی له بهری لالشهوه رووه و شنگال دی،
گهیشتی، کهشتیهوان دهست راده شهقینی به سی دهنگا
گازده کاته خه لکی وی ئاقاری:

ئەز نووحم، خودا رايىسپاردووم بىژمە نىڭۇ، رىزگار كەرى
گىيانلەبەر و زىندەوەر ائىم، ئەگەر ئاتانەوئى، تۆ و بىنەچە تان
بىر پىتەو، سوارىن..

كەسئ لە سەرى چل مىرا، وا باڭۇى نوو ح دەداتەو،
شىنگال خۇى كەشتى، بن ناكەوئى، ئا و بگاتە ئاسمانىش
شىنگال نو قم نايىت، ئىو دابەزن..

نوو ح سەر بادەدات و بادەداتەو، بەرەو جوودى بادەداتەو،
لەو رىيە كەشتى كونى تىدەبئى، كەسش ھەست پىناكات،
مارەكە نەگەشتبا، بن ئا و دەكەوت، ھەموو بە نوو حىشەو
تىدا دەچون، مەلەك تاوس، ھەستپىدەكات، دىت لەو شىنگالەى
خۆمانەو، ماريكى رەش رادەسپىرئى، مار ھىندەى بلىئى يەك و
دو، دەگاتئى، لە سەر كونى كەشتى پەپكە دەخوات و نوو ح و
كەشتىنىشىنان لە مردن رىزگار دەكات، ھەر لە بەر ھەندىش
مارى رەش پىرۆزە و نوو حىش شىنگالى پىرۆزكرد.

كەژئ لە خويندەو و گوتنەوئى دىرى ماري رەش پىرۆزە
نەبووبۆو، لە تەنىشتىو خەيئ ھات، تەماشادەكات،

ماریکی رهشی بهژنی درێژ، بهرهو ئەو تاشه بهرده دهخشی که
 چیرۆکی کهشتی و ماری به تیشکی رۆژی له سهر نووسراوه،
 ماره که به سهر چیرۆکی خۆیدا ئاودیو بوو، له ئاودیو بووندا،
 ئاورپکی دایهوه، یه کهم جاری بوو، ئاورپانهوهی مار ببینی.
 راده چله کی، بهرزه پی ههردهستی، به لیو لهرزینهوه، به
 دهنگی که بهرز، بۆوهی کهسی ته گهر لهو ناوه هه بی، وهلامی
 بداتهوه:

من له کویم؟ ئەوه چیه روودهات؟ خهونه، چیه؟ پیری چل
 چله له کوپی؟ ..

جگه له خۆی کهس دهنگی نه بیست، پیری چل چله رهنگه
 نیستا گه یشتبیتته بهههشت، یه کپی بهرهو کانیه که چوو،
 دیمکه کهی پر کردهوه، پیتلاوی له پی کردهوه، پیی خسته ناو
 ناوی، ده موچاوی شووشت، لیوی کولایهوه:

تۆ، به کانی سپی نه بی، خاوین نابیهوه.
 له سهر ئەو کانیهی ده پڕیتتهوه گه لیی کهرسی، زۆر شتی گۆ،
 لی دهنگی هیند نزم بوو، خۆیشی نهیده بیست، دوو سی پارووه

نانی خوارد، سەر و پرچی تەرکړدهوه، نهوهی نهیهیشت پشکه
 ناویکی پیبکهوی، چهقوکهی بوو، هاتهوه سهرهخو و به ریی
 خویدا گهراپهوه و دلنیا بووه، نیره مهزاری چل میړا و دوندی
 چل میړایه و له سهر قسهی پیری چل چله، هانای بو نیره
 هیناوه، وه بیریهاتهوه که دیسان فرمانه و رهش دهوری چیای
 شنگالی داوه، ناوله پینکی په شیمانی له چوکی خوئی دا و گوئی:
 حریف، زوو به قسهی تۆمان نه کرد.

گوته کای چهند مانگ لهوه پیشتی پیری چل چلهی
 بیرکوتتهوه، نهوهی له باژیری شنگالی، له گهړه کی مناره، به
 دهوری مناره دا ده سوړاپهوه، مناره ی شاکاری شار، مناره ی
 بانگهواز، نهو مناره ی تهمه نی نووخی هه بوو، نهو مناره ی
 پیشتی سیژده چارده به ژنه زهلام، به ژنی بوو، نهوهی زوو، جیی
 جاردان بوو، لهو مناره یهوه نیزی ئاگادارده کرانهوه له
 ده رچوونی فرمان و هاتنی له شکری فرمانان، له شسووکیکی
 دهنگ زولال سهرده کهوته سهر مناره، به دهنگی که له چیای
 شنگال دهنگیده دایهوه:

ديسان فەرمانه، ل مه فەرمانه، گهلى عهگيد و خوش ميرا،
رابن، خو ببهستن، بهرسينگى دوژمن و نهيارا بگرن..

پيرى چل چله به دهورى منارهدا دهخوليتتهوه، بو کچ و
کورانى نهو ناوه ديرۆكى فەرمان دهگيريتتهوه، ههنديک
پيپتدهکهمن و وا دهبينن دين بووه، بهلام نهو گویناداتى، ديرۆک
دهگيريتتهوه، ترس و فەرمانى دادى دهگيريتتهوه:

فەرمان له رييه، له سهردهمى عهيازى کورى غهنهمهوه له
رييه، له سهردهمى بهدرهدينى لوتلوئهوه له رييه، له سهردهمى
نهبوو سهوودى موفتى ئوسمانيهوه، فەرمان بو قىکردنى ئيزديان
له رييه، گهلهک باوهر به هاوزمانى خوش نهکهن، ما نازانن
ئهوانيش موحهد موسافيريان ههبوو..

ئىستاش له رييه، کهس به هاناي ئيزديانهوه نايى، تهنها
چهک و چيا، چياى شنگال، له بهر ههندى راهينان له سهر چهک
بکهن، خو فيره به چياى شنگال ههنگهپان بکهن و چل ميرا
پشتيوانى ههوه دکهت..

کچی به چل میړا کهوتوو، قسه ی نهو گه نجه ی بیر کهوته وه که
ناوا باگوی پیری چل چله ی دایه وه:

نیړو روژی چهك نه مایه، هر فدرمانی دژی مه دهر بچی،
دنیا همدی دزانی، دنیا بوته گونده کی گچکه، له کوچو
گچکه تر، ناهیلن تشتی هو سا بقه ومی...

پیری چل چله، له بن سمیله وه بزه یه کی تالی بو گه نجه که کرد،
زانی که س گویی لیناگری، ری ناثومیدی گرت بهر، کچه نهو
گرتشی هاته وه بهر چاو:

نه ها، پیری چل چله، له سهر دهر گای مائی، ده لی:
کچا من، من و تو جگه له یهك و دوو، که سمان نیه، به
قسه ی مامی خو بکه، خو فیره چهك بکه و نه گهر شتی قهوما،
بی ئیک و دوو رووه و چل میړا، خودا چه پهره ت ددها.

که ژی بو ماوه یی له چل میړا داپرا، گه یشته وه ناو باژیری
شنگالی و مندالانه به دهوری مناره ی شاکار، مناره ی
دیروکیدا ده خولایه وه، له پهرژینه که ناودیو دهبوو، به دیاریه وه
را ده وه ستا و شوینه وارناسانه چاوی له سهر نه خش و نیگاره کان

را ده گرت، لییه وه ههشت سهد سالیکی شنگالی ده خوینده وه،
دیتی گهغی به پرتاو هات و به ژۆر كهوت، پاش كه می له سهر
مناره وه سهری دهرهینا و به دهنگی کی حیله:

هات، ئالارهش هات..

له دهنگی وی به ئاگا هات و هاته وه چل میړا، ته ماشای
دهستی کرد، به دیتنی چه قۆكه هیور بۆه، هه ندی سهرتر
هه لكشا، شنگال كهوته تاریکی، كزه بایی فینك فینك
هه لیكردوه، هه سته كات له خواره وه، دهنگه دهنگ دیت،
باوه پ به گوئی خۆی ناكات، گه یشته وه سهر گاهه رد و بن
هه غیره كه، شتیکی خوارد، تیلمه په رۆیه کی باریکی له تووره گه
دهرهینا، دهسکی چه قۆكه ی توند له ناو له پی به ست، له
شیوه ی شه وادی پالی دایه وه، له كه لیتنی په لكانه وه، دوو سی
ئه ستیره ی دی، ده دره وشینه وه، سهریانی خۆیانی بیركه وته وه،
ئه و ده مه ی مندال بوو، له ته نیشت پیری چل چله ی مامی له
سهر پشت راکشابوو، ئه ستیرانی ده ژمارد، به دیتنی ئه ستیرانی
كه لیتنی په لكی داره غیری سهری چل میړا، ئۆخنیکی به

گياندا هات، تا درهنگانى شهو وهك نهوهى چيرۆك بۆ مندالان
بگيرپتتهوه، قسهى بۆ شهوى شنگال كرد، بهره بهيان خهوى
ليكهوت، دهنگى تهنبور نهبا، وا زوو بهناگا نه دههات.

تاته بهرد

کزر بوونه وه ئادهم و حهوا

به دهنگی تهنبور له خهو رابوو، سهههتا لای وابوو له
مالییه و عهدالی تهنبورژهنی کۆلانییه، تهنبور دهژهنی، له
بهردهکه هاته خواری، سههه ههلبهه، رۆژ گهیشته ئاسمانی
شاری شنگالی، نهو لا تهنبور نهه لا تهنبور، تهنبورژهن دیار
نیه، دهنگ ههیه و رهنگ نیه، له بایهه دهچی، ههه جاره له
لایه ههلبههات، زۆر گههه، شنگی له بهه بهه، تهنبورژهنی
نهه دیتهوه، چههه جاریکیش گازیکرد:

هۆ تهنبورژهنۆ، هۆ...

وهرام له بهردهوه هات، لهوهوه نههات، چرو، پشت له روژی،
روو له تاشه بهردان روونیشت، دهنگی تهنوور دی و ناپسیتهوه،
هایی هایی دهلیتهوه.

له تهنوورهوه، تهنووره کهی ناده می بیرکهوتهوه که پیری
چل چله هیند ناسک دهیگیرایهوه، مردووی زیندوو دهکردهوه،
چاوی له سهر تاشه بهردیکی بن روژییه، لهو بهردانهی چیرۆکی
شنگال نیشاندده نهوه، دهخوینیتهوه، دهگیریتتهوه:

ئیژد لیږه، له ئاو و گلی ئیږه ناده مزادی هیڼایه دنیا، به
دهستی خوئی گلی پیروزی شنگالی شیلا، نادهم و ههواي له گل
و ئاوی کانیی کهرسی شیلا، له سهر تاته بهردی، له بهر
تیشکی روژی شنگالی ههلیخستن، کزر بوونهوه، وشکبوونهوه،
ههفته سه د سالی خشت ههر به خشتی مانهوه، چهندی گیانی
دهنارد، نه دهچوو لهشی ئه و ژن و پیاوه خشتهوه، گیان
نه دهچوو، نه دهچوو، ئیژد بیریکردهوه، هوئی ئاویتته بوونی گیان و
قوړی دیتتهوه، گازی کرده تاوسی مهلهک:

ههږه، تهنوورهک بیڼه.

تەنبووری ھێنا، بە دیار قورەو، ژەندی، ئاوازی گیان و
 ژیانی ژەنی، لە شێوەی ئەو عەودالەیی خۆمان ژەنی، لەپەرژن و
 پیاو قیتبۆنەو، چاویان بە شنگال بەو (لا جوان)ەیی دنیا
 ھەڵینا، لە شنگالەو ھاك و با و ئاو و ئاگریان ناسی، لەوێ
 ھەنجیر و ترێ و ھەناریان تامکرد، بە ھەنگوینی شنگالی
 شیرینیان بە ژیان بەخشی، لە سەر تاتەبەردی شنگالی
 کەرنووشیان بۆ ئێزدی مەزن برد، زاوژیان کرد، بە ئاوی کانی
 کەرسی و شنگال و بارا و جی دارا خۆیان شووشت، زۆر بوون،
 شنگال ئەو ھەموو کچ و کورەیی ھەواو ئادەمی نەدەگرت، بە
 گەلیی کەرسیدا ھاتنە خواری و بە ھەر چوار ئالی دنیادا
 پەرتبوون..

لە وی ژۆژۆو تا بن ئاوکەوتنی دنیا و پەیدا بوونی
 کەشتیەکی نووح، مەژ لە ھەر جێیەکی دنیا با، شنگالی بە
 زێدی خۆ دزانی و لە دوورەو پەرۆزی دەکرد، پشتی لافاو کە و
 زۆربوونەو ھیان پێوەندیان بە شنگالەو پەچرا و لەبیریان چۆو، لە
 ھەینیو، تاوسی مەلەك، ناوی لە شنگالیان نا:

ئىزدى

ئاخر تنى خەلكى شىنگال لە سەر دىنى خودپەرستى
مانەو، ئەوانىدى كەوتنە پەرستى بەرد و ستېرە و شتى ھۆسا،
پاشى ھەندى، ھەندى ئىزدى لە چيا ھاتنە خواری و گەيشتنە
لالش و لەوێ پەرتبۆنەو، لەو لایەو تا بن بەغدا، لەو لاو
لە ھەمەدان و بەو دىودا، لە سەرتر گەيشتنە بن دەريايى
رەش، لەو سەرەش گەيشتنە دەرياي سپى، لى تا درەنگ ھەر
بە ئىزدى مانەو.

كچا من، تو بزانه، چياى شىنگال، لاندكە، لاندكى
مرۆڤىنى، ھەر كەسى تىرى، فېشەكى بە شىنگالەو بنى، ھۆڤە،
نە مرۆڤە.

وشەى فېشەك، كەژى لە تېشك و دىرى سەر تاشەبەردان
كردەو و ھىنايەو بن بنە دارەكە، ھەستى كرد لە خەونىكى
بەلندەو بەرپۆتەو، بەرزەپى چووە نزيك تاشەبەردەكە، جى جى
چاوى پىدا دەگىرا، چ نووسىنى، نەبوو، ترس داىگرت،
ھاوارىكرد:

مامۆ، پیری چل چله، توچ به سەر من ئینا؟

دەنگی تەنبوور تا دی نزیکتەر دیتە گوی، لە ئاوازیکیهوه بۆ
ئاوازی، لە تەنبوورەکهی عەودالی تەنبوورژەن دەچی، ئەوهی
بەلداریش به بیستنی به پرتاو لە سەر لقی، شتی دەنیشتنهوه و
لە گمه و جووکه و خویندن دەکهوتن، لەو تەنبوورە دەچی که
گیانی به خشیه ئادهم و حهوا.

سەری هەلپری، بازی به هتواشی لە سەر دوندەکهی
بەرانبەری نیشتهوه، دوو سی بەلدار- به چاوی ناسینهوه چاوی
نەدانی- خۆیان کرد به ناو داربەرپووه کهی تەنیشتی..

لەوهتە یێره یه کهم جاره بەلدار ببینی، لە کاتیگ شنگال
به قەد پەلکی داران بەلدار ی هیه، چ بەلدار ی نیه ئێزد بەلی
دابیتی، لە چیا یی شنگالی بەلی لیکنه دابی.

لە هیکرا دەنگی تەنبوور بپا، بەلدار پەیدا بوون، یه که یه که،
دوو دوو، پۆل پۆل، هەلده فڕین و دەنیشتنهوه، لە هەر لقی
درهختیکهوه، ئاوازی، مهستانه ئاواز ئاواز، ئاوازی تەنبووریان
دەگۆتهوه، کهژی لە پیری چل چلهوه بیستبووی:

ئاواز لە ئايىنى ئيزديانهويه، بالداريش ئاوازي
تەنبوورەكەي مەلەکی تاوس دەخوینن.

لە تەمەنی ئەو شیوه مەستبۆنەي بالدارانی نەدیتبوو، لە
بالدارانەوه ئەو هەموو ئاوازی نەبیستبوو.

کەژێ بە خویندنی مەلان مەست بوو، مەست مەست، بە ئاو
ئاوازاندا شۆرپۆوه بەرهو کانیەکە، لە سەر کانی چاوی بە
دەورووبەری خۆی گێڕا، لە دڵی خۆش هات کەس دیار نیە،
گرێی دەستی کردەوه، چەقۆکەي دوور لە ئاو، لە سەر بەردی
دانا، رستەیهکی پیری چل چلەي بیرکەوتەوه:

لە هەر جێی بی، خۆ پاکژ راگرە.

توورەگەي کردەوه، گەرا، دیتیهوه، سابوونە حەلەبیەکەي
دیتەوه، جلکی پیاوانەي داکنەند، جلکی ژنانە دەرکەوت، هاتەوه
بیری فریای جلکگۆرپین نەکەوت، ئەو جلکەي لە پلکە ئۆفای
ژنی عەودالی تەنبوورژەنی وەرگرت، لە بای غاری بە سەر
ئەوانیتردا هەلیکیشا و دەرهپەری..

جلکی ژنانه شی داکه ند، ئیستا رووت رووت، وهك نهو كچه ی
 به بهر چاویه وه کابرا رووتیکرده وه و چووه سهری، کاتی دیمه نی
 کچه هاته وه بهر چاوی، خزی بیرکته وه، په ژیانبو وه له
 رووتبوونه وه، ویستی بچیتته وه ناو جلکه کانی، په ژیانبو وه له
 خو له بهر کردنه وه، له خوار کانیه که به سی چوار شه قاو، گۆمی
 له بهرد هیه، سهد سویند ده خزی به دهستی مه له کی تاوس
 بو وی هاتیته چیکرنی، سهره تا جلکه ژنانیه کانی شوشت و له
 سهر که ژری هه لیخستن، نه و جا به سابوونی حه له بیه وه چووه
 ناوی، جوان جوان خوی شووست، ههر جاری سهری ده خسته بن
 ناوی و لیوی ته رده بوو، ده یگۆ:

تو به کانیا سپی پاکژ ده بیه وه.

ده مه و ئیواره یه، له چیا یی شنگالی، دهنگ ههر دهنگی
 توپانه، نه ته نبور دیته گوی، نه جریوه و گمه گهم و خویندن و
 قاسپه و قاژه و هیج..

نهرم نهرم سهره و مائی ههنگاوان ده نی، مالا که ژری، سهر
 که ژر و بن داره هه غیره که ی بلندی چل میرای چیا ی شنگالی

روو له رۆژه‌لāته، له رڼی مالا خۆ، دهنگان ده‌بیستی، نزیکن،
 به گویی مشك گوی راده‌دیږی، بۆوه‌ی یهك وشه بییستی، تا
 بزانی چ زمانه، نابیستی دهنگه دهنگه و وشه‌یی نابیستی، تا
 دی نزیكده‌بنه‌وه، چه‌قۆكه‌ی توند گرتوه، دهست له سه‌ر
 سینگی خۆی ده‌گیري، وهك بلیتی جیتی دلّی بزرکردوه و له دواي
 ده‌گه‌ړي، هه‌راوزه‌نايه و نازانی چ زمانه..

به چه‌قۆوه روو له ناسمان ده‌كات:

خودی، هه‌گه‌ر نه‌و دهنگه دهنگه، دهنگی عاره‌بانه، بیژه
 من..

دهنگی رۆم و عه‌جه‌میشی بیركه‌وته‌وه به‌لام به خودای
 نه‌گۆ، پیری چل چله زۆر جار ده‌یگۆ:

كه‌ژي، له ده‌فه‌ری شنگالی له ده‌فه‌ری لالشی له هه‌ر كه‌ژي
 دهنگی عاره‌ب و عه‌جه‌م و رۆمت بیست، بزانه باس باسی
 سه‌ره، سه‌ری ئیژدیان، خۆ له چا‌فان وندا كه، خۆ بگه‌یه‌نه چل
 می‌را.

دهنگ نړيکده بېته وه و ديار نيه چ زمانه، هي دوسته نان
دوژمنانه..

پتر هه لکشا، ترسيکي واي نه ما، لهو دهمه و نيواره يه
باوهرې ته واوي به چل ميړه که ي پيري چل چله هات:

+ کچا من، تو بزانه، ههر ئيزيدي، بگاته چل ميړا،
دهستي نه ياري ناگاتې، نه گهر هه مي تير و شير به دهستي روم و
عاره ب و عه جه م، هي کوردي به گه ل که وتووش دهوري بدهن،
که پووي به خوښ نايه..

-چه وا؟

+ ل ويري، چل ميړ هه ن، له بن فرمانده ي مه له کي تاوسن،
ئيزيدي نايانبينن، به لام له چاوي نه يارانې ئيزيديه وه جوان
ديارن، باسک و راني وان داريه پروون، سينگي وان تيشه شاخن،
شير و تير نايانېرن، ههر ميړي لهو چل ميړه چل ميړي
ئيزديانې تيده بي، ههر ميړه کي ئيزيديش چل ميړي نا
ئيزيديانې تيده بي..

کچا من تو بزانه، نازايه تي، له ناييني ئيزديانه وه يه؟

کچی به چل میړا کهوتوو، گویي نه دایه دهنګه دهنګی به
شنگالدا هه لګه پړاو، گه یشته وه سهر کهثر و بن دارهه غیږه کهی
خوی، نهو شهوه له شی سووک بوو، زوو خهوی لیکه وت
به یانی دابوو نه دابوو، له ههرا و زهنا وه ناګاهات.

دیرۆک

بن پهنجە ی رۆژ

ههراوزه نا زۆر نزیکه، ههستدهکات له بهری کانیهوه دی،
چهند بهردی دهچیتته پیشی، له گهل بنه دارى خۆی دهکاته یهك و
برژانگی له کهلینى ئەو دوو تاشه بهرده گریدهدات که دهلیی
دهرگان به سهر دیوی نه دیوهوه، به سهر لیژ بوونهوه دا، ئەگەر
سهر کهون ههر دهبی لهویوه دهر کهون:

گه هشتین..

به بیستنی (گه هشتین) شاگه شکه بوو، ویستی به بازی خوی
بگه یه نیتته گه هشتین، شتی ساردی کرده وه، تیینه گه یشت چیه،
له گه ل دره خته که خوی کرده وه یه ک و له چاوه روانیدا ما، زور
ما، نه کهس ده رکه وت، نه ده نگ ما.

چوو، چه قوی روت به دهسته وه، به پیدزه وه چوو، به
شپرزهی و چوک له رزینه وه نه و ناوه ی ورد ورد پشکنی، هست
و خوست نه بوو، گه رایه وه:

تو بلتی گویم زرین گایته وه!

ده نگه ده نگ شوینی گوپی، له لایه کیدی به رزبزه،
پینه که وت له کوپه یه، نه و جاره هیته ده گوپی پینه دا، تیشکی
روژی سهر تاشه به ردی، بر دیه وه لای پیری چل چله، تیشک پیت
پیت، وشه وشه، رسته رسته، سپی سپی رزایه سهر لاپه ری
به رد، به ردی مه یله و زهر د، به ناسته م ده خویند رایه وه:

وه لات هه موو نیژیدینه، هه موو له سهر دینی خودینه،
نایینی بیگه ردی خودایی، بی په یام بهر، خودی و بهس، نایینی

سرووشت، ئایینی ئاواز و رەنگ و تیشك و كەسكایی و
میهره‌بانی و بویری و...

دنیا چاوی به ئیزیدیان هه‌لنه‌هات، داپردا‌پری کردن، كه‌سی
ده‌ركه‌وت، ناوی وی زه‌رده‌شت بوو، هات له بن گوئی ئیزیدیانی
خویند، گوته‌كاني گه‌له‌ك ریكوپێك بوون، ئایینی ویش گه‌له‌ك
له هی ئیزیدی دوور نه‌بوو، ئەو په‌یام‌به‌ره زۆری ئیزیدی له
ئیزدی خۆمان كرده‌وه و بردنیه سه‌ر ئایینی خۆی، رۆژ دوا‌ی
رۆژ، ئیزیدی كه‌م ده‌بوونه‌وه.

ردینسپیی هه‌ینی ئیزیدیان ترسیان لێنیشت، ترسی
نه‌مانی ئایینی سرووشتیی خودی، هاتن له په‌رسته‌گه‌ی لالش
كۆم بوون، چ بكه‌ن، تا ئیزیدی بمێننه‌وه؟

به زۆر نابیت، ئاخ له ئایینی مه‌، زۆر و به زۆر‌پا‌گرتن
نینه، هی‌چیان له ده‌سته‌هات، هی‌نده نه‌بی، دوو سی رسته‌یان
گۆت و زار له زاری وه‌رگرت‌ه‌وه و گه‌یشه‌ هه‌موو ئیزیدیان:

ههركهسى بۆ ئايىنى خۆى ئەمەكدار نەبىت، ئەمەكى بۆ
ئايىنىكىتىش نابىت، هەر ئىزىدىي لە ئايىنى خۆى وەرگەرپت،
گوناهبار دەبىت، جارپىكىدى وەرناگىرپتەو..

دواى بلاوبونەوہى ئەو چەند گۆتەيە، ئىزىدى دەستيان بە
ئىزىدىي خۆيانەوہى گرت و كەسىدى نەبووہى زەردەشتى، بەلام
لە گەل وان هەر بە تەنىشت يەكەوہى ژيان و بى كىشە و دلئىشان
مانەوہى، ھەموو پىرەوہى ئەو گۆتەيان دەکرد:

هەر كەس لە سەر دىنى خۆ، ئىوہى زەردەشتىن، ئىمە
ئىزىدىن، ھەمى ئىك مىللەتىن.

سپەرىكى تەنك لە خويندەوہى تىشكى سەر بەردى كرد،
سەرى ھەلپرى، پۆلى مەل بە سەريەوہى، سەرەو سەرى چل ميرا
لە باليان دەدا، لەوئى وەك ئەوہى باشووكە لىيدابن، بوونە چەند
پۆلى و لىكدابران و لە چاو بزرېوون.

كەژىتى لەو كەژە گەرمە بە كەژ كەوتوو، لە خويندەوہى
تاشەبەردى چل ميرا كەوت، بەلام لە لای پىرى چل چلە مايەوہى،

گه راپیه وه شه ویکی به فراویی مندالی، دواپوهی له ده ورکردنه وهی
وانه کای بۆوه:

دهی مامۆ، هه قایه ته کی بو من شه گیڤه.

پیری چل چله، دهستی به پرچی داهینا، دهستی پیکرد:

هه بوو نه بوو، کهس ل ئیزد مه زتر نه بوو، هی له تاوسی
فریشتهش چ کهس له سه زهوی نینه ری وی نه بوو، نهو
ئیزیدیانهی نایینی خویان هیلا و به دواي زه ردهشت کهوتن و
باوه ریان به (ناقیستا) هینا، پشتی چهندان ساله کی،
په یامبه ره کیدی پهیدا بوو، ناوی وی موسا بوو، کتیبی وی
(تهورات)ه، هندهک له زه ردهشتیان، نهو نایینه شیان
به جیهیشت و به دواي موسا کهوتن، ناویان له خو نا:

جوو

به لام چ ئیزیدیهک له گهل موسا نه چوو، پشتی چهند
ساله کیدی، په یامبه ره کیدی هاته دنی، نهو (عیسا)یان
ده گۆتی، کتیبی وی (ئینجیله)ه، دیسان هندهک زه ردهشتی،

ئایینی خویان گۆڤی و خاچی عیسایان له خۆ دا، نهوانه به
 (فهله) ناویان رویشته، بهلام چ ئیزیدیان به گهل نه کهوت.
 پشتی سهرده مه کی زۆر، ئایینه کیدی له بهری بیابانهوه
 هات، په یامبهری وی ئایینی، محمه دی ناو بوو، نهو گوتبووی:
 نهز دوا په یامبهری خودامه، کتیبی مه (قورئان)ه به ههشت
 له دهستی مه دایه.

+مامۆ، نه دی مه په یامبهر و کتیب نینه.
 -نا، کچا من، مه تنی خودی ههیه، په یامبهر نینه،
 په یوه ندی مه له گهل خودا راسته وخۆیه، پتوێستمان به په یامبهر
 نیه، تاوسی فریشتهی خوا، به راسپاردهی خودا، کاروباری دنیا
 به پێوه دهبات. کتیبی مه له ناو سیننه و دلدایه، نه له سههر په ره
 کاخهزان، کتیبی مه له سینگمانهوه و زاره و زار هاتووه و دی
 و دهروا.

مه مه سههه فا روژیش ههیه، ته نه بیستیه؟
 ئی، هات، له شکری ئایینی له بیابانهوه سه رهه لداو هات،
 زمانێ نهو له شکره تیر و شیر بوو، کردنه محمه دی به زۆر بوو،

هەر زەردەشتیهك، هەر ئیزیدییهك، هەر.. نە یگۆتبا (نە شهەد و
نەن لا ئیلا هە ئیلەل لا محەمەد روسوولە لا) خوینی خۆی لە
سەر خۆی بوو، ئەو لەشکرە ناویان لە زەردەشتیان نابوو،
ناگریه‌رست، لە ئیزیدیانیشت شەیتانیه‌رست..

+ مامۆ، ئەو رۆژە لە پۆلی، هەقالەکی منزی گۆ: هەو
شەیتانیه‌رست..

ئەم نە شەیتانیه‌رستین، نە؟

-نا، کچا من، ئەم ئیزدانی تاک و تەنیا دەپه‌رستین، ئەو هی:

نە لۆنە، نە رەنگە،

نە ئاوازه‌ نە دەنگە..

لە ئایینی مە شتەك نیە ناوی شەیتان بێ، ئەو شەیتانی به
ئیمەیانەو ناو، هی سەردەمی لەشکری بیابانە، بۆ رەواییدان
به‌ خوینپرشتنی میلله‌تی مە، ئیزیدیان به‌ شەیتانیه‌رست و
زەردەشتیان به‌ ئاگریه‌رست به‌ دنیا ناساند.

ئێ، گۆی مەدە ئەو ناو و ناتۆرانە، شەپه‌کی گەرم کەوتە
ولاتی مە، دواي کوشتوکوشتاره‌کی زۆر، زۆری هەره‌ زۆری

زەردەشتیان چوونە سەر ئایینی محەمەد، بەلام ئیزیدی نەچوونە
ژێر بار و بە ئیزیدی مانەو، ئێرە بەرایى دیرۆکی فەرمان و
نەهامەتیی ئیزیدیانە..

+ کچا من، نشتی؟

-نا..

لە (نا)ی مندالیی و دیار پیری چل چلەو، لە چیرۆکە
ترازا و هەلفری و لە لای خۆی، لە چل میرا نیشتەو، بیری و
بە دەوری دەستەواژە (بەرایى دیرۆکی فەرمان..)هوە..

تەنبور لە بیرکردنەو، ئاوازیکی نەرم، نەرم، لە
شیوەی دابارینی تنۆکە رۆندک دیتە گوئی، وەك سەردوولکە بۆ
شنگالیان بلی وایە، دەگوێ، بەرز و نزمەبیتهو، لە هەندى
جی توند دەبی، لە شەپ دەچی، وەك بلی تیر و شیر لە یەکتەر
بسوون، ناوہ ناوہ خاوە دەبیتهو، شەپ دەوہستی، تەنبور لە
گوئی کەژى، شەپ و شۆرە دەگیریتەو، لە بەرایى دیرۆکی
فەرمانەو پێدا دی، لە دەنگی شمشیر هەلکیشان و تیر
هاویشتنى لەشکری کورپی خەتاب و کورپی غەنەمەو پێدا دیت،

ده گاته وه زاری پر ژاری سعودی، له ویوه بو چهته کانی نادر شا
و داود پاشا، هیږشه کانی پاشای کوره، بو مهلیک غازی له
به غدایی، دی دی، وا گه یشته وه نه بو به کری به غدادی..
که ژی ده بیستی، تهنبور هاتوته زمان و به سی ده نگا گاز
ده کات:

فرمانه، ل مه، ل ئیژیدیخانی فرمانه
دار و به ردی چیا ی شنگال هاتنه گۆ:
فرمانه..

که ژی، له گهل دهنگی (فرمانه) ی له شنگاله وه به رزبوه،
هیښده له خوی هه لدا و له رزی و گه شکه گرتی و کهوت، دوا ی
تاوی، به ریدا و هه ستایه وه، چه قوکه ی له دوور کهوتبوو، پری
دایی، به ره و که پکه شاخه که ی سه ری پتی پیوه نا، له ویوه، چند
جاری به ده وری خویدا سووپا و دانیشت، گوپرا دیرا، ده نگه
ده نگ ته واو نزیبکبوه ته وه، له و ژاوه ژاوه، هه ندی وشه ی
پچرپچری هه له یښجا و

(نه....م....دهر...باز...بووین....لهز....که) تیگه یشت، به

زمانی خو، به هی شنگالیان داخفن، وشه کان روونتر، بوونه
رسته و زه لال ده بیسترین:

وا تیښگم لیږهې بوو، سه دام حوسین چل مووشه کیکی به
ئیسرائیله وه نا..

دهنگیتړ:

تیره، چل میرایه..

نهو دهنګه یان له دهنګی پیری چل چله دهچی، که ژی زاری
کرده وه، بلې:

مامو، نه ز لیږه م.

قوتیدایه وه و نه یگو، چاوه ری ما، له چاوه روانیدا خهونی
دی، نا له خهون نا، له ده ری خهونی گه یشته وه چارشه مهی
سور.

خۆر

لە فرەھات خۆی دەشوات

لە لالشی تیشکاوی، لالشی رۆژ، بەرد ھەڵدە، ناکەوێتەو
زەوی، ھەر ئیزیدی نا گەلەك موسلمانیش رژاونەتە شیوی
سەرپا کەسك و سپی، سۆر و زەر، ھەمی رەنگا، لالشی رەنگ،
ئەوێ کەمە شین و رەشە، ئەو رۆژە دەنگی تەنبوور ناپسیتەو،
لالش ئاوازی ژیانە و نابریتەو، کۆرە دەلیتە کەژی:
ئایینی ھەو، دەلیتی ئایینی تیشك و رەنگ و ئاوازه.

بە بەژنی کەژیدا دەروانی و:

وینەمی تۆ سپی و سادەیه

كهڙى دهلى:

نايىنى مه نايىنى سرووشي، جوانه، نهدي هي وه چيه،
سالخو؟

سالخو به پيكنينهوه:

نايىنى مهڙى نه گهر تير و شيري تيڊا نه بي، جوانه..
كهڙى كهه جلكي سڀي له بهرده كرد، به لام نهو چوارشه مهيه،
ناودامان سڀيپوشه، مينا يه كهه به فري سال كه كلوو كلوو
داده كات، زور نابات ههه سى چيا داده پوشي، نهو سى چيايهي
په رستگاي لالشيان گرتوته باوه شي، سڀي، لالش سڀي، ويته ي
نهو دلهي بهر ناوي كانيا سڀي ده كه وي، سڀي.

سالخو ناهي هه لده كي شي، توند به چوكي خويده ده كي شي، به
دهنگيكي نه وي، كهڙى به ناستم ده يزنه وي:

له نايىنى سڀي نيوه، ته نه يه كهه هيه.

كهڙى زهرده خه نه يه كهه ده كات :

ده زانم چ ديڙي، نه بيڙه.

لهو چارشه مه سۆره، كهژى دهيدى، سالخۆ به شيويهى
دابونه ريتى ئيزيديانى پيره وده كرد، داروديوارى لالشى ماچ
ده كرد، به شيخ ئادى هه لده گۆ، ويژدى ده خوينا و له كانيا
سپى ده بخوارده وه، ده تگوت به ئيزيدى هاتۆته دنيايى، خۆ
سميليشى سميلى پيرى چل چله بوو له سهر رهشى..

ئهو رۆژه سهريان به (كانى كيژكا) و (كانى كورك) دا گرت،
سالخۆ گۆتیه كهژى:

ئەز ئەو مۆركردنەم بە دلە، تۆيان كەى..

كهژى:

له سى چار سالى.

هەر ئهو رۆژه بوو، گوناھيكي كرد و سزاكەشى خوارد، لهو
بهر به بنارى چياى زهيرا، به دهم هه لگه پاندا چله دارىكى
شكانده وه، كهژى له دهستى راپسكاند و گوتى:

گوناھت كرد، دهستت بكه وه.

سالخۆ به گوناھى خۆى زانى، وهك چۆن قوتابى سهرده مى
بهرى، ناو له پيان بۆ دارى مامۆستا ده كرده وه، بۆ كهژى

کرده وه، کهژی لییخۆش نه بوو، لییدا و زرچهی هات، سالخۆ
دهسته که یتریشی کرده وه، کهژی:

دارتک به سه، جارێکیدی دهست بۆ داری تهر نه بهیت، نازانی
برینه وهی گونا هه؟
سالخۆ:

ده مزانی، به لام له بیرمنه مابوو.
کهژی لقه داره ساواکهی له ته نیشته دایکیه وه، له زهوی
چه قانده به پیکه نینه وه:

نه گهر به ئیزیدیش وهرتگرین، تۆ ئیزیدیاتیت پیناکری،
ناگاداربه، تف رۆکردنه سهر زه ویش گونا هه.

سالخۆ، تفی قووتدایه وه و مندالانه فووی له ناو له پی خۆی
ده کرد، تیچاویکی دارمال له مه بهستی له چاوی کهژی بری و
گوتی:

ئه دی نالین له نایینی ئیزیدی زه بروهنگ نینه؟
کهژی بزهیه کی هیند شیرنی بۆ کرد، خۆی دیتبای، لیوی
خۆی ماچ ده کرد، به شهرمه وه:

بۆ خوشتقيان، هەندەك گاڤا، سزا پيئتفيه .

سالخۆ ديسان دەستی کردەوه و گوتی:

سەد داریدیم لیدە .

کەژى دەستی چەپی بە زاریهوه گرت و دەستی راستى بۆ

لقى دارەكە راكيشا:

دەتەوى له زهوى بکەمەوه و منیش گوناھەكەى تۆ

بکەمەوه؟

سالخۆ ئەو جارەش تێکەوت، بەلام بە سەر خۆى نەھینا، ھەر

لە بن ئەو درەختەى لقیكى شکینرایهوه و لە تەنیشت خۆى

نێژرایهوه، لى كى دەلى، دەپوێتەوه؟ جارێكىدى داستانى (كەژى

و سالخۆ)یان بۆ یەكتر گێڕایهوه، ئەوهى لە بەیت و لاوکاندا

زارە و زار ھاتوو و گەیشتۆتە كەژى و سالخۆى ئیستا، ئەوهى

لە نیوان كەژى ئیزیدی و سالخۆى موسلمان، ئەوین ھەلەدەكات

بە چ ئایین و پەيامبەرەن رێى پیناگیرى، سالخۆ دەلى:

دیروك دووبارە دەبیتهوه

كەژى باگۆى دەداتەوه:

نەخاسمە بۇ ئىزىدىيان، لى نەترسە، ئىمە بىۋەى دلتۋە خوئىنى
برژى، بۇ يەك دەبىن.

كەژى گەيشتەۋە ئەو گرتەيەش، كە لە باژىرى شىنگالى، لە
پەنايى كە چ چاۋىكى بە سەرەۋە نەبوو، سالخۇ دەستى خستە
سەر شانى و لىۋى ھىنا، بەلام ئەو پاللىكى پىۋەنا و نەيھىشت
لىۋەكان بە يەك بگەن.

لەو پالپىۋەنانەۋە، كەژى گەيشتەۋە سەرى چل مىرا، سەرى
پەنجەى زىرنەقوتەى دەستى چەپى بۇ برىنى سەر لىۋى برد و
دەستى راستىشى بە چەقۋە بەرز راگرت، بۆلەيەكى لىۋە ھات،
توورەگەكەى كردهۋە، وىدەچى نامەكەى بىرگەوتبىتەۋە، گەرا،
مۆبايلەكەى دىتەۋە، پەنجەى خستە سەر دوگمەى پىكردنى:

دەى، بايى نامەيى، وزە..

نەبوو، ئاھىكى ھەلكىشا:

دوور نىە، نامەكە ھى سالخۇ بى.

دەنگەكان دووردهكەۋنەۋە، نىكەدەبنەۋە، ھەر دەمەى لە

لايەكەۋە دىن، ۋەك بلىتى بە دەۋرى كەژى، بە دەۋرى چل مىرادا

بسوورپینهوه و هه‌لکشین و داکشین، ده‌نگه‌کان تی‌که‌ل به
ته‌نبور له شنگالی ده‌نگده‌ده‌نه‌وه، ده‌یه‌وی زار بکاته‌وه و پر به
هه‌وکی هاوربکات و بلی:

من لی‌ره‌م...

ده‌ترسی و نابییژی، به‌ره‌و کانیه‌که شۆر‌ده‌بیته‌وه،
سه‌ره‌ه‌ل‌ده‌برێ، رۆژ له لی‌ژی‌بونه‌وه‌دایه، ورد لی‌یده‌روانی،
ره‌نگ‌رووی له‌به‌ر نه‌ماوه، ده‌لیی له ناو خۆل و تۆزی بیابانه‌وه
هه‌ل‌اتوه، تۆزاویه، دوو‌که‌ل‌اویه، هی‌دی هی‌دی به دیوی فره‌هاتدا
داده‌کشی، چیرۆکی رۆژ و فره‌هاتی بیر‌که‌وته‌وه، نه‌وه‌ی به
مندالی له گۆفاریکی مندالانه خویند‌بوویه‌وه:

رۆژیش دژوون ده‌بی، نه‌و رۆژانه‌ی شه‌پوشۆر به‌رپا ده‌بی‌ت و
ناگرده‌که‌ویته‌وه و دوو‌که‌ل و ته‌پوتۆز به ئاسماندا ده‌چن، رۆژیش
هه‌ست به پیسی و دژوونی ده‌کات، بۆیی به په‌له‌په‌ل خۆ
ده‌گه‌یه‌نیته فره‌هات، نه‌و فره‌هاته‌ی له به‌هه‌شتیوه دی، جوان
جوان خۆ ده‌شوات و سپی‌ده‌ی دوا‌یی، له به‌ری ده‌چله‌وه پاکژ پاکژ
وه‌ک چاوی ئیزد ده‌دره‌وشیته‌وه و به سه‌ر شنگالدا هه‌ل‌دیته‌وه.

دهست و چاوی دهشوات، شتیك دهخوات، دیمكه كه
پرده كاته وه و تا ده گاته وه مالّه كه ی خوی، رۆژ خوی هه لدا وه ته
رووباری به ههشت، رووباری فره هات، دهفته ره گچكه كه
دهرده هیئی، سیّ چوار خه تیّ ده نووسیته وه ده یخاته وه ناو
تووره گه

تووره گه كه ده كاته سهرین و له كه لیئی لقه كانه وه ده پروانیته
ناسمان و چاوه ریّ هه لاتی ئهستیّان ده كات.

ئهستیّیه یّ هه لدی، چهند له وه ی سهر لادیواریکی لالش
ده چی، ئهستیّره كه له بن هه نجیره كه هه لیده گری، ده فری و له بن
دره ختیکی لالش له ته نیشت سالحوّ ده نیشیته وه:

تۆ ئهستیّره شهش چوكله ی سهر دیواره كه ت دی؟

سالحو:

ئه وه ی داود ده لیّی؟

كه ژئ:

داودی چی! كوړ و كچه كه ده لیّم

سالحو:

ئەستىڧەى كچ و كور؟

كەڭى:

ئا، ئەو ئەستىڧەى كچ و كورن، باۋەشيان بۆ يەكتەر
كردۆتەۋە.

سالخۆ:

ئەو ھىمايەم وا نەخوئىندىۋە، كەۋاتە ئەۋە من و تۆين.
تەنبور لە لالشەۋە ھىنايەۋە بن دارھەنجىرەكەى شىنگال،
تەنبور نىكە، ھەستەكەت لە بەرى باكورەۋە دى، رەنگە لە
بن ئەو سى چوار بنە دارەۋە بى كە لە سەر ئەۋەن تارىكى
قوتيان بدات، لەگەل تەنبور چرىكەى لاوكبىڭى دى، لە گوئى
كەڭى لە ھى سالخۆ دەچى، ھەۋە، ھەر دەبى ھەۋ بى، دەنگى
ھەسەنە لاوكۆيە، كەڭى دەنگى لاوكى خۆ دەناسىتەۋە، لە ناو
گەرەلاۋزان، لە ناو زاۋەزاۋان و شاخى ھەزار بە ھەزارىشدا،
چرىكەى سالخۆ لە ھەر كوئە ھەلېكەت، دەيناسىتەۋە.
لاوكى سالخۆ تىكەل بە شەمالى چىاي شىنگالى و پىلى زىي
دەچلەيە، لەبىرىناچىتەۋە:

له كه ناری زى دانىشتوون، لهو شويىنه ی له باكووره وه
هاژهه كى نهرمى دى و نهيناوا كه رت ده كات و كه رتى
رۆژهه لاتى بۆ كورد ده هيليتته وه و به شى رۆژاواى ده به خشيته
عاره بان، له وى سالحو به ديار پيلى زى و كه زيه وه لاوكى چيايى
بۆ كه ژى ده چرى..

كه ژى چون بريد ده چيته وه؟ چاوده نى:
له سهر بانى مالى، له گهره كى مناره ی شاكارى شنگالى،
چاوى لييه، كوره لاوكه كى خوى، پشتى داوته مناره ی
بانگهواز و لاوكه كى خوى ده ليته وه:

ستيره كه م لى هه لات
ستيره ی به راى هيقارى
شه و قى خو ده داته وه له چيا، چيايى شنگالى
گه لى براده رينه
نه ز چاى خو ده گيرم
جاده ب جاده، كۆلان ب كۆلانى، مال ب مالى
ل منى مال ويرانى، وندا بوويه وه نابينه وه

به ژه نه کا بلند، گهر د نه کا زهر دوو چاښين که ژالی

ستیره ک ل من هه لات

ستیرا بهری به یانی...

که ژی له سهر بانی هاته خواری، له سهره کولانی

سووراپیه وه..

له سووران ه وه، به ناگاهاته وه، له سهر گاهه رد و بن

داره ه غیره که خوی دیت ه وه، چه قوکه ی دهستی به شیوه یی

گرت بوو، زوری نه مابوو نوو که که ی له مەمکی چه پی راجی، سهر

هه لده بری، نه ستیره یی نابینى، ناسمانى شنگال له نه ستیره

رنراوه، دنیا تا دی تاریکتر دادی، به شیوه یه ک دهست و پی

خوی نابینى، چیا کشومات، نه لاک، نه تهنبور، نه هیچ..

هه ناسه یه کی ناو می دانه ی هه لکیشا و پالکوت و دهنگی

نه ما.

شمشیر به دست
خوشه کردن به خۆلی بیابان

له سیبهری تیشه شاخه که شیوهی سهری نه سپیکی
سهرکیش ده دا، به تهنیشت یه که وه دانیشتوون، پالکه وتوون،
ده لئی خۆل و دۆیان به سهردا کراوه، له هه نیه یاندا توورپه یی
دیروکی ده خویندریته وه، کهس سهری کهس ناکات.

نه ما، ئیزیدی نه ما

سهری هه لپری، خاوهن دهنگی ناسیه وه، ئاخر نه و کوره
گه له که له کوره لاوکی خۆی ده چوو، به چاللی سهر چه نه گهی

ناسیەو، ھەبوو، ئەو کۆرە بوو، کە کاتی، پیری چل چلە
دەگۆ:

فەرمان لە رێی، دنیا بۆ مە ھەر دنیای بەرێی.

ئەو تیزی پیکرد و گۆتی:

دنیا کۆچۆی.

کۆرە کۆچۆی بە گریانەو و پچر پچر سەربردە کۆچۆ
دەگێراپەو:

بەغدادی (نەفرەتی خودی لە سەر بی)، گۆ:

بیژنە کۆچۆ، دەست لە خۆ نەدا، نەچی بە چ لادا، لە سایە
(دەولەتی ئیسلامی لە عێراق و شامی) دانیشیت و ئیزیدایەتی
خۆی بکات، کەس کاری بەسەریەو ناییت.

کۆچۆی خوشباوەر، باوەری پیکرد و پشتی لیکردەو، زۆری
نەبرد، لەشکر دەوری کۆچۆ دا، ئەز چەند رۆژ بەری، بۆ
سەردانی خوشکم، لەوی بووم، لە کۆچۆ.

کەسێک شمشیرە ھەلکێشراوەکە لیدەرچی، ھەموو گیانی
رەش رەش، لە ئالاکەیان رەشتر، بە زمانی قورئان گۆتی:

به فرمانی به‌غدادی، کۆچۆی شه‌یتان‌په‌رست، دوو ریی له
پیشه و نابیشه سی:

یان هاتنه سه‌ر ئایینی موحه‌مه‌د، یان مردن و چوونه
دۆزه‌خی.

کەسی فرمانه‌که‌ی کرده کوردی.

پیری، خدری ناو بوو، ده‌تگوت تازه له به‌هه‌شته‌وه هاتوه،
ده‌ستی چه‌پی به گۆچانه‌وه و خۆی پێ‌راگرتبوو، ده‌ستی راستی بۆ
ئاسمان هه‌ل‌پ‌ریبوو، ده‌نگی هه‌ل‌پ‌ری:

ئهم خودای تاك و ته‌نیا ده‌په‌رستین، شه‌یتان ناسناکه‌ین، ئهم
ئێزیدین و ناچینه سه‌ر چ دی...

هیژ نیوه‌ی وشه‌ی (دینا)ی له ناو زاری بوو، شمشیری
به‌رزبۆوه، ده‌ستی به ئاسمانداچووی له سه‌ر شانیه‌وه په‌ری، له
به‌ر چاوان، ده‌ستی په‌ریو شیوه‌ی ماری گرت، ماریك خوینی
لێده‌چۆرا، مار، شمشیر به ده‌ستانی در دا، مار چه‌ند جارێ به
ده‌وری پیر خدری له سه‌ر زه‌وی که‌وتوودا سوورایه‌وه، تیژ خشی
و رۆیی، له دواوه‌ی ریچکه‌ی خوین سۆرده‌چۆوه، مار رۆیی و

نهووستا، دیتم، له سهره کولانی لاپه‌رگه‌ی کۆچۆ، مار له زه‌وی
 بژوه و بژوه ده‌ست، مراوی کیوی چۆن پیتی له زه‌وی ده‌بیته‌وه و
 به‌رزده‌بیته‌وه، ده‌ستی پیر به‌و شیوه‌ بالی گرت، له‌شکری ره‌ش،
 به‌ر فیشه‌کیان دا، بایی شه‌ری فیشه‌کیان پیوه‌نا، پیینه‌که‌وت،
 له‌ ئاسمانیش خوینی لی ده‌چۆرایه‌وه، ده‌ستی پیر سهره‌و چپای
 شنگال هه‌لقری و له‌ چاو ون بوو، ئیستا بگه‌رپین ده‌یی‌نینه‌وه،
 نه‌لین دین بووه، ئی دلیمه‌ ده‌ستی راستی پیر خدر له‌ سهر
 شانیه‌وه له‌ چپایه‌، باوه‌رناکه‌ن؟

که‌س ورته‌ی لیوه‌ نه‌هات، نه‌ به‌ ئا، نه‌ به‌ نا.

کۆره‌ کۆچۆیی ده‌گه‌رپته‌وه:

شمشیر به‌ ده‌ستی، ده‌گوت له‌ خۆلی بیابان درووستبووه و
 خۆشه‌کراوه، نه‌راندی به‌ سهر کۆچۆدا:

تا چل ده‌ژمیتم، یان: نه‌شه‌د و ئهن لا ئیلا هه‌ ئیله‌ لا،
 محمه‌د ره‌سووله‌ لا، یان وه‌ك ئهو شه‌یتانه‌ پیره‌ مل په‌راندن..

کۆچۆ به‌ یه‌ك ده‌نگ:

ئهم به‌نده‌ی خودیتی مه‌زنین، ئیزیدینه‌، تا مرن ئیزیدینه‌.

که متر له چلیان ژمارد، چل سهر پهری، له سیبهری نالای
 رهش، نالای محمدهد، چل چل سهری میران دپه پین، خوین
 ههستا، قیژه و هاوار گه یشته ناسمان و خودی دانه بهزی، نهز
 له ناو گۆمی خوینی، له ناو تهرمان خۆم شارده وه، چهند
 تهرمیکی بی سهرم به خۆم دادا، له که لیڼی تهرماندا، چاوم
 لیڼه، کۆمه لای ژنیان هیڼا روت روت، شمشیر به دهستان
 دهستیان له سینگ و مه مکیان ده گیران، هیچیانم نه ناسیه وه،
 هه موو به یهك ده چون، من ژن به روتی نانا سمه وه، تا هه یڼیش
 چ ژنیکم به روتی نه بینیبوو، نادیه ی خوشکم به دهنگ
 ناسیه وه:

خودا، خودای ناسمانی، تو که ناتوانی بمانپاریزی له دهستی
 نایینی هوڅیا، بۆچی به ئیزیدی ئیمهت هیڼایه دنیا؟
 له پر دیتم، ژنه روته کانی کۆچۆ، بوونه په له هه وری سپی
 سپی، له به فری چپای شنگال سپیتر، ژنه هه وریه کان بلند بوون،
 به که لیڼی شمشیری روتدا به رزبوونه وه، به که لیڼی نه وه موو
 په پړکه ره شه و (الله و محمد) هدا به رزبوونه وه، له شکری ده وله تی

ئىسلامى ھەورىيان بەر فېشەكان دا، بايەك ھەلىكرد، ھەورى
برد، بەرەو چىاي شىنگالى بردن، ھەر ھەورىكى سىپتان ديت،
ئەو ۋنە رووتەكانى ئىزىدىيانن..

كۆچۈ نەما، جگە لە من و سى چوار سەگ و پشیلە،
زىندەوهرى تىدا نەما، ئەز پى بە پى بە رىچكەى خوينى دەستى
پىرخدرا ھاتم، ۋنەكان لىرەن، خوشكم لىرەيە..

ئا، مىندالەكانى كۆچۆم لەبىر چوو، ئەوانىش لە بن سىبەرى
(اللە) و (مەمەد)دا..

كەۋى بە بىستەنەوہى ئەو دوو وشەيە، وەك بلىنى شتىكى
بىركەوتبىتەوہ، وەك ئەوہى كەسى گازىكردبى، سەرى
بەرزكردەوہ، تاوى ھەستىراگرت و ھەستا، چوو بە ديار
تاشەبەردىكى روو لە رۆژ دانىشت، گەمەى بە چەقۆكەى دەكرد،
چەند كەسىكى بە شىنگال كەوتوو بە دوايدا چوون و لە پشتىەوہ
راوہستان، لە بن لىوانەوہ دەلىن:

ئەو كچە لە سەر تىكچوونە، بەو چەقۆيە شتى لە خۆى
دەكات.

تیشك رژایه سەر بەرد، وشە لە دایکبوو، رستەیی بە دوادا
هات، کەژێ گەیشتەوێ پیری چل چلەش، دەستی بە خۆبەندەوێ
و سەربردەیی شنگال کردەوێ:

لەشکری ئیسلام، لە بەری دەچلەوێ، لە نەیناواوێ هات،
لەشکر نە سەری دیارە نە بن، هەر بنە دارێکی شنگال تیر
بەدەستی، شمشیر لە دەستیکی بەردەکەوت، دەمەو ئیوارە بوو،
پەيامی بە زمانی قورئان گەیشت، شمشیر بە دەستی خۆبەندەوێ،
تەنھا ددانی سپی دەچوونەوێ، زەر دەشتیەکی تازە موسلمان بوو،
بۆ ئاواپی شنگالی کردە کوردی:

من عەیازی کۆری غەنەم، سەرلەشکری لەشکری خودا و
پەيامبەر، بە فەرمانی عومەری خەلیفەیی ئیمامی گەورەیی
موسلمانان، بە شەیتانی پەرستانی رادەگەیهنم، دوو رێتان لە
پێشە:

هاتنە سەر ئایینی موخەمدەلموستەفا، یان دۆزەخ.

تا سەبەینێتان لە پێشە..

ژنیك كه ده تگوت له بنه چهی تاوسه، به دهنگيك له هی
لورینگ ده چوو، له سهر لادیواریکه وه، هاته گۆ:

هیی کۆنه زهرده شتی، بیژه کورپی غه نه م، ئیمه
خوداپه رستین، نازانین شهیتان چ شته، رهنگه نهو خوی شهیتان
بیته، تۆ، کۆنه زهرده شتی پیشتیش ئیزیدی، بیژه سهرله شکرئ
خۆ، ئیمه ی ئیزیدی بۆ نه سکه ندهری گه وره سه رمان دانه نواند،
خۆ رادهستی تۆ وعومهریش ناکهین، نه م تا مرن ئیزیدین، دینی
خۆ ناگۆرین..

ئیزدیخان به یهك دهنگ:

نه م تا مرن، ئیزیدین

کهژئ دیرۆکی ئیزیدیانی ده خوینده وه و ده له رزی و
چه قۆکهشی بهرز راگراتبوو، به چیا که وتوان ده وریان داوه، یهك
دوانئ ده یانویست داینیشینن، به چه قۆ ئاماژه ی دوورکه وتنه وه
دا، دوورکه وتنه وه، له خویندنه وه ی تیشکی سهر تاشه بهردان
ناکه وی:

لهشکری ئیسلام به هەردوو بەری زۆی دەچلەدا هەلکشا، به
 ولات وەربوو، داریان به سەر بەردەوه نەهێشت، لالشی پیرۆزیان
 تەخت کرد، هەموو دەقەری هەولێری پەرستگای عەشتار و
 جزیرەیان له خوێن سۆرکرد، دروینە ی ژیانان کرد، میریان
 کوشت و ژنی جوانیان برد..

دەوری ئێرە، چپای شنگالیان گرت، تیری دنیایان پتوہ نا،
 شنگال به پشتیوانیی ئەو چل میڕە جەنگا و چۆکی نەدا، هەر
 میڕەك لەوانە له زینجی به چل میړی ئیزیدیانە، هەر میڕەکی
 ئیزیدیش به چل میړی ئازای ئایزیدیانە..

کەژێ له ناو خویندەنەوێ دیرۆکی سەر تاشەبەرد، گۆتە
 پیری چل چلە ی پیرکەوتەو، به دەنگێکی بلندتر گۆتیهو:

تاوسی مەلەك چل میړا بۆ گیانی دوژمن دەنیڕی، پیشانی
 ئیزیدیانی نادا، بەلام له گەرمە ی شەپڕی، هەستیان پێدەكات، له
 کەوتن و کوشتن و هەلاتنی دوژمندا هەستدەكات، چل میړا شان
 به شانیان شەپدەکا..

کەسانی بە چیاکەوتوو، سەرسامانە دەرواننە کەژێ، زاریان
بۆتە تەلەهێ تەقیو، کەژێ درێژە بە خۆیندنەوهی تیشکی سەر
بەردی دەدات:

لەشکری عەياز، لە چیا شکا، لە تەشکی خۆی دا و داکشا،
لێ دەستبەرداری نابێ، ئاخەر جی و پێدەشت و چیاى وایان تەنها
لە ناو قورئانی دیتبوو، ئەو میوهی لە خەونیش نەیان دیتبوو، و
بە سینگ و بەرۆکی شنگالەوه، ئەو هەنجیر و زەیتوونەى خودا
سویندی پێخواردبوون، ئەو تەتا بە دامینی شنگالەوه،
رووبارەکەى بەهەشتیش، هەر ئەوێهە و لە گەلیی کەرسێوه
هاژەى دێ، لە شەپابەکەش گەپێ، ئەدى هەنگوینی کۆلکە
دارانی بناری چیا؟

ژن، ژن! ژنانی ئێزیدی هەمان ئەو ژنانەى بەهەشتین کە لە
پێناویدا ئەو هەموو بیابان و رێهەیان بریبوو، ئەو هەموو گۆمە
خۆینەیان رشتبوو...

کۆرە کۆچۆییەکە پێدەچوو لە هەمووان پتر، تێکەڵی دیرۆکی
زاری کەژێ بوویت، بە خۆی نەوێستا، بە قورگی پرگریانەوه:

ئى، دوايى، چ بوو، عەياز شنگالى گرت؟

لەو دەمە، تيشكى رۆژ وا ديار بوو، وەك پىننوسىنكى
ماندوو، يان مەركەب تىدا نەماو، تىنى نووسىنى تىدا نەما،
بەلام پىرى چل چلە بە ھاناي كەژتو ھات، كەژى گىرپانەو كەى
ئەوى بىر كەوتەو:

نەگىرا، شنگال بە شەر نەگىرا، ئىزىدى ومو ھەدى،
رىككەوتن..

كۆرە كۆچۆى لە سەرى خۆى دا:

لە ئايىن وەرگەرپان؟

كەژى، پىنەدەچوو گوتى لە پىسارە كە بوويت:

رىككەوتنە كە ئەو ھابوو:

بۆئەو ى ئىزىدى لە سەر ئايىنى خۆيان بىننەو، لە سەريانە

سالانە باج و سەرانە بدەنە خەلافەتى عومەرى كۆرى خەتا..

كەژى دەنگى (ب) ى وشە (خەتاب) ى گۆ نەكرد، يەكپى

بەرەو مالە كەى ھەپپەى لىكرد.

هه‌موو به دوايدا چوون، نه‌و چۆوه بن هه‌نجیره‌که‌ی خۆی،
نه‌وانیش یه‌ک یه‌ک، هه‌ینه‌ له‌ یه‌کتر دوورنا، له‌ بن به‌ردی،
پنچکێ، دارێ، جێیان خۆش کرد، له‌ بزنی رێکتر جێیان
خۆشکرد.

که‌ژێ دیتی پێخه‌فێک له‌ جێیه‌که‌ی بوو، نه‌پیرسی هه‌ی کێیه‌،
نه‌و شه‌وه‌ سووی ساردبوو، لۆیه‌کی به‌ خۆیدا دا، به‌ ده‌م خه‌وه
نووتکه‌وه‌، گه‌رایه‌وه‌ خه‌وی ده‌مه‌و پایزانه‌ی ماله‌ی، نه‌و شه‌وانه‌ی
پیری چل چله‌، ده‌هات ده‌ستی به‌ قزیدا ده‌هینا ماچیکێ
روومه‌تی ده‌کرد و دایده‌پۆشی و ده‌یگۆ:

کچم خۆ هه‌لنه‌ده‌یه‌وه‌، سه‌رمات ده‌بی
نه‌و شه‌وه‌ جوان نووست، ده‌نگی فرۆکه‌ به‌ ئاگای نه‌هه‌ینابا،
وا زوو رانه‌ده‌بوو.

تەنبوور

فەرىن بە لاۋكەۋە

ئەۋ ھۆڧيانە فېۋكەشيان چىڭگەۋت؟!

ھەۋكىك بە دەنگىكى پې لە ترس وپرس و سەرسوپمانەۋە

ھەموو نوۋستۋانى بە ئاگاھىنايەۋە، لە تەنىشت مالى كەژئەۋە،

چەكدارەكە چەكەكەى سواركرد، كەسىك لە سەرتەر:

خۇتان تىكەمەدەن، ئەۋ فېۋكەيە دۆستە، دوژمن نىە.

چەكدارەكە ۋا باگۆى دايەۋە:

ئىزىدى دۆست نىنە.

گریانى مندالتىك و وەپرىنى سەگىتك لە نزىك يەكەو، بە
 دواى يەكدا هاتن، كەژى بە واقورماويەو تەماشای كردن،
 ئىستا زانى سەگىتك و مندالتىكىشان لەگەلە، هات مندالەكە
 لە باوہش بگرى، دەنگى تەنبوور وەستاندى، تەنبوور مندال و
 سەگ و فرۆكەى لەبىربردەو، ناسیەو، تەنبوورەكەى عەودالى
 تەنبوورژەنە وەك چۆن دەنگ و ھەناسەى پىرى چل چلە
 دەناسىتەو، چۆن چرىكەى سالحۆ دەناسىتەو، ئاواش تەنبوورى
 عەودال لە ناو ھەزار تەنبووران دەناسىتەو، ھەر ئەو تەنبوورەيە
 كە گيانى بە خشىە بابە ئادەم و داىە ھەوا، ئەوہى مەلەكى
 تاوس بە پەنجەكانى خۆى ژەندى.

ھەوكە لاوكى سەر تەلى تەنبوورى، ئەو لاوكەيە كە شنگالى
 نيە ھىندەى ناوى خۆى نەيىبىستى، ئەوہى پشتى خۆى دەدايە
 منارەى بانگەواز و روو لە چيا:
 ھايى، ل من ھايى..

کهژی چاو ده گپړی و دیار نیه، دهیبستی و نایبینی، لهو
سهر بهرد بو نهو سهر بهرد، له شیوهی کهوی که به دواي
تاکه کهیدا بگهړی، ده گهړی، هاواریکرد:

مام عه و دال تو له کوئی؟ ده نگت دی و رهنگت نیه.
چه کداره که، به دوايدا چوو، قوئی گرت و هینایه وه ناو
خه لکه که، سهربرده ی مام عه و دالی گپړایه وه:

له شکری نالای رهش گه یشت، به چه کی تازه و کون، به
هزری بهړی، به هی سهدان سال بهړی نهو، به شنگالی و هربوون،
نهو ره شه کوژی هی شنگالی دیتیان، خدا دیتبای، شته کی
ده کرد، نهو ره شه کوژی هی به چ لاو کیژی ناهیته فه گیران..

توپه ک زوو بو مالتی مه هات، مالتان روو له مناره بوو،
نهز له قاتی سهری بووم، بانی خانی مه ته پی، نهز که وقه بن
پارچه ساپیته یی کی دارماو، باش بوو لا دیواری رووخواو
گرتیان هوه و نه یان هیشت نهز بغلیقی مه وه، به چ جیم نه کهوت،
نیشم نه گه یستی، له بن دار و بهرده وه که لینی کم دیته وه، به خو
باریک کردنه وه پیوه ده هاتم، سهرم ده رهینا، له ناو توو و خوئیوه،

عهودالی تهنبورژه نم ناسیهوه، دیتم، پشتی داوه ته مناره ی
شاکار، مناره ی بانگهواز، پی له سهر پی تهنبور دهژهنی، لهو
خه رابونه ی شنگال نهو میس میوانی نیه و تهنبور دهژهنی، به
ناسته م دهنگی تهنبورم ده بیست، له دلّی خو گوتم:

به خودی یان دین بووی، یان روژت هاتوه!

قسه که م راست ده رچوو، له هیکه وه شش هفت زه لامی
که ته ی چهک له شانی شمشیر له دهست، گه یشتنه سهری،
عهودال خو ی له گووره نه برد، تهنبوری خو ی دهژهند،
شمشیر به دهستی به دهنگی کی بیابانی به زمانی خو یان گوئی:
نهو شهیتان په رسته، موسیقا بو شهیتان لیده دا.

عهودالی تهنبورژه ن، پتر دهنگی تهنبوری هه لپری، وای!
شمشیری له سهر سهری عهودال به رزیوه، بریسکه ی شمشیرم دی،
له چاوترووکانی، شمشیر داهاته وه، چیم دی، چیم دی! نهو ی من
دیم، تنه ا نا لاره شان بیبینن، دهستی عهودالی تهنبورژه ن له
سهر ثانیسکیه وه پهری، چاوم نووقاند و کردم هوه، دیتم له
بلندایی دوو بهژن بلندتر به مناره کهوت، مناره موری خوینی

گرت، باوه‌رم به گوئی خۆم نه‌کرد، دواى په‌پىنى ده‌ستىش
 ته‌نبور له لاوك نه‌كه‌وت، له جاران ده‌نگى زه‌لالتر ده‌هات.
 پاش كه‌مى، شمشى‌رىكىتر به‌رزبووه، له‌وى پىشتر پتر
 برىسكه‌ى دا، داهاته‌وه، ده‌سته‌كه‌يدى عه‌ودالى له‌ سهر شانه‌وه
 په‌راند، نه‌مدى له‌ كوئى كه‌وته‌وه، نه‌ها، ته‌نبوره‌ وا له‌ سهر
 سىنگى عه‌وداله، هىشتا لاوكان ده‌لى، په‌نجم له‌ گوئى خۆم
 وه‌ردا، پىموابوو گويم ده‌زىنگىته‌وه، نا ده‌نگى ته‌نبورى
 عه‌وداله و بى ده‌ست و په‌نجه لاوكى خۆى ده‌لىته‌وه، هاى‌ى هاى‌ى
 ده‌لىته‌وه...

نه‌لىن تىكچووه، نه‌لىن خه‌ونى دىتووه، نه‌وه‌ى ده‌گى‌ر مه‌وه،
 به‌ به‌رچاومه‌وه، له‌ بن مناره‌ى بانگه‌واز روويدا، به‌و چاوانه‌ى
 خۆم دىتم، دوو شمشىر، دوو شمشىرى وا، له‌ شاخى هه‌لبكىشى
 ده‌كشىته‌وه، له‌ ساتى دانه‌وينه‌وه، ته‌نبور ده‌ره‌پى، عه‌ودالى
 ته‌نبورژهن بووه چهند كه‌رتى، لايه‌كى مناره به‌ خوڤن سواخ‌درا،
 ته‌نبور فپى، له‌ شىوه‌ى قورىنگ فپى، له‌ شكرى ئىسلام،

تەنبووریان بەر فیشکان دا، تەنبوور فری، بەرەو چیاى شنگال
فری و گوللە نەىگەىشتى.

رووی لە کەژى کرد:

تەنبوورە کەى عەودال لىرەىە، دلىام لىرەىە، ئەوەى تۆ
دەىبىستى تەنبوورە کەىە، بەلام بۆچى من نایبىستم؟

کەژى، وەك بلىتى لەگەل ئەویشیان نەبى، بە کەرە
پەىثىکىش زارى هەلنەهینا، هەستى راگرتبوو تا پىبکەوى
تەنبوورە فریوە کەى عەودال لە کىهە لاووە لاوکان دەبىژى.

لە بەرى شارەو دەنگى تەقینەو دەى، زرمەى گەورە، وەك
بلىتى ئەشکەفتان بتهقیننەو، هەرچى دەنگە، چ لە ئاسمانى چ
لە زەوى بران و لە تەقینەو شاردان توانەو، کۆرە کۆچوى
دەلى:

رەنگە شار بتهقیننەو

چە کدارە کە:

من شتی له دیروکی ئەوانه بزاتم، مناره کەش دەتەقیڤنەوه،
ئەوهی شتی له دیروک بزانی، دەزانی ئەوانه ئەوهی چ زۆرداریک
و دژه شنگالیکن.

کەس هیزی ناخافتن و گوپراگرتنی نیه، ئەوهی ههیه کۆپه
کۆچۆیی و چه کداره کەیه، جار و بار بابەت دەکەنەوه و چیرۆکی
کۆچۆ، هی شنگال، هی ری دەگیڕنەوه، هەر زووش، له زاری
کۆچۆییەوه، چه کداره کەیه نازناوی دیروکزانێ به سەردا بپا و
لهویشهوه زاره کانیدیشتی گرتەوه.

کەژێش تەنھا به دیار تیشکی سەر تاشەبەردانەوه، زمانی
دەبیتهوه.

دەنگی تەقیڤنەوه نەما، کەژێ هەستا، وێدەچوو نیازی دیار
تاشەبەردەکانی دیوی رۆژی هەبی، لەو دەمه کۆپه کۆچۆیی
دەستی به گیڕانەوهی سەربردهی دەر بازبونی خۆی کرد، کەژێ
له جیی خۆی دانیشت و چاوی له چه قۆکەیه دەستی بپا، کۆپه
کۆچۆیی تیچاویکی له سەر کەژێیه و زاری هەلینا:

دوايوه ی کچ و ژنه کانی کۆچۆ بوونه هه ور و گه یشتنه سه ری
 شنگال، هه ستمکرد له شکری ئالاره شی ئه للا و محمه د له سه ر،
 له و ناوه دوورکه وتوونه ته وه، به چ حال له بن ته رمان ها ته
 ده ری، له شم هه موو خوینه، وه ک نه وه ی له ناو گۆمی خوین
 مه له م کردیی، وابوو، به سه ر سه ره په ریوه کاندا که هه ندیکیان
 هیشتا خوینی گه رمیان له به ر ده رۆیی، بازمه دا، نه مده زانی
 روو له کوی بکه م، نه مده زانی شمشیریه ده سه کانی ئیسلام له
 کوین، له ده رگایه کی شکاوه وه چوومه ژووری، نازانم چۆن بوو،
 بیری خۆ شووشتنم به بیردا هات، له سه ر جلکه وه سۆنده ی ئاویم
 له سه ر سه رم راگرت، وا تی بگه م سابوونیشم له خۆم دا.

هه ر له و ماله، بیرمنایه ته وه مائی کی بوو، نه ها نه و
 جۆرکه م دیته وه، گه رام، نان و هه ندی پیخورم دیته وه جۆرکم
 پرکرد، به ره به ری رۆژاوا، سی چوار مریشک به هه وشه کهوتن،
 له لای به لووعه ی ئاوێ راوه ستان و سه رسامانه ده یانپوانی،
 ده تگوت هه ستیان کردووه رووداوێ رویداوه، ره نگه چاوه ری
 ژنیکیان کردیی، تا (تی تی تی)یان بۆ بکه ت، نازانم نه و

مريشكانه چۆن دەستى تالان نەيانگەيشتنى، نەنگۆ دەزانن،
سى لاي كۆچۆ عارەبە، زۆر لەوانە بەگەل لەشەكرى رەش كەوتن
و كۆچۆيان نەنفالكرد، كەوتنە تالانويپۆ.

ئى، دنيا لە سەر تاريكبوونە، دەنگە دەنگ دى، روون نيه
دەنگى كۆچۆين يان لەشكرى شەر، سەريكم بە كۆلندا داگرت،
چۆلە، پاش كەمى بريارمدا بىتمە دەرى و روو لە چۆلەوانى، روو
لە چيا بكەم، ھاتم، لە سەرە كۆلانى، چەك لە دەستى لە پيشم
قيت بۆو، دەستى بۆ چەكەكەى برد، من لەو بەدەستوبردتر
بووم، مستيكم خيواندە بن گوئى، ئىخستم، ئاخىر وەرزشكردن و
بۆ دەميكى وا باشە، كەوتمە سەرى، تەختى زەوم كرد، ئەو
مەتارەيە ھى ئەو، تەفەنگەكەم ھەلگرت، لەو دەمەو دەو سى
تارمايىم ديت بەرە و من دىن، ناسيمنەو ئەوانيش لەوانن،
تەفەنگم راكيشا، پلم پتوونا، نەتەقى، نەمزانى چۆن سواردەكرى
و فيشەكى دەخرىتە بەرى، لەوى ئاموژگارى پيرەكەى بن
منارەى شنگاليم بيركەوتەو، ئەو ھى دەيگۆ:

ئيزيدى پتويستە راھينانى چەك بكەن، فەرمان لە رتيە.

لهو ده مه كه ژى راجله كى، ويستى زارى هه لىينى و شتى
 بلنى، قوتيدايه وه، كوپه كوچوڤى له سه رى روښت:
 ته قه يان كرد، به ريكه وت به رنه كه وتم، چه كم فريدا و به
 جوړك و مه تاره وه هه لاتم، نازانم، چون ده رچووم و چ ريكه كم
 گرت، له رينى هه ستم كرد كه سينكم له گه له، ديتم سه گى له
 شانم پى به پتى من غارده دا، پاش كه مى پيشم كه وت،
 هه ستم كرد پيمده لى:
 به دوامدا وه ره.

به قسم كرد و له دواى نه بوومه وه، نازانم به كويدا منى
 گه يانده ئيره، نه و چاوساغه، نه و سه سپيه نه با، داخوا له
 كوئى ده كه وتمه ده ستى ئالاړه شان، يه كه م جارمه بيمه سه رى
 شنگالى..

كوپه كوچوڤى، تيجاويكى دايه چه كى ده ستى ديروكران،
 هه ناسه يه كى هيند ساردى هه لكيشا، شنگالى له بن ده هينا،
 به ده نكيكى نرم:

ئەگەر بە قسەى پىرى چل چلەيان کردبا، ئىزىدى بۆ وایان بە
سەردەهات..

دىرۆکزانی چەك لە دەست ھەلدايى:
من زوو لەو تىگەيشتم و بە قسەم کرد.
كەژى، زارى كردهوه، دەنگىشى لىو ھات، گىراپەو،
دىرۆکزانی چەك لە دەست گەراپەو ەن ساپىتە رووخواو ە و
لەو پەو، لە خەونەكەى پىش ھاتنى لەشكرى رەشەو پىدا
ھاتەو:

خەونى من ئىكاوئىكە، لەو خەونە ئەز چەندان پشت
گەرابوومەو ە دواو، لە بنارى چىاى شنگالى بارەك ئاورىشم
باركردبو، لە پر كەوتمە ناو لەشكرى ئۆسمانى، كابراپەكیان
دەفتەرەكى بە دەستەو ە بوو، بە زمانى خۆيان، قسەكى کرد،
سەرى تىنەگەيشتم بادا، كەسەكیان گازکرد، كوردیە كوردى و
گۆتى:

ئەو ە ریزدار ئەولياى چەلەبىيە، دەپرسى:
ھىتى شەيتانپەرست، ئەو چىە بارتەكردووە؟

ئەزۋى باگۆمداۋە:

ئەز نە شەيتان پەرستم.

+تو ئىزىدى نى؟

-بەلى ئىزىدى كورې ئىزىدىمە.

+ ما چ دەپەرستى؟

-خودى عەرد و عاسمانا؟

ئەوليا بىزەكى تالى كورد و گۆت:

+ئەۋە چ شتە بارتىكردوۋە؟

_ئاورىشمە

+ دەبىبە كوى؟

-باژىرى نەيناۋا و دەيفرۆشم

جەندرمە دەورىان دام و ھىستىيان بە ئاورىشمەۋە برد و

منىشىيان ھەلدايە ھەلدىرى، نازانم خۆم پىگىرايەۋە يان نا، بە

ئاگاھاتمەۋە..

رووى لەكۆرە كۆچۆيى كورد:

+تۆ ئەولياي چەلەبى دەناسىت؟

-ناوم نه بیستووه.

کهژی، له رووخساری دهرکهوت نهو کابرایه دهناسیت و
ویستیشی شتی بلی، نه یگوت.
دیروکزان :

نهو نهولیا ی چه له بیه، تورکه ئوسمانیه، بهری سی سده چار
سده سال هاتوته چیا ی شنگالی، بهری کهزی دریژا، کتیبیکي
ههیه ناوی (سیاحه تنامه) یه من خویندوومه ته وه، لهو کتیبه
ئیزیدی به شهیتان په رست و پیس و زیاده ی سر زهوی داده نی
ده لی:

((دانی ئیزیدیان به قهه ددانی نه سپه، زاریان لنگه پیتاوی
پتووه ده چی، مندا له کانیان به شیر ی سه گ گه وره ده کهن..
چیا ی سن جار، زور پرۆزه به لام نهو ئیزیدیه بی دینانه
گلایان کردووه

خوینی ئیزیدی (هه لاله))

نهولیا ی ئوسمانی، نهولیا ی موسلمان نهو ها ده لی.

دیروکزان، تفیک بو نهولیا و نامه که ی ده نی ری و ده لی:

ئومىد دەكەم چ ئىزىدىك خەون بەو چەلەبىيە ئۆسمانىيە
خوانەناسەوۈ نەبىنى.

هەستەكەت كچە و ئەوانىدى گۆتيان لىپراگرتوۋە، داو
دەداتە پووشكاخەزى گىپرانەوۋە:

بەر لە خەونەكەش، باوەرم بە قسەكانى پىرى چل چلە
هينابوو، دەمزانى ئەو لە كۆتوۋە قسان دەكەت، من شتىك لەو
فەرمانانەم دەزانى كە لە دىرۆكدا بۆ قرانى ئىزىدى دەرچووبوون،
قسەيەكى پىرى چل چلەم لە پشت سەرم لە دىوارى ھەلكۆلىببوو:
لەو دىيايە، تا رۆم و عەجەم و عارەب، تا كوردى كرنگرتە،
تا ئىسلام مابى، فەرمان بنى نايە.

بە تۆپەكەي ئەو رۆژە دىوارەكە رووخا، بەلام نووسىنەكە
دەمىنىتتەوۋە، رەشنايىتتەوۋە، لە دىوارىكىتر دەينووسمەوۋە.

دواي ئەو خەونەي بە ئەولياي چەلەبىمەوۋە دىت و بارە
ئاوريشمەكيان بىردم و ھەلدىترام، يەكسەر بارم كرد، بپۆ بپۆ،
مالم بىردە ھەوليرى، ئىستا ژن و دوو مىندالەكەم لەوئىن، بەر

لهوهی بگه مه چیا، قسم له گهل کردن، له ریئی مزایلکم
کهوت و هەر پارچهی چووه جیئی.

کوره کۆچویی:

نەشکاباش هەر شکا بوو، تا ده گەیشتیە ئێره وزه‌ی تیدا
نەده‌ما

دیروکران له گیرانه‌وه ناکه‌وێت:

دوو روژ بوو، گه‌را‌بوومه‌وه شنگالی، پیری چل چله‌م له بن
مناره‌ی شاکاری شار، له کن عه‌ودالی ته‌نبوورژهن دیته‌وه،
گۆتی:

ئه‌و خه‌لکه گه‌له‌ك بی می‌شکن، قسه‌ی منیان به گویدا
ناچی، کچه‌که‌ی خوشم به قسم ناکات.

ئه‌و تاقه کچیکی هه‌بوو، نازانم به‌ خو و کچه‌وه گه‌یشتنه
کوی.

که‌ژی نیگایه‌کی لی‌کرد و هیچی نه‌گۆت.

ئه‌و هه‌ستی به‌و نیگایه نه‌کرد و چووه‌ دووی:

منیش وا چاوه‌پریم نه‌ده‌کرد، پیشمه‌رگه بی ته‌قه بقووچینن،
 هیژ گولله‌ی ئالاره‌شان، هی داعشان، نه‌خشی مناره‌ی دیروکیی
 شنگالیتی نه‌قرنجاندبوو، شووشه‌ی چ په‌نجهرانی نه‌شکاندبوو،
 نه‌که‌وتبووه سهر چ سهر بان و ناو حه‌وشان، فه‌رمانده‌ی
 پیشمه‌رگه، ئیزیدی هیلابوو، له‌وبه‌ری پردی سیه‌یلا بوو، چ
 بزائم سی مه‌موود ئیزیدیان تیدا نیه، تا به‌ر سینگى دوژمن
 بگرن، تا پی بچه‌قیئن و به‌ پیوه بمرن، به‌ به‌ر چاومه‌وه
 باریکه‌یان دایی و هه‌لاتن، چه‌ندی گۆتم:

شهرمه، شنگال بو گورگان به‌جیدیلن، ئاوریان نه‌دایه‌وه،
 یه‌کیان له‌ پشتی ترومبیله‌وه، به‌ گریانه‌وه، نه‌و فیشه‌کدانه‌ی بو
 هه‌لدام.

شنگال چه‌ند ته‌نیا بوو، له‌ خودا ته‌نیاتر، ته‌نیا ته‌نیا، نه‌و
 رۆژه سهر به‌ چ ولاتی نه‌بوو، که‌س به‌ هاواریه‌وه نه‌هات، نه
 عیراق فرۆکه‌یه‌کی بو هه‌ستاند، نه‌ کوردستان دوو فیشه‌کی بو
 ته‌قاند.

ئەز چەندى كۆردىم رۆم دانەگرت، خۆم لە شىنگالىيان
 جىبابكەمەو، مامەو، ئەو بوو خانووم بە سەردا رووخا و
 پارچە پارچە بوونى عەودالى تەمبوورژەن و فرىنى تەنبووم دى.
 چىم نەدى، ئەو بە سەر شىنگالدا ھات، نزابكەن بە سەر
 بەغدا، بە سەر مەكە و مەدینەشدا نەبى، ھەرچى مېرى ئىزىدى
 ھەبوو كوشتيان، ھەرچى ژىك و زارۆى ئىزىدى ھەبوو برديان..

شىنگال، شىنگال

پەر بە دەنگ ھاوارى كۆردە شىنگال، كەمى وەستا و
 تىھەلچۆو:

لە تارىكىدا، دەرفەتىكم قۆستەو، بە كەلىنى پەرۆرەشان،
 بە بن (اللە) و (مەمد) ھەلەتم، كەوتە بن دەستپىژى گوللە،
 چەكم پىنەبا، تياچووبووم، دەستمكۆدەو، سى چوارىكم لىيان
 ناردە دۆزەخى، ھەلەتم، لە سەر سىلەبى لە بەر رووناكايى گۆپ
 بوو يان مانگەشەو، مەمدەم ناسىەو، گوللەيەكم پىو، رىك
 بە چەنگەى كەوت، وەى بابەرۆيەكى لى بەرزبۆو لە منارەى
 بانگەواز دەنگى دايەو، بە رۆژىش ئەو كۆرەم دىتبوو، بووبوو

که‌وا سووری له‌شکری ده‌وله‌تی نیسلامی، چاوساغیی بز
 ده‌کردن، نه‌و محمه‌ده هاورپم بوو، کریقایه‌تیمان له‌نیوان بوو،
 شکاندی، نه‌و نارپه‌سه‌نه په‌یانی شکاند، له‌هر شوینی
 که‌سیکی بی‌گه‌ردنتان دیت، نه‌وه محمه‌ده و به‌گولله‌ی من
 گه‌ردنی په‌پویه.

نیدی هاتم، له‌بناری چیا، له‌پال به‌ردی نه‌و منداڵم
 دیته‌وه، ده‌تگوت گوله‌شلیړه‌یه ملی لارکردبۆوه، دیار بوو به
 جیمابوو، خه‌لکیکی زۆر به‌چیا که‌وتببون، له‌باوه‌شم کرد و
 به‌ریی ته‌نبووره‌که‌ی مام عه‌ودالدا، به‌چیا‌دا هه‌لگه‌پام، ناوی
 خوی نه‌گۆ، لویی‌ناوم ناوه‌گوله‌شلیړه.

که‌ژی به‌بیستنی محمه‌د، ره‌نگی تی‌کچوو، هه‌ستا، له‌به‌ر
 خویه‌وه ده‌یگوت:

گیانگۆرکییه، گیانی محمه‌د هاتۆته‌گیانی محمه‌د.

هه‌موو به‌گوله‌شلیړه و سه‌گه‌چاوساغه‌که‌شه‌وه، به‌دوایدا
 چوون، گه‌یشه‌بن داربه‌پرووه‌که، نه‌وه‌ی به‌رانبه‌ر تیشه و تاشه
 به‌رده‌کان، که‌ژی چاوکی به‌خه‌لکه‌که‌دا گێپا، پیده‌چوو

بیانزمیږی، کورپه کۆچۆیی، که لهو ساته دهستی منداڵه که ی له
دهست بوو، گوتی:

ته واوین، به گوله شلیږه و سه سپیه وه نه هین.

که ژێ گوتی به قسه ی کۆچۆیی نه دا، تیر چاوی پیدایگێڤان و
په نجه یه کی گه یانده برینی لیوی و سه یریکی چه قۆکه ی کرد و
چاوی بریه تاشه بهردان.

لیرهوه

نیوهی دنیا

خامه‌ی خۆر گه‌یشته‌ سهر تاشه‌ به‌رد و نووسی، خۆر نووسی
و كه‌ژێ خویندیوه‌، یان بلیین گێرانه‌وه‌ی پیری چل چله‌ی به‌
ده‌نگی‌کی تۆژی نزم، بۆ خۆی خوینده‌وه‌ و به‌ چیاكه‌وتوانیش
هه‌ناسه‌یان له‌ خۆیان بری:

موعتسه‌م بیلا‌ی عه‌باسی‌ی خه‌له‌یفه‌ی موصلمانان، له‌ سهر
خواستی دایكه‌ توركه‌كه‌ی، پایته‌ختی گواسته‌وه‌، به‌غدا‌ی
هێنایه‌ سامه‌را، له‌و سه‌روبه‌نده‌ش، باج و سه‌رانه‌ له‌ سهر

ئىزىدىيان بە شىۋەيەك زىاد كرا لە بنى ھەلنەدەستان، بۆيە
مىرى ئىزىدىيان گۆتە خەلىفەى موسلمانان:

ئەو سەرانە زۆرە، بە مىللەتى ئىزىدى لە بنى دەرنابى.
خەلىفە يەكسەر فەرمانى دا:

خوینى ئىزىدى شەيتانپەرستان، بۆ موسلمانان ھەلالە.
لەشكرى عەباسى ھېرشى ھىنا، ئىزىدى بەرگريان كرد، لە
بن ئالای فەرگەسى ئىزىدى شۆرش بەرپايوو، ھەرچى ھىزى
عەباسى ھەبوو ھاتنە سەر ئىزىدىخاننى، شەر درىژەى كىشا،
عەباسى ھېرشىيان دەھىنا و دەشكان، تەرمى خويان لە ناو زىى
دەچلە دەدیتەو، ئەو شۆرشە دوو سالى درىژەى كىشا، ئىزىدى
نەشكان، سامەرا ترسى لى نىشت، تىگەيشتن لەگەل فەرگەس
شەر بەلاشە، سەريان تىدا مابوو.

لەو تەنگانەيەى عەباسيان، كوردەكى موسلمان، ناوى وى
(مەمەدى موسافىر) بوو، بە ھانايانەو چوو، پلانىيان دارپشت.

مەمەدى موسلمان و و فەرگەسى ئىزىدى كرىقاتيان لە نيوان
ھەبوو، براى خوین بوون، بە سەر يەكتر سويندىيان دەخوارد، بۆيە

فەرگهس له سهر قسهی وی رازی بوو، بچیته له گهل
سهرلهشکری عهباسیان دانیشی، تا بگه نه ریکهوتنی و چیدی
خوینی نیزییدی و موسلمانان نه پژی.

فەرگهس گۆته محمدهد:

کریقۆ، من باوهپر به عهباسیان نیه، لی باوهپری تهواوم به تو
ههیه.

محمد د گۆت:

کریقۆ، نیمه برای خوینین، پشتت له عهرد نادهم و ئامادهم
خۆمت له سهر دانیم.

له نهیناوا، له رۆخ زی، له گهل سهرلهشکری دوژمن دانیشتن،
ناوی ئیتاخ بوو، به دهم خواردن و خواردنهوهوه کهوتنه
گفتوگۆ، به دهم قسه کردنهوه، فەرگیس و نهو سوارانهی له گهلی
بوون، لاریونهوه.

ژهههرهکهی محمدهدی موسافیر زۆر کوشنده بوو، به قهد
ژهههری سهده ماری ژههردار کوشنده بوو.

ئەو بەرایی ناپاکی کوردی موسلمانە لە ھاوژمانی خۆی،
 بە مردنی فەرگیس و ھاوڕێکانی، لەشکری ئیزیدی بێهێز بوو،
 پەرتەواژە بوو، لەشەکری عەباسی پێوەر بوو، دواي چەندان
 شەری سەخت و دژوار، ئیزیدی شکان، ئیسلام دەقەری ئیزیدیان
 و چیاى شنگالی لە ئیزیدیان دووریەو، ھەر بنە دارێک، ھەر
 بەردیکت دەدی، خوینی ئیزیدی پێو بوو، ئەوێ
 بەردەستکەوت کوژرا، ژن و کچی جوانیشان لەگەڵ خۆیان برد،
 پایز بە سەر ئیزیدیان داھات و ھەلۆھەری.

بەلام زۆری نەبرد، چیاى شنگال وەك چۆن ھەموو سەری
 بوھاران، گۆل و پەلکان دەگریتەو و کەسك دەچیتەو، ئاواش
 ئیزیدی لی پەیدادەبیتەو، ئاخەر شنگال بێ ئیزیدی نابیت.

دیرۆکزان بە ھەوکی نووساوەو:

محەمەد لە ئیمە نابێ، دوايان بێ

کەژێ وەك کەسێ لە دوورەوێ گازیکردبێ، یان شتیکی
 بیرکەوتبیتەو، پەنجەى بۆ لای لاچاوی بەرزکردەو، ھەستی

راگرت، یه کپی بهرهو کانیه که، چه قۆکه شی راده شه قاند،
کۆچویی به دهنگینک که هه موویان گوئیان لیبوو:
ئهو کچه، تیکچوو، شتی له خۆی نه کات باشه.
دیروکران:

ئهوهی ئهو کچه دهیلی، خپی راسته، من ئهو دیروکه م
خویندۆتهوه و بیستوومه، ئهو کچه دیروکی ئیزیدیان
دهگیرپتهوه، بهلام تیناگه م بۆ تا نهیه ته ئیره و تهماشای ئهو
بهردانه نه کات، ورتهی لیوه نایهت؟
کوپه کۆچویی:

ئی، ئهوه نیشانهی دینبوونه.

دیروکرانی چهک له دهست:

نا، دین نه، شتی ههیه، ئیمه تیناگهین.

به دواي کچه دا چوون، له دهو کانی دانیشتن و تووره گه و
جانتایان کردهوه و شتیکیان خوارد، کهژی ههردوو پی و
دهستیکی خستۆته ناو ئاوهوه و چهقۆکهی دوور له ناو
راگرتوه.

هه موو چاویان له سهر چه قۆكهیه و كهس زاخ ناكات بپرسی:

سهربردهی ئه و چه قۆیه چیه؟ بۆچی له دهستت نابیتتهوه؟

پرسین به لاشه، قسه به فیڕۆدانه، دهزانن وه لامناداتهوه، تا

نه چیتته دیار بهردهكان و نه خوینیتتهوه، له سهری دهی رستهیه کی

له زار دهرنایه.

هه موو چاویان له سهر كچهیه، چهندی له سیمای

وردده بنهوه، كهس نایناسی، تا ئیستاش ناوی نازانن، كهس

پیوانیه پیشتیری دیتبیتی، تهنها دیڕۆكزان له بن لیوانهوه دهلی:

من وینای ده كهم، ههستده كهم ئه و كچه كهزی زهره م دیوه،

بیرمناكه ویتتهوه له كوی.

ههر له زاری دیڕۆكزانیشهوه، كهزی زهر به سهر ئه و كچه

نه ناسراوه دا برا و له نیتوان خویان به ناوه ناویان دههینا.

گرموهۆره، دووره، هه موو روو له ئاسمانن، وهك بلیتی

چاوه پیتی دابه زینی فریاده سی بن، چاوه پیتی هاتنی تاوسی

مه لهك بن...

وەھا چوونەتە بیرکردنەو، کەس لە سەر کانی و شنگال
 نەماو، ھەر کەسە و چۆتەو بەر بە چیاکەوتن،
 گەیشتوونەتەو ساتی دەربازبوون، پیش دەربازبوون و پیش تەقە
 و گەیشتنی شمشیر، گەیشتوونەتەو ناو ھاوار و قیژەیی
 کەسوکار، رفاندن و خوینپرشتن، گولەشلیرەش کە ویدەچی سی
 سالانە بی، ئەویش رویشتووە، سە سپیش، سە چاوساغ رەنگە
 تەنھا کلک جوولانەکەیی بە چیا شنگالەو مابیی، لە چاویانرا
 دیارە، گەراونەتەو ناو گەرمەیی فەرمان، ئەو تە جاروبار
 موچرکیان بە لەشدا دی، ئەو لە خۆو نیە، بیرکەوتنەو خۆین
 و قیژەیی، ئەھا لە بن لیوانەو شتی دەلێن، ھەر خۆیان
 دەییستن و تییدەگەن، ئەو بە چیاکەوتوانە، سەربردەیی خۆیان،
 لە دەستدانی کەسوکار، بۆ خۆیان، بە بیدەنگی دەگیژنەو، زۆر
 کەم نەبی، کەس توانای گوینگرتنی چیرۆکی ئەویتی نیە، ھەر
 کەسە و بە سەر کۆستی خۆیدا کەوتووە، بۆیە ئەگەر کوو، کەس
 بۆ کەس ناگیژیتەو، تەنھا کاتی کەزی زەر بەرد دەخوینیتەو،

ههستی لیږاده گرن، نه وهش پتر زگ پیسووتانه، زوریان جگه له
دیروکزان، پییان وایه، دین بووه، یان له لیواری دینبوونه.

دیروکزان له کهږی، خوی گوته نی کهزی سهر، نریکده بیته وه،
چاو ده خاته سهر چه قوکه ی دهستی و ده لی:

وا تیښگم نهو چه قو به خوینه، خوینی توله یه، دهی
سهربرده که ی بگپړه وه.

کهږی پیناچی له چیا ی شنگال مابی، نه وهی له سهر
کانیه که دانیشتووه، تنها وینه یه کی جهسته ی که ژیه، دوور
رویشتووه، هیند دوور به چ پرسیاران نایه ته وه و ناگاته وه ناو
میړانی به چیا که وتوو.

دیروکزان:

کچه کهم، من وینای تو ده کهم، توم له شوینی دیوه،
بیرمناکه ویته وه بلې، خه لکی ناو شنگالی؟ کچی کی؟ ده
تیچاویکم بدی، بزانه نامناسی؟

کهږی لیږه نه ماوه، تا ناوړی لیبداته وه.

دیروکزان:

تۆ له دیرۆکی شنگال و ئیزیدیان له من شاره زاتری، نهوانه
تۆ ده بخوینیتهوه، هه موو راستن، تا چه دندت خویندوه؟ چ
به شکیت تهواو کردوه؟

کهژی گویی لینه، لیره نه، تا به رسفی پرسیاران بداتهوه.
گرمه یه که هه مووانی راجله کاند، ته نهها نهو پیاوه نه بیت که
لهو ههشت سیمیلانهی ناو (سیاحه تنامه) ده چی، نهوهی سه دان
سال بهر نهو، له شنگالی دیتبوونی، گرمه که شنگالی
ههژاند، دار و بهردی له راندهوه و بالداریه هه لفراند، گوله شلیره
زیرپاندی خوئی به باوهشی نهوهی ته نیشتییدا دادا، سه سپی
قورپاندی و کلکی خسته ناو گه لی...

کهژی بهر له هه مووان هه ستاوه پی و یه کپی به ره و بلندایی
چل میتر، یه که یه که به دوا ویدا ریچکه یان به ست، گه یشتنه وه
قهه پالی لووتکه ی گومبه تی، کهژی سه رکه وته سه ر به رده که ی
خوئی و له بن داره هه نجیره چه تریه که دانیشته و به دیار
چه قۆکه یه وه کهس نه یزانی به ره و کوئی چوو.

چیا له خر لاوه به ته قوتوټ دهور دراوه، گولله رووه و ناقاری
چل میړایه، کورې که ماکې به لا روومه تیه ویه، ریک ده لئی
شوین ماچی دوو لیوی گزشتنی تیر سووراوه، له وه شه وه ناوی
بووه کورې روو به ماچ، له هیکه وه هاوارده کات:

هاتن، نالارې شان هاتن، نیوه گویتان له (الله و اکبر) یان نیه؟
هی له هه شتسمیل، هه موو گویتان هه لڅست، که س هیچی
نه بیست، نه (الله) دی نه (اکبر)، دیر و کزان باگووی دایه وه:

+چ له گورې نیه، گویت زرینگاوه ته وه
-زرینه گانه وه چی! الله اکبری زاری هوټیان وا پی پی به
چیدا هه لده کشی، گه یشتن...

کوزی له بن لیوانه وه:
نه وه شمان له ده ستچوو، تیکچوو
که ژی له که لینی لقی داره غبره وه سدری دهره یتنا، به
ده نگیکی که خه وی پیوه بوو:

چل میرا تیره دپاریزی.

هێ له ههشتسمیل، هه موو به گۆله شلیزه شهوه گه شانهوه،
سه سپی گه شانهوهی پتوه دیاره، ناخر بهو رستهیه، له دنیا
تایبه ته که ی خۆیه وه هاته وه چل میرا، هاته وه ناویان و نیستا
ده زانی لیره چ ده قهومی.

ئهوان چاوه ری بوون، رسته یتری به دوا دا بیت، نه هات، که ژێ
هینده ی گوت و سه ری برده وه بن هه نجیره که و به دیار
چه قۆکه یه وه دانیش و گه یشته وه دنیای خۆی.

دیروکزان له بن برده که یه وه که که پریکی هینده ی
به رانیلیکی به دیوی سیبه ردا پتوه هه لواسی بوو، تفه نگه که ی
بلند کرد و هاته گۆ:

لیره تفه نگیک شه ری له شکریک ده کات، مه ترسن، شمشیر و
نالای ره شی ده ولته ی نیسلامی له عیراق و شامی، ناگه نه
نییه، نیوه دیروکی نییه تان نه خویندۆته وه.

هه ندیک قسه که یان به هه ند هه لنه گرت، به لام هه ندیکیان
هه ستیان لیرا گرت، که ژیش رویشته وه، دیار نیه به گێرانه وه ی
دیروکزان ده گه ریته وه یان نا:

لەوەتەى دنیا دنیاىە، زۆرى شەرى دنیا لە سەر چىایە، چىای
 شنگال، ئیترە ئەو چل مێرایە، دنیا چاویان لێرە بریو، شنگال
 بە ھەر مینترین چىای دنیاىە، ئاوریشمە کەى بەشى جلکى نیوہى
 دنیا دەکات، زەیتوون و ھەنجیر و تریکەى نیوہى دنیا
 تێردەکات، گەنم و جۆى ئەو دەشت و دەرەى ھەموو
 بیاباننشینان لێى بخۆن دەمینیتەو، تووتنە کەى ئەوہى
 جغارەى کەى لى بکیشیت، لە بنى دنیاوہ بیت بە بۆنە کەى بۆى
 دیت، ھەنگوینە کەى سەد دەرد دەپەرپینى، ئەوہى جارێک
 دیتبیتى، بۆ جوانیە کەى خۆى بە کوشت دەدات، شنگال
 بە ھەشتى ناو کتیبى ئایینانە.

کەسێ لە بن بەردیکەو، ئارەقەى نیوچەوانى دەسپیتەو و
 ھەلدەداتى:

بە ھەشتى چى! گوو بە دیرۆک، تۆ چى دەلێى؟ خۆت نابینى
 لە کوێى! وازیینە، برا وازیینە لەو قسە قۆرانە، وەرن با بیرى لە
 خۆمان بکەینەو، بزاین..

دیرۆکزان، وەك ئەوەی لە ناو ھۆلیکی گەرەبی فینك بێت و
لە پشت بلندگووێ وەستابێت و دیرۆك بۆ حەشاماتیکی
دیرۆكویست بگێڕیتەو، دەنگی ھەلپری و قسەیی كەسی
نەبێت:

شنگال، جیتی چاوتیپرینی دنیا بووه، دنیا چاوی له جوانی و
 داهات و گرنگی شاری شنگال و شاخی شنگال برپوه، ئیره
 جیتی شهر و شوږی میدا و بابلده کان بوو، جیتی ململانی
 ناشووری و سه فهوی و سه لجووقی وعه باسی و نوسمانی و دنیا
 بووه، له شکری نه سکه ندهر دنیای گرت، لیږه تیدا ما،
 ههرووشی سه رهل شکریان لیږه شکا و هه رچی کردی نه گه یشته
 ئیره، نه گه یشته چل مټرا.

ترك و عارب و عجهم، شهربان له سهر شنگالی مهيه،
چيای شنگال له بن پتي كي بي، نهو به شهي دنيا له دهست
نهو ه .

مه ترسن، چل ميڙا ناکه ويٽه بن دهستي ٺالڙهه شان، جوو ري
به وه نادا..

زاری دیرۆکزان ده‌لێی به‌لوووعه‌ی ئاوێیه، کراوه‌ته‌وه، رسته
رسته له به‌ری ده‌روات و ناگیریتته‌وه، باله‌فره‌که نه‌با، تا ئیوارێ
له به‌ری ده‌رۆشت و شنگالی له ته‌پایی دیرۆک هه‌لده‌کیشا.
له ساتی هه‌ستانه‌وه، که‌ژێ وه‌ک بلیی رسته‌یه‌کی ناو خه‌ونی
بلیته‌وه:

جوونا، چل می‌را رینادا
که‌س رسته‌ی زاری که‌ژێ نه‌بیست.

رو/نهوه

چارشهما سؤر

فرۆكه نهويه، دیرۆكزان نه گهر بیهوی، رهنگی بیپیکی،
چهند سوورپیکي دا، ویدهچی به دواي شتيکی بزربودا بگهپی،
هموو به سه سپیشهوه خویان شاردۆتهوه، دوور لهوان، له بهری
باشوور، فرۆكه نهوی بوو، زۆر نهوی، خیرا چهند شتيکی
ههڵدایه زهوی، وهکات به خیرایی باشوکه بهرزبۆوه، هموو
جگه له سه سپی، به ههشتسمیله وهش گوئی خویان گرت،
چاوه پیتی تهقینهوه، بهلام هیچ نهتهقیهوه.

پاش بزیوونی فرۆکه، دیرۆکزان و یهك دوانی، چوون، به
پیدزه گه‌یشتنی، له بن بهرد و پنچکان چهند کارتۆنێکی
پێچراویان دیته‌وه، دیرۆکزان گوتی:

من بزائم، نه‌و فرۆکه‌یه دۆسته، خواردنی بۆمان هێناوه.

به ترسه‌وه، کارتۆنیان کرده‌وه، گوتی:

نه‌مگۆت...

ده‌نگه ده‌نگ دی، هه‌ستیانکرد له خواری، له شیوه‌کانی
دیوی شاری شنگال، خه‌لک هه‌یه، زۆرن، ئیزیدی به چیا
شنگال که‌وتوونه.

خواردنیان کێشایه‌وه، ئاویان کێشایه‌وه، نه‌و ده‌مه و
ئێواره‌یه، مایان گواسته‌وه، هه‌ر له تهنیشت دونده‌که، له
پێچکردنه‌وه‌یه‌کی چهند شه‌قاوی، به دیوی هه‌ل‌دێدا، روو له
باکوور، روو له‌و دونده دوور‌ی که به ئاسماندا چوه،
ئه‌شکه‌فتی‌کیان دیته‌وه، له خه‌یالی که‌س نه‌بوو، ئه‌شکه‌فتی له‌و
نزیکه و له‌و جێیه هه‌بی، دیرۆکزان به مه‌یله و پێکه‌نینه‌وه،
گوتی:

ئېرە مالى ئادەم و حموا بوو، مەلەكى تاوس بە راسپاردەى
خودا بۆ وانى چىكىرد.

ئەشكەفت گەورەيە، لە ديوەخان دەچى، بارىك و درىژ
هەلکەوتووە، لە چ لاوەش تۆپ نايگريتهو، کەژى مالى خۆى
نەگواستەو، توورەگەکەى هەر بە لقى دارهەنجيرەکەو
دەلەريتهو، بەلام سەردانىان دەکات و پييهکى هەر لەوتيه، بە
بيتهو، وشەيەکى لە زارى بيته دەرى.

پيەدەچوو هاتنەکەى پتر بە هوى گولەشليروە بيت، دەهات،
چەقۆکەى لە پشتى خۆى رادەگرت، دەيزانى گولەشليروە لەو
چەقۆ بە خوينە دەترسى، دەستىکى بە سەريدا داهينا و
ماچىکى نەرمى دەکرد، زۆر نەرم ئەويش گوئى لە دەنگى
ماچەکەى سەر پەرى روومەتى خۆى نەدەبوو.

هەشتسميليش کە تا ئيستا کەس گوئى لە دەنگى نەبوو،
ويەدەچى کەرولال بى، کەرولاليش ئەوها نيە، نە دەست
رادەوشيني، نە سەر بادەدات، نە ليو دەجوليني، نە مرقەيەکى
ليدى، قەلەمبىرىکى لە گويزانى تيز تيزترى لە دەستە و لە دارى

تەر ترومبیلۆکهی وا، بووکۆکهی وا بۆ گولەشلێره چی دهکات،
 له دهست چ دارتاش و کارگهیهك نایی، تهنها دار و بهس، تايه
 و سووکان له دار، پێ و پرچ و چاو له دار، ههر به داریش به
 یهکتریان دهبهستێتهوه، گولەشلێره بهو یاریانه خهنی بووه،
 دایک و مائی و کۆلان و ههموو چتی لهبیرچووه، ههشتسمیل له
 گژ دلخۆشکردنی نهوه و چیدی نا، ههر چهنده روو به ماچ به
 زمان و ئاماژهی چاو پێیگۆت:

برینی داری تەر گوناها، ما تو نه ئێزیدی؟

به ئاماژهی نهرمی دوو سی پهنجه گۆتی:

له خۆههڵده.

له پر شتی له ههشتسمیل روویدا، کەس وینای نهکردبوو،
 زنجیری جانتا گهورهکهی کردهوه، دهستی له ناو گیرا، گیرا،
 زۆری گیرا، پێدهچوو له چتیکی زۆر گچکه بگهپێ، نهکهوێته
 بهردهستی، دنکه نۆکیکیش با، بهو هینده دهستگیرانه، بهر
 پهنجهی دهکهوت، نهیدیتهوه، ناچار جانتای گور کرده پیش خۆی،
 چی تیدا بیته باشه؟

چەند پارچە پاکەتیی، ئەوە بۆ دیرۆکزان وەك ئەوە بوو،
 ژنەکەى بە دیار منداڵەکانیەوە مەنجهڵە دۆلمە ھەلپژێنیتە سەر
 سینى، ناخر جفارەى لە سەر بران بوو، بەلام خۆشیەکە، ئەوەى
 ھەمووانى بۆ چەند ساتى شاگەشکە کرد، پاکەت نەبوو، شتى
 بوو قەوارەکەى ھەر ھیندەى دوو پاکەت، شتى، شتى لە دنیای
 ھینایە ناو ئەشکەفەتەکەى ئاقارى چل مێرای چىای شنگالى:

رادىۆ

رادىۆیە، پاترى لە سەرە؟

کۆپى روو بە ماچ پرى دایى، دوگمەى بادا:

يا ئەيوەهل لەزینە ئامەنو...

لە سەرى رانەگرت و بایدا، ھەر بایدا:

ديسان فەرمانە، ل مە فەرمانە

دیرۆکزان گوتى:

رایگرە، لیژە رایگرە، بزانی چ باسە؟

کەژیش گەشت، ھەموو گۆیان دایى، جگە لە گۆلەشلیژە و

ھەشتسمیل و سە سپى، گۆلەشلیژە لەو سەرى ئەشکەفەتەکە

له گز گه مه کانی خۆی بوو، سه گه که له خواری، له راست زارکی
 نه شکهفتی، شتیکی ده خوارد، ههشتسمیلش ورده واته و
 نووردوو نهانی له چانتاکهی ده کردهوه، دای ته وایوونی
 (فرمان) هی شقان:

((له شکری ده و تهتی نیسلامی له عیراق و شامی، ناسراو به
 داعش) دوا یه شاری سنگال و ته وای گوند و ناوایی هه
 چوار ده وری چای سنگالی داگیرکرد، کهوته ره شه کوژی
 ئیزیدیان و دهستی له گه و ره و گچکه نه پاراست، هه ندی له
 عاره بانهش که چندان پشته له ته نیشته ئیزیدیان ده ژین،
 دیواریان به یه کهوه، به گه ل داعش که و توون و به ناو ئیزیدیان
 و هه بو نه...))

هه موو له جیتی خۆیان و شکبوون، پینه ده چوو ناگایان له
 رادیۆ مابوویت، رویشتن، چوونه وه لای کهس و کاریان، له خهیاڵ
 ده یان دیت، چۆن په لامارده درێن و...

((دوايوه‌ی نه‌بوو به‌کر به‌غدادیی خه‌لیفه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی، فه‌رمانی دا، فه‌توای دا: ئیزیدی گاورن و سه‌ر و مالیان بۆ برایی موسلمان هه‌لآله، ژن و کچیان هه‌لآله و...))

کۆره‌ روو به‌ ماچه‌که‌ به‌ خۆی نه‌وه‌ستا و تفيکی له‌ رادیۆکه‌ کرد و تییه‌ه‌لدا، باش بوو، له‌ سه‌ر تووره‌گه‌یه‌ك كه‌وته‌وه، له‌ ده‌نگ نه‌که‌وت، دیروکزان غاری دا و هه‌لیگرته‌وه، به‌ بن گوئی خۆیه‌وه‌ نا:

((ئیستا له‌ بازاری نه‌یناوا به‌ به‌ر چاوانه‌وه، له‌ شتیه‌ی مه‌ر و مالآت، کچ و ژنی ئیزیدی هه‌راجکراون و داعش له‌ داعشی ده‌کړیته‌وه، هه‌ر یه‌که‌و نرخیکی له‌ سه‌ره، کۆیلایه‌تیان زیندووکرده‌وه، کچ و ژنی ئیزیدی گه‌یشتنه‌ باژیری شامی، گه‌یشتنه...))

دیروکزانیش به‌رگه‌ی رادیۆی نه‌گرت، به‌لام تییه‌ه‌لنه‌دا، به‌ نه‌رمی له‌ پیش هه‌شتسمیلی دانا، نه‌و له‌ سه‌ر وسیمای نه‌وانه‌وه تیگه‌یشت، رادیۆکه‌ی هه‌والی جه‌رگه‌ری وه‌شاندوه، ده‌یویست پیبکه‌وی، به‌رسی:

رادیۆ چی گوت؟

نەبیوست بیزانی، یان رەنگە ھەستی کردبێ، بە زمانی
ناماژە نەتوانن ھەوالەکە ی بێ زیاد و کەم تێبگەنن.

ھەشتسمیل پەشیمانی بە سیمایەو ھیار بوو، پێدەچوو بلی:
ئەگەر رادیۆکەم نیشانەدابان، ھەوالی جەرگپرێان
نەدەبیست، لەو ساتە ی لە دوا ی دوگمە ی کوژانەو دەگەرا:
((ئەو ی داعش بە ناوی ئیسلامەو دەیکات، دوورە لە
ئایینی پیرۆزی ئیسلام، ئیسلام ئایینی پێکەو ژیانە، ئایینی
ئاشتی و براپە...))

کوژاندیەو و خستیەو ناو توورەگەکە ی.

دیروکزان بە تەوسەو:

ئایینی پێکەو ژیان!

کەژێ، تیچاویکی خستە سەر دیروکزان، بەلام زوو لایدا و
نەپهتشت ببینیت، دیروکزان:

ئەو ی لەشکری ئالای رەش دەیکات، تازە نیە، فەرمان و
فەتوای بەغدادی لە دەرتی ئایینەو نەهاتوو، دیروک، سەد، تو
بلی ھەزار بەغدادی تێدایە...

ئەو ئىتوارەيە لە سايەى رادىۆكەى ھەشتەسمىلەو ھە سىماكان لە ھەموو كات، غەمبارتر ديارن، بە سىماى گولەشلىرە و سە سپىشەو ھە ديار بوو.

تاريك داھات، كەژى لۆژە لۆژە بەرھەو مالەكەى خۆى رۆيشتەو، دىرۆكزان بە دوايدا چوو، لە بن گابەردەكەو، بىئەو ھەى پىيەكەو، كەژى گوتى بۆ رادىراو ھەى يان نا، دىرۆكى گىرپايەو، بۆ مانگەشەو شىنگال دىرۆكى گىرپايەو:

كچەكەم، ھەو ھە سەر خۆ، خۆ مەكوژە، تىدەپەپى، ئىزىدى لەو ھەرمان و ھەتوايەش دەردەچى، تا چىاى شىنگال مابى ئىزىدى دەمىنى، ئىزىدى لە بن گەلەك ھەرمان و ھەتواى لەو ھەش رەشتەدا دەرباز بوون و دەستبەردارى ئىزىدىياتى نەبوون ھەكو شىنگالى سەرکەش، سەرکەش مانەو...

دىرۆكزان جاروبار ئاوپى دەداتەو، سەر بەرزەكاتەو، بەلام جىي كەژى بلندە و نايبىنى، بە ديار مانگەشەو ھەو بە گىرپەو ھەى گرتو:

تۆ لە من باشتر دەزانى، بەغدادى نەو ھەى كىيە و گىيانەكان لە كىو ھەتوونە و گەيشتوونەتە ئەو، تۆ تەماشاكە ھەموو نەوان رۆيشتن و ئىزىدى ماىەو، ئەگەر تەنھا دوو ئىزىدى لە

دنیایی بمینن، زاوژی ده کهن و زۆر ده بنه وه و شنگال پرده کهنه وه
له ئیزیدی، ئه دی وانیه؟

وه لام نیه و چاوه پش ناکات:

تۆ برۆ دیرۆک بخوینه وه، بزانه چهند فهتوا و فرمان له سه ر
ئیزیدیان ده رکرده وه له هه ر یه کیان چهن هه زار ئیزیدی هاته نه
کوشتنی، چهند ژن و زاوژی ئیزیدیان به تالان برده وه، له باژیری
موسلمانان له گه ل گاو گۆلان سه ودا یان پیکرده وه، که چی ئیزیدی
به وینه ی دارو دره خت له وه رزی له دایکبونه وه، له شنگالی
که سکه بونه ته وه و هاتوونه ته وه ناو ژیان، له منی وه رگه ر، له
چوارشه مه سووره یه کیت له دوو چوارشه مه سووره یتر، وه ره وه
ئه و شنگاله وه ک پش ئه و فرمانه ی ئیستا ئیمه ی تیداین،
جوانتر ده وینه وه...

دیرۆکزان پشوویکی دا و کهوته ژماردنی فهتوا و فرمانان:
یه کهم فهتوا و فرمان ه ی عه یازی کۆری غه نه م بوو، ئه و
ناوه ی رووتکرده وه له ئیزیدیان، فهتوا دوا ی فهتوا هات، ئه وه
ه ی ئه جمه دی کۆری حه نبه لی، هه زار و هینده ساله، ئه ویش
ئیزیدی به شه ی تان په رست ناو نا و گوته ی:

هه ر موسلمان ئیزیدی بکوژی، ده چیه ناوه ندی به هه شتی.

ئه دی فهتوا ی لیس ی سه مه رقه ندی، گوته ی:

بە پىي ئايەت و فەرموودان، ئەوھى ئىزىدى بكوژى، دەستى
كەسك دەبى.

فەتواي چەند زاناي ئىسلامىت بۆ بۆمىرم، ئەوھ فەتوا
رەشەكەي عەودولائى رىتكى، ئەدى ئەوھى كوپرى سعوود يان
بابى سعوود، فەتواچىكەي سلىمان قانونىي ئۆسمانىان، دەردى
ئەوھ لە ھەموويان گرانترە.

دىرۆكزان دەيان فەتواو فەرمانى بە سەر كردهو، زارى شل
بوو، رۆيشت، ئاورپكى لە دارھەنجىرەكەي بن تريفى
مانگەشەوى دايەو، بەرەو ئەشكەوتەكە لىژ بۆو.

كەژى ئەو شەوھ تا خەو بردىەو، بىرى لە فەتواكەي موفتىي
ئۆسمانى كردهو، لە بارەي ئەو پياوھو، لە پىرى چل چلەي
مامىيەو زۆرى بىستبوو، بەلام باشى بىرنەدەكەوتەو.

سوئندی خودی
ههنجیر و زهیتوونی شنگالی

روژ له تاقی ئاسمانییه، بالهفر له ئاسمانی چیاى شنگالی
دهسووپیتتهوه، جاروباریش لیڤه و لهوی، تهواو نهوی دهبن و
لهوهیه شتی بهردهنهوه، کوڤه‌ی روو به ماچ تووڤهیه، پتی لیڤه‌ی
دهتهقی، دیت و دهچی، پیڤه‌چی له گژ بریاردانى بی، بوى
یه‌کلانا‌بیتهوه، بیدات یان نه‌یدات، تا شل بوو له نیوان دوو
به‌رده‌که‌ی بن نه‌شکه‌فت، که ده‌تگوت دوو کیلی گۆڤیکی
دریژن، راویچکه‌ی کرد، تینی تیدا نه‌ما، پشتی به به‌ردیکیان
دا، وا دیاره نه‌گه‌یشته چ ئاکامی، لهو ده‌مه لهو گه‌لیه‌ی

نه‌شکه‌وته‌کی به سهردا ده‌روانی، له لای خواری، باله‌فری ته‌واو
نه‌وی بوو، هیئنده‌ی نه‌مابوو بالی له بنه داران گیر بی، شتیکی
به‌رداوه و به‌رز بۆوه، کوپه‌ی روو به ماچ، یه‌ک به گه‌رووی
نه‌شکه‌فته‌که هاواریکرد:

گوو به شه‌ر‌ه‌فت، گو‌ر‌گان خو‌ارد‌مان ده‌که‌یت و خو‌ارد‌نیش‌مان
بۆ هه‌له‌ده‌یت؟!

گوله‌شلیره له‌و ده‌نگه زیراندی و سه‌گه‌کش پێش هه‌مووان
گه‌یشه لای و له به‌رده‌می وه‌رکه‌وت، بۆنی به پێیه‌کانیه‌وه
ده‌کرد، هه‌شت‌سمیل‌یش که دیتی گوله‌شلیره ده‌گریی له باوه‌شی
کرد، که‌ژیش به غاردان گه‌یشه‌تی و ماچه نه‌رمه‌که‌ی لی‌کرد،
گوله‌شلیره گیر‌بۆوه و ده‌ستی به گه‌مه‌کرده‌وه.

روژ له سهر شنگاله، هه‌شت‌سمیل روو له روژی نوژی
دابه‌ست، گوله‌شلیره له ته‌نیش‌تی وی، هی‌ند ناسک ده‌مه‌لاسکه‌ی
ده‌کرده‌وه، موسلمان دیتبای حه‌زی ده‌چوو نوژی ئی‌زیدیان، سه
سپیش له‌و لاوه چاوی له سهر گوله‌شلیره هه‌له‌ده‌گرت، له‌گه‌ڵ
جووله‌ی وی برژانگه‌کانی ده‌جوولانه‌وه، له‌و ساته که‌ژی به

چەقۆۋە رايكرد، سەگەكە كەۋتە دۋاي، بەتەنىشت مائەكەي
خۆي سوورايەۋە، ھەموو تىگەيشتن، بەزمەكەيە، خويندەۋەي
بەردە، دىرۆكزان و كۆرەكۆچۆيى، بەرزە پى ھەستان و بە دوايدا
چوون.

كەژى لە شوينى خۆي، لە بن درەختەكەي دىرۆك خويندەۋە،
رووۋە بەردە پەرى دىرۆك قىت راۋەستا، تەۋاۋى ھەستى
راگرت، تەنبور ھات، لاۋكى (شىنگال ھايى ل من) بە پەنجەي
عەودالى تەنبورژەن ھاتە گۆيى، سەرى ھەلپى، چاۋى گىپرا،
ديار نىيە:

مام عەودال تۆ لە كۆيىيىيىيى؟

دەنگى دىرۆكردەۋە لە شىنگال دەنگىدايەۋە، كۆرە كۆچۆيى،
گۆتيە دىرۆكزان:

ھەر بە راستى ئەو كچە دىن بوۋە.

دىرۆكزان:

خۆزى ھەر ئىزىدىيەك تىكەدەچوۋ، مينا ئەو كچە بە تەنبور
و دىرۆكى دەگرت.

کهژی چاوی خستهوه سەر پینووسی تیروژ و بەردی کاخەز،
 دەستی درێژکرد و نووکی چەقۆکە ی لە ئاستی تاشەبەردەکه
 راگرت، وەك بلیی بیخاتە سەر وشەکان، لەگەڵ خویندەنەوێ هەر
 رستەیهك نووکی چەقۆی دەجوولاند، چەپ و راست و بەرز و
 نزمی پێدەکرد، پیری چل چلەشی گەیشتی، خویندەنەوێ:

گەڕیدەیی هەیه، لە کۆری بەتووتە پتر بە دنیا دا گەراوه،
 دنیای لە شێوێ ناو لەپی خۆی لە بەر چاوه، لە وەلاتی
 فیرعەونان و سارای سیناوه بگرە تا دەگاتەوێ هیندستان و
 بوخارا و کیتی قاف، تا ئەو دیوی سیریا و چینماچین، دیمەن
 دیمەن، هەمووی وا لە ناو پەراوی گەشتەکە ی تۆمارکراوه، ئەو
 گەڕیدەیه بەست بە بستی دنیا گەراوه، شار نەماوه سەرخەوێکی
 لی نەشکاندبێ، چیا یەك نەماوه ئاوی لە کانێکە ی
 نەخواردبێتەوێ، گەڕیدە ی دنیا دیتە، بە رێی شامدا سەری لە
 چیا ی شنگالیش داوه.

کهژی کەزی زەر پەله دەکات لە خویندەنەوێ، تیفیش
 قووتناداتەوێ:

گەپىدەى شىنگالدىتە، رۆژى رى دەكەوتتە كۆشكى سولتاتى
 ئۆسمانى، سولتان سلىمانى قانۇنى، سولتان دەلىتتە گەپىدە:
 بىستوومە نىوہى دنيا گەپاوى، بىژە من، چ جىيەك لەو
 نىوہى دنيايە، دلرفىنتر و بە بەروبوومترىن جىيى دنيايە؟
 گەپىدە كەمى بىردەكاتەوہ:
 گەورەم، شىنگال.
 سولتان:
 شىنگال لە چىنماچىنە؟
 گەپىدە:
 نا، گەورەم، لە بن قەلەمپەوى ئۆسمانىيە، لە بن دەستى
 خۆتانە.
 سولتان:
 كەوتۆتە كۆي:
 گەورەم لە چىپاكانەوہ لە زىي دەچلەوہ بۆي دەچى، كەوتۆتە
 نىوان نەيناوا و حەلەب.
 سولتان:

جوانیی نهو چیایه چیه؟

گه‌ریده:

گه‌وره‌م، ناهیتته وه‌سپکرنی، چیایه‌کی دوور و دریتزه، همر
چوار ده‌وری ده‌شت و پیده‌شته، شنگال لهو ده‌شته به ناسماندا
چووه، تهنیا به شان ناداته‌وه چ چیاپی، نهو چیا به شاریکیشی
له نامیز گرتووه، ده‌لیتی نه‌ستیره‌ی سیوه‌یله به ناسمانه‌وه،
نه‌ویشی به ناوی خو‌یه‌وه کردووه، به شهو و رۆژ ده‌دره‌وشیتته‌وه،
له جوانیی ژنه‌کانیشی گه‌پری، خو‌ریه‌کانی ناو نایه‌ت و
سووره‌تانن.

سولتان قومی له جامه‌که‌ی پی‌شی ده‌دات و ده‌لی:

ئی، بلی.

گه‌ریده بۆ ده‌چه‌میته‌وه و ده‌چیته‌وه سه‌ر جوانیی چیا:

گه‌وره‌م، چیا له دووره‌وه، له سه‌ر چیاکانی دووره‌وه، له
که‌شتیه‌کی ره‌نگاره‌یی ده‌چی، همر ره‌نگیت ده‌وی له‌وی هه‌یه،
هه‌ندی ره‌نگ هه‌یه، تهنیا له‌وی هه‌یه، نهو چیا به له‌ که‌شتی
چووه، دووریش نیه همر که‌شتیه‌که‌ی نووح بی‌ت و مایته‌وه!

تۆ له دوورهوه ته ماشاكه، شنگالى كهشتى، وا نهرم نهرم به
 ناو دهريايهكى له لايهك شين شين له ناسمانى شين شينتر، له
 چاوى كچانى نهستهنبول شينتر، له لايهك كهسك كهسك، له
 بههاري ئورفه، ئورفهى زىدى پىغه مبه ران كهسكتر، له لايهك
 سپى سپى له بهفرى سىبريا سپىتر، شنگالى كهشتى له ناو
 دهريايهكى لهو ههموو رهنكه، روو و روژهه لات شه پۆلان
 دهبرى.

له ههر وهزىكى سال به چىاى شنگالدا بگه پتى، به سانايى
 ههر چوار وهزى سال دهبينى، لهو سه ره له كهويه بهفر پهكت
 ناكهوى، لهو دهسته بههار به ههموو گول و كهسكايى خويهوه
 هه لى داوه، هه لى دانى هه رگيز بارگه و بنه ناپى چى ته وه و بارناكات،
 ته ها، لهو بنارى هى، باى پايز هه لى كرده وه، له باى پايزى جىيان
 ناچى، بايه كه تايهت به پايزى شنگال، با ورده گه لای له
 دهسته، با مهست مهسته، با به گه لاوه، مۆسقا يهك ده ژهنى
 له به هه شتىش كهس نه بىستوه، له شيوه كهى خوارىش،
 خه رمانانه و ره وسهى گه نم و جو...

سولتان، پیناچی بۆ هیچ کهسی، بۆ هیچ حه کایه تخوانی بهو
شیوه گوئی شل کردبی، قومی له جامه که ده دات و ده لی:
گه پریده، باشه، نهو شنگاله ی ئیمه چ بهروبومینکی هه یه؟
گه پریده:

جا، چی نیه، گه وره م؟

ئاوریشم، ئاوریشمه که ی شنگالی له ئاوریشمی چ جیان
ناچی، من له دنیا یی ئاوریشمی وام نه دیوه، تا به چاوی خۆت
چاوی نه که یتیی، تا دهستی نه ده یتیی، نازانی چ ئاوریشمه، نه و جا
گه له ک زۆریشه، نه گهر خزمه تی هه بی، به شی هه موو وه لاتی
نۆسمانیان ده کات.

هه نجیر و زهیتوون، وای، وای! من ده لیم خودا سویندی به
هه نجیر ی زهیتوونی شنگالی خواردووه، هه ر ده بی سویندی به
هی نه وی خواردبی، نیه، گه وره م، نیه، هه نجیر و زهیتوونی وا له
سه ر زه وی نیه، به لام نازانم له به هه شتی!

هه نگوین، گه وره م، هه نگوین، مه پرسه هه نگوینی وینده ری،
چ هه نگوینه! ئاخه هه نگی شنگالی ده زانی له سه ر چ جوړه

گولئی دهژین؟ نهو گولئی لهوئی ههیه، من له وهلاتی
فهړهنگیانیشم نه دیتووه.

گه وره، هه ر کهسئ روژی سهره په غهیی له ههنگوینی
شنگالی بخوات، نالیم نامری، بهلام چ نهژی، سهد سالی خوی
مسوگهره، ته مه نه کی بی بازار و دهر دیش، ههنگوینی ناو
کۆلکه دارانی شنگال، سهد دهر دیش ده په پرنی، من که گه یستمه
وینده ری، دوو سی دهر دم هه بوو، هه کیمه که ی چینیش
سهره دهری لیده رنه کرد، به ههنگوینی ماله ئیزیدیان بهلام لیپرا،
ئیستا ده مبینی له گوژی ساغ ساغترم.

ته دی تری و میوژه که ی؟ گه وره سویند به قورثانی
موحه مه دی عاره بی دهخۆم، به تاج و تهختی تو، به جامی
دهستی تو دهخۆم، نهو شهرابه ی به ههشتی که خودای گه وره له
قورثان باسی کردووه، بو به ههشتیانی وهك ئیوهی ههلال
کردووه، من دهلیم له میوژی شنگالییه، وهی خواجه، لهو
میوژه، مستیکی لی بخۆ، تهواو، میوژی چ ره زیکت پیناخوری.

گه ورم، ئەدى ئاوى كانياۋەكانى، بەو خودايە، ئەو خودايەى
 تاك و بى ھاوتايە، ئەو خودايەى گه ورمەى و سىبەرى ئىۋەى بە
 سەر ئىمەۋە دانايە، بەو تاجەى سەرى تۆ، كە سىبەركەى بۆ
 موسلمانان ھەتا ھەتايە، ئاوى شنگالى ئاۋ نىە، خۆشاۋى
 بەھەشتىيە، ئەو خۆشاۋەى خۆشەۋىستى خوا بە دەستى خۆى بە
 زارى ئىۋەۋەى دەكات، ھەر كەسى لەو ئاۋە بخواتەۋە، نەخۆشىى
 لى نىكنايىتەۋە.

گه ورم، ئەدى بەروو، ئەو بەروۋەى لە جىيان لە دار
 بەردەبىتەۋە، كى دەخوات؟ ۋەرە بەروۋى شنگال بىينە، بىخە
 ناۋ خۆلەمىش و بىپىشىنە و بىشكىنە و تامى بکە، ھەينى
 دەزانى بەروو چىە، گه ورم بەروۋى چىاي شنگالى بەروو نىە،
 قەسپە قەسپ، چ قەسپى، لە بەسراش قەسپى وا نىە و نابى،
 خۆ قەسپى بەسرات خواردوۋە؟

گه ورم، بەروۋى شنگالى ھەر بە ناۋ بەروۋە، پىم سەيرە
 چۆن لە قورئانى ئاۋى نەھاتوۋە، ئەرى گه ورم ئاۋى ھاتوۋە؟
 سولتان:

به من بلی، چ تیرهك لهوی نیشته جین؟

گه پیده:

تیره کی درې بی دین، نهوانه ئیزیدین، ده لّین، خودا ناناسن،
شهیتان ده پرستن، نهو ئیزیدیان و هکو که تیره به شنگاله وه
نوو ساون و لیینا بنه وه، ده لّین، کاتی لافاوی نوو حیث ههستا،
نهوان لهوی مانه وه و نه هاتنه ناو که شتی وه، دنیا یان بدهیتی
دهستبرداری نهوی نابن. ئیزیدی به ژن و منداله وه سوارچاک
و نیشانشکیئن، رینادهن چ نه یاری لهو چیا به نزیکی بته وه،
سه رانه کی کهم ده ده نه والیی نهیناوا و ناو بیته و دهست بشو.

سولتان:

نهو شهیتان په رستانه، به چ زمان داخفن؟ عهجه می یان عاره بی؟

گه پیده:

گه وره، نه عهجه می نه عاره بی، به زمانی سه لاهه دینی

نه یووبی

سولتان:

زمانی سه لاهه دین چ زمانه؟

گه پیده:

گه ورهه، کوردی

سولتان:

کوردیش زمانی ههیه؟!

سولتان، وهك تارمایی خهون دیمه نی کوشتنی حوسین به گی
داسنی بیرده که ویتته وه، نهو به گه ئیزیدیه ی به فرمانی خو ی
کوشتی.

سولتان کیسه یه کی گچکه ده داته گه پیده و به ناماژه ی چاو
به رییده کات.

که ژئی که می ده وهستی، ویده چی، شتی بهر چاوی گرتبی و
خه تی تیرۆژی سه ر به ردی نه بینی، چاو به چه پ و راستدا
ده سوورپینی، پاش که می خه ت ده بینیتته وه، تو بلی وچه ی پیری
چل چله ی بیرده که ویتته وه:

سلیمانی قانونی مهرگ ده بیات، پیرا ناگات، دهستی به
جوانیی شنگال و کچه حۆریه کانی بگات، نهو کاره به دوا ی
خوی، به کوره که ی ده سپیری.

سولتان گازی نۆبەتچى دەكات و دەنیریتە دوای فەتواچى،
 فەتواچى كییه؟ ھەر ئەوھى پىشیشیە، لە سیما و سەر و كەللە،
 بە ترك ناچى، بە عارەب ناچى، بەلام لە ترك باششتر تركى
 گۆدەكات، لە عارەب رەوانتر قورئان دەخوینیتەو، ئەو
 فەتواچى، كۆرى سعوودى دەلینى، موفتىی ھەموو ئۆسمانیانە،
 دەست لەسەر سینگ و لە سەر چۆك دیتە خزمەتى سولتان:

گەورەم، ملی من و شمشیری ئێو.

سولتان دەپرسى:

مەلا، تۆ ناوی ئیزیدیت بیستووە؟

كۆرى سعوود:

بەلى، گەورەى موسلمانان.

سولتان:

وا دیارە ئەوانە شەیتانپەرستن.

كۆرى سعوود:

بەلى گەورەم

سولتان:

باشه، خوا پییخۆشه ئەوانه له ناو موسلمانان بژین؟

کورێ سعودود:

تۆ چۆن دەلێی ئەوهايه.

سولتان:

قەرکردنی ئەوانه ئەرکی موسلمانانه.

کورێ سعودود:

راست ده فەرمووی، ئەو شەیتانیەرستانه دەبیّت قەبرکرتین.

سولتان:

به من بلێ، پیشتەر چ فەتوا و فەرمانێ له سەر ئەو

شەیتاپەرستانه دەرچووه؟

کورێ سعودود که می بێردە کاتەوه:

زۆر گەورەم، زۆر له ژماره نایه.

سولتان:

دەمەوی فەتواکە ی تۆ له هەمووان پتر بریکات،

مەندالیکیشیان دەر نه چیت...

کورێ سعودود:

تەنھا ئەوشۆ مۆلەتم بدە.

سبەى زوو، فەتوا بە واژۆى كوپى سعوودى فەتواچىى
ئۆسمانى خويندرايەو، نىردرا بۆ سەر لەشكران.

كەژى، نەيتوانى يان نەيوست فەتواكە بخوينىتەو، رەنگە
تیشكدانەو كە بە ھىز بوويىت و چاوى تىكدابىت، يان لە دلپرى
و رقدا، زارى ھەلنەھاتىت بىخوينىتەو، تۆ بلى بىلىتەو،
رووى ھەرگىرا و بەرەو كانىە كە لىژ بۆو.

دىرۆكزان گۆتية كوپە كۆچۆى:

تۆ ئەو فەتوايەت بىستووە.

كوپە كۆچۆى:

نا، تازە گويم لەو سعوودە دەبىت.

دىرۆكزان:

من شتى لە فەتواكەى فەتواچىى ئۆسمانىم لەبىرماو، تىيدا

دەلى:

((ئىزىدى لە ھەموو گاۋران گاۋرتن، لە ناو جەرگەى
موسلمانان، لە ناو جەرگەى ئايىنى موحەمەدە مستەفا،
شەيتان دەپەرست، ئەو شەيتانەى لە خودا ياخى بوو...))

ئىستا لە لە ھەناۋى ھەر ئىزىدەك شەيتانى ھەيە...
ئىزىدى بەو شەيتانپەرستىيە، چىايەكى زۆر پىرۋى
موسلمانانىشيان داگىرکردوۋە، ئەۋىش چىاي سىن جارە، جگە لە
زۆر شۆينىتر.

بۆيە پەپى ئايەتى..... و فەرموودەى..... لە سەر
موسلمانان پىۋىستە ئەو شەيتانپەرستانە لە سەر دىنيا
رەشكەنەۋە و رەۋانەى دۆزەخىان بگەن.

لە سەر لەشكرى موسلمانانە، لە ھەموو لايەكەۋە و
ھەلمەت بىنە سەريان، سەر و مالىيان ھەلالە، كچ و ژنەكانيان
ھەلالە و بيانكەنە كەنيزە و كۆيلە...

ھەر موسلمانەكىش لەو رىيە شەھىد بىت، بى (مەن
رەبووكە) و چ پىسياران، بى ھەفت و ھەشتى، دەچىتە ناۋەندى
بەھەشتى))

دیرۆکزان و کورە کۆچۆیی، پتی کانیا گرت، لەو دەمە،
کەژی گەڕایەوه و چۆوه دیار تاشەبەردان، ئەوانیش بە دوایدا
چوون، دیرۆکزان دەلی:

من نامەوی، رستەیه کی ئەو کچەم لە دەست بچی.

کورە کۆچۆیی:

منیش، هەر بەراستی دەنگیشی زۆر تایبەتە، راتدەکیشی...
ئەوانیدیش هاتن و بە تەنیش کەژیوە راوەستان و سە سپی
و گۆلەشلیترەش لەو بەردانە نزیکبوونەوه کە کەژی دەبۆیندەوه،
هەشتسمیلش لە تەنیشتەوه زەق زەق تەماشای زاری کەژی
دەکرد:

دوای فەتوای فەتوایجی، لەشکری ئۆسمانی بە ناو ئیزیدیان
وەربوون، لەولا لە دەقەری میردینەوه دەستیان بە دوورینەوهی
ئیزیدیان کرد، لە ئورفە ی زیدی بڕایەوه ئیزیدیان دووریهوه،
هاتن لە خڕ لاوه هاتن، گەیشتنە لالش، لەگەڵ زەوی تەختیان
کرد، کانیا سپی، ئەو کانیهی لافاوی نووحیش رەنگی نەگۆری،
ئەو لافاوهی رەنگی هەموو کانی و ناوی دنیای گۆری، هی

کانیی سپی وهك پيش لافاو مایه وه، ئۆسمانی به خوینی نیزیدی
سۆریان کرد، مهزاری شیخادیان کرده ئاودهست، سهر لهشکر
گۆتبیویه لهشکر:

ئه وه گۆری گهورهترین شهیتاپه‌رستی دنیا، وه‌رن گوی له
سهر بکه‌ن.

ئه وه شیخادییه‌ی مه‌زاره‌که‌ی کرایه ئاوه‌دهستی لهشکری
موسلمانانی ئۆسمانی، ههر ئه وه شیخادییه که شیخ عه‌بدلقادری
گه‌یلانی، شیخی گه‌وره‌ی موسلمانان، دوا‌ی چه‌ند دیداری له‌گه‌ڵ
ئه وه زاته پا‌که گۆتبیوی:

((ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی به ره‌نج و کۆشش به ده‌ست هاتبا،
ئه‌وا شیخادی به ده‌ستی ده‌هینا، به‌لام دیاره هه‌لبژاردیه‌ی
خودایه، په‌یام له محمه‌دا کۆتایه.))

شیخ ئه‌ودلقادری گه‌یلانی ئاوا، قسه‌ی له وه‌ شه‌یتاپه‌رسته،
کردوه!!

که‌ژی له خویندنه‌وه‌ی دیرۆک گه‌رم داها‌توه:

سوپای ئۆسمانی به ناو ئیزیدیان وهربوون، شهر گهرمه،
 ئیزیدی دهستده که نه وه، به ژن و منداله وه شهر ده کهن و ئۆسمانی
 ده کوژن، به لام به چی ده چی، له شکر بنی نایه، له شکر دهست
 ناپاریزی، ورد و درشت مل په لده دات، له سه ری ئیزیدیان گرد
 چیده کات، ئۆسمانی نیر ده کوژی و می ده بات، له وهی
 بهردهستی کهوت، کیرمیزی نه هیشت، ئۆسمانی هات، له هه موو
 لاوه هات، باعه دری و نهو ناوهی له خوینی ئیزیدیان سوژکرد،
 هات، له خر لاوه دهوری چپای شنگالی داوه، شهر گهرمه تیری
 تیناچی، شهر گهرمه و خوین سهران ده بات، هینده ئۆسمانیه ی
 له ری گرتنی شنگال کوژران، سولتان هیند و چینی پیده گرت،
 بنی نایه، ئیزیدی چهن دی ده کوژی، ئۆسمانی بنی نایه، له شکری
 ئۆسمانی به ترك و عاره به وه تیر به شنگاله وه ده نین، شمشیریان
 له شنگال هه لکیشاوه، له شکری ئۆسمانی به چاوساگیی کوردی
 موسلمان، به سه ر لاشه ی ئیزیدیان ری چیا ده که نه وه و
 هه لده کشین...

شارى شنگال بن خوین كهوت، هەر چوار ده‌ورى چيا
خوینه، له دۆل و شیوانه‌وه خوین خوڤه‌ی دى، بېروانه، چياى
شنگال كه‌شتیه كه خوینی لى ده‌چۆڤى و له ناو ده‌ریای خوین
روو له رۆژ راوه‌ستاوه.

ئۆسمانى نیر ده‌كوژیت و مى ده‌بات، شهر گهرمه و ژن و كچ
و مندالى ئیزیدیان گه‌یشتنه باژیری نه‌یناوا، گه‌یشتنه باژیری
به‌غدایی، به رست گه‌یشتنه وه‌لاتی شام و ئه‌سته‌نبولی، زۆر
باژیری ئۆسمانیا، ئیزیدی به ئاشكرا ده‌هینه كپین و فروتنی،
به‌هر چاوی خودا و سولتان و شیخ و مه‌لاوه، له پیش ده‌رگای
مزگه‌وتان، له مه‌یدانی ئاژه‌لان، له سه‌ری كوچه و كۆلانیان،
كۆیله‌دار جارده‌دا:

وه‌رنه كۆیلان، وه‌رنه كه‌نیزان، وه‌رنه ژنی جوانی ئیزیدیان،
هه‌لّ هه‌لّ، وه‌كو شیرى دایك هه‌لّ، به پپی فهرمووده و
نايه‌تان.

شەر گەرمە لە چىاى شنگالى، لەشكر پى به پى، به چىادا
 ھەلەگەپى، وا گەيشتنە نزىك ئاقارى چل مىرا، چل مىرا
 ناھىتە گرتنى، شەر درىژە دەكىشى، ئۆسمانى لەو پتر نەشى
 بىنە پىشى، لىرە تووشيان به تووشى تارمايى بوو، تارمايى وا
 بەر تىر و شىر ناكەون، ئەوانە چل مىرەكەن و شەردەكەن، شەرى
 مانەوہى ئىزىدى و شنگال دەكەن، ئەوانە به تىرى سىنگى دە
 ئۆسمانى دەسمن، به شىرى مىلى ھەوت ئۆسمانى دەپەرپىنن، ئەوانە
 چل مىرى ئىزىدىن، رىنادەن توخمى ئىزىدى، ئىزىدى ئىزدى تاك
 و تەنيا بېرىتەوہ، دىنە دەست و ئۆسمانى تارومار دەكەن.

ئۆسمانى لە سەرى چىا دەشكى و بە سەر تەرمى خۆيدا
 دەكشىتەوہ، غلۆر دەبىتەوہ، لە بنار دەگىرسىتەوہ، دەنگىك لە
 سەرى چل مىراوہ بەرز دەبىتەوہ، دەنگىكى خودايى، ئىزدى،
 دەنگىك ئىزىدى لە ھەر كوئى دنيا بىت دەبىستى:

خەبەر بەدەن كوردستانى

بلا قايم كەن ئىمانى

شەرفەدىن مىرى ديوانى

ئەو ھەندە ئىزىدىيە، مائە موسلمانانى كورد پەنايان داۋن،
ئەوانەى لە كۈنە شاخ و كەندران خۇيان شاردۆتەۋە، ئەوانەى
تەرەى ئەۋدىۋى دەسەلاتى ئۆسمانى بوۋنە، گۇييان لە بانگەۋازى
سەرى چل مىرا دەبىت، لەنۆتۈە ژيان دەستپىدە كەنەۋە.
چرىكەى سالخۇ و تەنبوور نەھاتبا، كەژى تا دوا تىشك،
تىشكى سەر تاشەبەردى شىنگالى، دىرۆكى ئىزىدىيانى، داستانى
چل مىراى بۆ خۆى، بۆ شىنگالى دەخويندەۋە.

سالحو و که ژئ

تیتله کناچه ی سهر زئ

له شیوه ی کارمامزی ماندوو، به چل میژادا هه لگژا، له چاو
دیار نه ما، ده رکه و ته وه، له سهر پشتی تیشه شاخی که له
ته نکیشه وه کتومت مایینی شیرکیه، هه ستابیته سهر پاشوو.
چیای شنگال گهرمه، له چله ی هاوینی دانه رۆژی بای له سهر
بگره وه، تیشه شاخ و تاشه به ردی وه ها سوورده بنه وه، نه و
تیشه ی که زی زه ری له سهره، برۆ جغاره یان پیداکیرسینه، به لام
شنگال که ی بی با بووه؟ قه والی ده لی:

له چیای شنگالی

نابری بایی شه مالی

شنگال باگره، بای فینک، هورپه رووی تیناکات، شه مال
همیشه شه مال، بهو هاوینه بایی کهزی کهزی زهر
ده شه کی نیتته وه، ده لئی له ناو گولیلکه نیسانه وه هه لیکردوه.

سه سپی زوو گه یشته لای، له ده وری تیشه که
ده سوورایه وه، ناوه ناوه روو له که ژئی چهند حه پیه کی نه رمی
ده کرد، حه پیه نه بوو، گازکردن بوو، که ژئی ناگای له گازکردنی
سه سپی نه بوو، رویشتبوو، له ته نبووری عه و دال و چریکه ی
سالحودا رویشتبوو، ده بینئی، داروباری چیا له گه ل (هایئ
هایئ...) ده له ریته وه، نه وه تا له بن دونده که ی نهو به ره وه،
عه و دال له سهر به ردی دانیشتوه، ته نبوره که ی دهستی که له
داری دار گوئزه، ژیه کانی ههر نهو ژیه ن که گیانیان به خشیه
نادهم و حه و، سالخوش به پیوه پشتی به قه دی داره به نی داوه،
دهستی چه پی خستوته بن گوئی، له دهستی راستی ته زییحیکی
قه زوان، گولینگه که ی ده لئی گولّه هه ناره، له گه ل ههر
(هایئ...) بی، دنکی ناوا ده کات:

های، ل منی های

نهزی ب سهر شنگالی داکه تم

نایی ل من نایی

دهنگی کهژی گهردن قورینگی ل گوهی من نایی

کهژی دهبینی، ده بیستی، نهو تا عهدال به تهنبور له
سالحو وهرده گریته وه، بالدار و پهلکی داران له گه لیان ده لیته وه و
شنگالیان پرکردوه، له لاوک و ناواز...

له سهر پستی مایینی شیرکی هاته خواری و به پیی با
به ره و لاوک و تهنبور غاریدا، سه سپی کهوته دوی، نهوانیش
به دوی سه گه که وه، کهژی، به دهم غاردانه وه:

سالحو، هاتم، کورۆ هاتم.

له گه وه که سهرده که وی، له مله که ناودیو ده بی، سه سپی،
به ره له وهی به دوایدا ناودیو بیت، ناوریکی له دیرۆکزان و وان
دایه وه، به ناماژی سهر و کلک گوئی:

وهرن، کهزی زهر لییره یه.

كهڙى، بزرى كردن، سالخو و عهدالى بزرکرد، بهلام دهنكى
 لاوك و تهنبور دى، له چالايسهك له سهر خړه بهردىكى سپى،
 له سپيتيدا دهتگوت لهگهل سه سپى جمكن، به دهورى خویدا
 دهخولیتتهوه، نایانبینى و روونیش نیه، دهنگ له کیهه لاویه،
 ريك له بایهكهى نهو شویته دهچى كه گيژ دهات و كهس نازانى
 چ بایهكه و له کویوه ههليکردوه، تاوى چاودهگ رى، وا دياره
 ناوميد دهبيت، به رتى خویدا دهگهريتهوه، له سهر بستیكه
 دادهنیشى، سه سپى به دهوريدا كلک بادهدا و بون به لاق و
 رانيهوه دهكات، لموز بۆ چهقۆكه دهبات، بهلام زوو دهکشیتتهوه،
 کلکی دهخاته سهرپشتى، بهره و نهشكهفتهكه غاردهات، وهك
 بلتى ههوالتيكى خوش بۆ گولهشليره و ههشتسميل بباتهوه.

كهڙى، گوتى له قسه و باسى ديروكران و وان نیه، چاوى له
 سهر چهقويه، دهپوات، دهگاتهوه، پرا دهلال، له خوار پردهكه،
 له شانى سالخو دانیشتهوه، دواى گيژپانهوى سهربردهى پرد،
 سالخو به دهنگيكي نهوى تيپهلهدهكاته:

نهز بۆ دهربازيونا

کهژی خۆ، کهژی گهردن زهری، چاؤ ب خالی

ل سهر ههمی زیئا

ههمی ریبارا

پشتی خۆ دکهم پر، پرا دهلالی

کهژی....

کهژی له گهل سترانی سالخۆ، دوور له چاوان دهچیته باوهشی و

له ماچیککی قوولدا دهفرن، دهبنه تیتله کناچهی سهر زی و

رووباران...

ههر له گهشته به هاریه کهیه، گهشتی بن پردی دهلال، له گهل

سالخۆ، سالخۆی تازه دۆست، دهلیی کۆتری سهر لیستین سهریان

به یه کردووه، پشت له ناشیرینی و روویان له جوانیه و

جوانیه کانی دنیا دهگێرنهوه، قسه دیته جوانیی ناو ئایینیش،

گوتویژی ناسک دیته گۆری:

سالخۆ:

تۆ به من بلی، ئیزیدی تف روکردنه سهر زهویان پیناخۆشه؟

کهژی:

زۆر، زۆر

سالخۆ:

مامۆستايە کمان دەيگۆت: ئەگەر بتهوی ئیزيدي توورە
بکەیت، تف رۆکە، چوونکە لە کن ئەوان هەموو تفيك، تفکردنە
لە شەيتان، شەيتانیش خودای ئەوانە.

کەزى:

تۆش باوەرپ بە مامۆستا کرد، وا نە؟

سالخۆ بە پيکەنينەو:

ئەدى باوەرپ بە مامۆستا نەکەم، بە کى بکەم؟

کەزى:

مامۆستای ئاواتان هەيه، بۆيه، ئيمه تا دى ليکدى

دوور دەکەوينەو.

سالخۆ بە سەر سورمانەو:

من و تۆ؟

کەزى بزەيه کى شيرين دەکات:

نا، ئیزيدي و موسلمان دەلييم.

سالحو:

چوزانم، بهوهی باشه من و تو نه موسلمانین نه ئیزیدی.

کهژی کهمی خو گرژده کات:

نهمگوت، واز لهو قسانه بیته.

سالحو:

به جوانیی خوت بمه خشه، هه لیم کرد، دهی واز لهوه بیته،

به لام به منت نه گوت، ئیوه بو هیئنده رقتان له تفه.

کهژی:

تا ئیستا نه ترانیوه؟ بۆم باس نه کردوویت؟

سالحو دهیویست بیربکاتهوه و بیربیکه ویتتهوه، کهژی، به

ناسکیهوه هاته قسه:

پاراستنی زهوی، پاراستنی سرووشت به شیکه له ئایینی

ئیزیدی، زهوی به تف پیس ده بیته، تفکردن، دهستدریژی به بو

سه سرووشت، بۆیه بو خاوینراگتنی زهوی، ئیزیدی به تف

نیوچهوان گرژ ده کهن، تووړه ده بن، نهک به هوی شهیتان و

مهیتانهوه، ناخر نهو شهیتانهی له ناو قورئانی ههیه، ههرچی

موسلمانە بەرد وتفی تێدەگرن، لە ئایینی ئیزیدا بوونی نیە،
ئیزیدی ھەر نایناسن، تا بیپەرستن.

سالحو:

ئەدی مەلەك تاوس، ھەر شەیتانەكە نیە؟

كەژئ:

مەلەك تاوسی مە، نە خودایە، نە دوزمنی خودایە، نوینەری
خودایە لە سەر زەوی، کاری وی تەنھا چاکەییە، ھیندەیی سەرە
دەرزیک خراپەیی لی ناوھشیتهو، شەیتانەكەیی ئیوہ نیە، تەنھا
لە کرنووش نەبردەنەكە بۆ ئادەم وێكەدەچن.

سالحو، نیگایەکی ھیند تیژی لە چاوی بری، دلی كەژئ
لەرزئ، گۆت:

مەلەك تاوس، ئەو چاکەم دەگەل بکە، وا بکە ئەو كچە بۆ
من بی.

كەژئ:

تۆ دەزانی واتای وشەیی تاوس چیە؟

سالحو:

نازائىم، به لّام چ دوور نيه، به واتاي كهژى بى..

كهژى:

مهيكه گالته، دهزاني يان نا؟

سالحو:

نا

كهژى:

واته رووناھيى خودا.

سالحو:

ئەدى نەمگۆ، واتە كهژى؟ تۆ تاوسى منى

دەستى گەيانده پرچى كهژى و چەند تيسكيكى خاوى

بەنەرمى راکيشا، لە گەل راکيشانى پرچ، كهژى لە بن پردى

دەلال گەيشتەو سەرى شنگالى، خۆى لە تەنیشت دىرۆکزان

دیتەو.

بە كهفرە كهيدا هەلگەرا، دەستى چەپى بە ناو توورە گە كهيدا

تەواوى گيپا و مۆبايله كەى هينايە دەرى، تەواوى ليى راما، بە

سينگى خۆيهو نووساند، بىرى بە دەورى نامە نەخويندراو كەدا

دهخولیتتهوه، ئەو نامەیهی چەند وشەیهکی لیخویندەوه و
کوژایهوه و نهیزانی له کێوه هات، له کەلێنی پەلکی
هەنجیرانهوه، له خودا پارایهوه و نزیکرد:

ئیزدی مەزن، با نامەکه له سالخۆوه بوویت.

وینەه وایهريک و پلاکیتکی کاره‌بای هینایه پیش چاوی خۆی
و له بهر خۆیهوه:

بایی نیو خولهک و وزه و بهس...

به دهستی راستی له سه‌ر چۆکی خۆیدا، له‌بیرینه‌مابوو
چه‌قۆی له دهسته، هینده‌ی نه‌مابوو، نووکی چه‌قۆ له شلکه‌ی
رانی راچی، چاوی له مۆبایله‌که‌ی برپوه، بیرى له سه‌ر نامه
نه‌خویندراوه‌که‌وه چوو سه‌ر دوا نامه‌ی سالخۆ، ئەو نامه‌ی له
ره‌نگی دیاره، له ناو گۆریش له‌بیرناچیتتهوه، ئەو نامه‌ی برینی‌که
بن ده‌داته‌وه و ساپیژ نابیت، ئەو نامه‌ی له نزا باشتري ئەزیره،
ناو ناوه به ترسه‌وه بۆ خۆی ده‌لیتتهوه:

که‌ژى، ل میسلێ، ل نزیك مه‌زاری نه‌بی یوونسی، ئەز که‌تمه
ده‌ستی داعشان، نووکه دگه‌ل شه‌ش هفت که‌س له ژۆره‌کیان

کردینه، دلم ده‌لئ روژم ته‌واو و مردن ده‌گات، دوینئ شه‌ویش
خه‌وئیکى ناخوشم، دیت، که‌ژه‌که‌م، تاوسه‌که‌م، له‌و دنیاش
خوشمده‌وئى، تو تاگات له خوت بئ، نه‌وانه بگه‌نه شنگال،
زاروئى ناو لانکیش سهرده‌بړن، توده‌که‌نه که‌نیزه، گهردئم نازاد
که...

به دیار وه‌بیرهاتنه‌وه‌ی نامه‌که‌ی سالخو، هه‌ندئ ورده
روندکى دابارانده سهر مویایله‌که‌ی، هه‌موو نه‌و نامه بئ
وه‌لامانه‌شى بیرکه‌وته‌وه که له دواى نامه‌که‌ی سالخو بوئ
نارده‌وه و چ هه‌وال نه‌هات، نه‌و هه‌موو زه‌نگه‌ی له گوئ
زرینگایه‌وه که بۆ سالخوئ لیدا، هه‌موو به (له ده‌رئى بازنه‌یه)
وه‌لامده‌درایه‌وه.

که‌ژئ مویایله‌که‌ی خسته‌وه ناو تووره‌گه‌که‌وه و به داریه‌وه
کرد و به چه‌قووه، نه‌رم نه‌رم به‌رهو نه‌شکه‌فته‌که چوو،
گوله‌شلیره‌ش له پيش سه‌سپى به‌پیریه‌وه هات.

روژ له سهر ئاوابونه، تاسمانى شنگال، دووکه‌ل و توژه،
زه‌رده‌په‌رئى نه‌و ئیواره‌یه چ جوانیه‌کى تیدا نادره‌وشیتته‌وه.

گولەشلیرە خۆی بە باوەشی کەژیدا شوپرکردۆتەو، لێناگەرێ
 بۆ مالهکە ی خۆی بچیتەو، سە سپیش بە دەوریاندا
 دەسووریتەو و کلک بادەدات، هەشتسمیل بە ئاماژە تکای
 مانەوێ لیدەکات، کەژێ وای دياره دلی نەرم دەبیّت، کەمیک
 دوور لەوان دادەنیشیّت و گولەشلیرە سەر بە کۆشی دەکات، سە
 سپیش لە بن پیتی گولەشلیرە هەلتووتکاوه.

دیروکزان لەگژ رادیویە، هەواڵ هەر هەواڵی قەرکردنی
 ئیزیدیانە، میرکوشتن و ژن و منداڵ بردنە، میلی رادیوی لە سەر
 مەلایەک راگرت، دیاریوو بە دەنگ ناسیەو، لە گوپی خۆی
 نزیککردهو، کەمی کزی کرد، مەلا بە زمانی کوردی، هاتە
 گۆ:

ئەو کێیە دەلی، ئیمە لە رەچەلەکی یەزیدیەکانین؟ شەکری
 خوارد، کێیە دەلی، ئەوانە کوردی رەسەن؟ بە لە گوپی خۆی
 بدات، ئەگەر ئەوان رەسەن بن، من لیروە حاشا لە کوردبوونی
 خۆم دەکەم، چۆن دەبی، بنەچە ی ئیمە بۆ شەیتانیەرستان
 بگەریتەو.

كۆرە كۆچۆيى دەلى:

دە، بىكۆژىنەو، مەن بەرگەي ئەو قسانە ناگرم.

دېرۆكزان، نايكۆژىنەو، كزترى دەكات:

براينى مۇسلمان، نەكەن سەرچىخ بچەن و باوەر بەو قسە
پوچانە بکەن، ئىمە و يەزىدىيەكان، نە لە رابردوو نە لە ئىستا
نە لە ئاينىدە، لە هيچ شتى بە يەك ناگەينەو، شەرمە، بە
خودا شەرمە كوردىكى مۇسلمان بىنەچەي خۆي بباتەو سەر ئەو
لە خودا ياخيانه.

ئەوانە بە خۆيان دەلىن: يەكتا پەرستەن، خودا پەرستەن، كەچى
شەيتانى ئىبلىس بە خوداي خۆيان دادەنن و ناويان لىناو
مەلەك تاوس، ئەو شەيتانەي كە لە خوداي گەورە باخى بوو و
كرنوشى بۆ ئادەم نەبرد، ئەو پىسانە دەپپەرستەن.

خوداپەرست چۆن دەبىت پىس بىت، ئەوانە نىنۆكيان ناكەن،
بستى درىژە، شەيتان لە بن نىنۆكيانە، ئەوانە دەبن و گەورە
دەبن و پىر دەبن و دەمرن، گۆلمە ئاويك بە خوياندا ناكەن...

كۆچۆيى:

ئەو سەگبابە درۆزنە، نەكوژىنيەو، لىرە دەپۆم.

دىرۆكران دەلى:

تووپە مەبە، مەن دەپۆم..

دەچىتە ئەو دىوى كەژى، ھەستەكەت، ئەوئىش دەيەوى

گوئىلىبگىرى، بۆيە زۆر كزى ناكات:

ئاخر ئەوانە جگە لەوئى خوانەناسن كوردئىش نىن، ھەموو

دنيا دەزانى ئەوئى يەزىدى كورپى موئاوئىن، ھەلگەپاوەن، دوو

جار ھەلگەپاوەن، جارىك لە عەرەب، جارىك لە ئىسلام، تۆ،

ئەى كوردى موئىلمان، ئەگەر رەچەلەكى خۆت بېيەتەو سەر

ئەوانە، كەواتە خۆت كەردە عەرەب، عەرەبىكى لە خوا ياخى...

خۆ ئەگەر حاشاش لە عەرەب بوونى خۆيان بکەن، ئەو

فارسن، خەللى شارى يەزدى ئىرانن، ئى ناوئەكەيان لە يەك لەو

دوانە ھاتوو، يان لە يەزىدى عەرەب، يان لە يەزدى فارس، جا

براى كوردى موئىلمان، تۆ كە خۆت دەبەيتەو سەر يەزىدئىگان،

كەواتە حاشات لە كوردبوونت كەرد، خۆت كەردە فارس، خۆت

كەردە عەرەب، بەلام تىبگە، تۆ موئىلمانىكى كوردى، ئەك

یه‌زیدیه‌کی له فارس و عاره‌ب هه‌لگه‌پراوه، له خودای مه‌زن
هه‌لگه‌پراوه.

کوپه، له‌وه‌ش گه‌پێ، نه‌ها وشه‌ی یه‌زدان به‌ فارسی واته
خودا، نه‌و خودا نه‌ناسانه، ناوی خودایان له‌ خۆیان ناوه، واته
ئیمه‌ خوداین، هه‌ی به‌ر غه‌زه‌بی خودا که‌ون، وه‌ک که‌وتن.

دیرو‌کزان، له‌ سه‌ر مه‌لای لادا، روو له‌ که‌ژێ، گو‌تی:
نه‌و مه‌لایه، خه‌ل‌کی ده‌قه‌ری هه‌له‌بجه‌یه، له‌ هه‌ولێری
پێشنویژی ده‌کات، مرگه‌فته‌که‌ی به‌ به‌ر ناکه‌وێت، پێنج هه‌زار
که‌س له‌ دوا‌ی نوێژ داده‌بستن

کو‌چۆیی:

هیچ‌پو‌پو‌ج، ناکه‌سی له‌ ناکه‌سان، بو‌چی وا له‌ ئیمه‌ داخ له
دله‌، ره‌نگه‌ وا تیگه‌یشتی، به‌ فه‌رمانی ئێزیدی هه‌له‌بجه‌ کیمیا
بارانه‌کراوه و پێنج هه‌زاریان تیا‌چووه.

کوپ‌ی روو به‌ ما‌ج، دیاری‌وو جوان گو‌تی دابووه، قسه‌ی مه‌لا:
من له‌‌ور‌پ‌وه، ته‌نها ئێزیدیم، نه‌ کوردم و نه‌هیچ.

دیرو‌کزان:

دیروك شته كه، مه لا تشتكهیدی، تۆش...

ناهی هه لكیشا و له بهر خۆوه:

مه لای درۆ و نه زانی، مه لای داعشی، هه زار سال بهر له وهی
باپیры ئه وه یه زیده عاره به له ناو بتانی بیابان چاو هه لینی،
زهینه فۆن، زهینه فۆنی گه شتی ده هه زاره، بیژدها، به بناری
شنگالدا تیده په پڕی و باسی نازایه تی ئیزیدیانی ئیزد پهرست
ده کات.

ههر له وه سه روپه نده، نه سه کهنده ری گه و ره، له ئیرانی به ردی
بناغه ی شاریکی جوانی دانا، ناوی یه زدی لینا، مه لای له
دیروك فش، ئیزیدی هه زاران سال بهر له یه زید و یه زد،
ئیزیدین.

مه لای له دیروك نه زانی، نه گهر ئیزیدی عاره ب بان، کورپی
به تووته، گه پیده ی عاره بزمان، که هاته شنگالی، چ پیوستی
به وه رگیژ هه بوو، هه فته که گه را، تا کوردیکی موسلمان
عاره بیزانی دیته وه، له ری ئه وه وه ئیزیدیانی هینایه ئاخاقتنی.

مه‌لا، ئیزیدی هه‌زاران سال به‌ری موحه‌مه‌دی، به‌ری عیسا
 و موسا و زه‌رده‌شتی، ئیزدی مه‌زن ده‌په‌رستن و به‌ زمانی
 کوردی پێیدا هه‌لده‌لێن و لێیده‌پارێنه‌وه:
 سولتان ئیزید ب خۆ پادشایه
 هه‌زار و ئێک نا‌ل خوه‌ دانایه
 ناقی مه‌زن هه‌ر خودایه

مه‌لا، مه‌لای کوێره‌وار له‌ نایین و زمانی ئیزیدیان، ئیزیدی
 باوه‌ریان وایه:

زمانی یه‌هه‌شت، زمانی ئیزیدیانه، زمانی کوردیه.
 گوله‌شلیره‌ خه‌وتبوو، که‌ژی به‌ نه‌سپایی هه‌لیگرت و له
 ته‌نیشته‌ هه‌شتسمی‌لی درێژ کرد، رو‌یشته، سه‌ سپی به‌رییکرد،
 له‌گه‌لی چوو تا گه‌یشته‌ سه‌ر به‌رده‌که، له‌ گه‌رانه‌وه‌ تووشی
 دیرو‌کزان بوو، له‌گه‌ل ویش گه‌رایه‌وه‌ لای که‌ژی، کاتی د‌ل‌نیا‌بوون
 که‌ژی له‌ جیی خۆی پال‌که‌وتوه‌، پێکه‌وه‌ گه‌رانه‌وه
 نه‌شکه‌وته‌که.

دیرۆکران، ئەو شەوێ دڵی بەراییی نەدا، کچە بە تەنیا لەو
جێیە چۆلە بێنیتەو، بزرگۆرێکی هەلگرت و چوو لە سەرێی
گابەردەکە، جێی خۆشکرد و پالکەوت، رادیۆکە ی کردەو،
هێندە دەنگی دایێ بگاتە گوێی کەژێ.

سە سپیش چەند جارێ رێی نێوان ئەشکەفت و مائی کەژێی
کوتایەو، بۆی یەک لا نەدەبۆو، لای کەژێ یینیتەو یان
بجیتەو لای گۆلەشلیترە، سە سپی ئەو هاتوچۆیە شەوێی
پیشە ی خۆی بوو، لە نێوان ئەشکەفت و مائی کەژێ دەهات و
دەچوو، دوا جار گەیشته دوا بریار، چوو لە نزیک گۆلەشلیترە
وەرکەوت، ملی لارکردەو و گوێ قیتەکە ی کەوتە سەر پێی
گۆلەشلیترە.

کەژێ گوێی دابوو رادیۆ، ئەو شەوێ باس هەر باسی فەرمان
بوو، باسی کوشتن و بە تالان بردنی ژن و منداڵی ئیزیدیان بوو،
لە بەرنامەیەکی راستەوخۆشدا، لە رێی تەلەفۆنەو، کوردێک
دەیکۆت:

یهزیدی کورد نین، چ کوردی جلکی عاره‌بی له‌به‌ر ناکات،
ئه‌وان کراسی شۆری عاره‌بیان له‌به‌ره، چه‌فیه و عه‌گالی
عاره‌بیان له‌سه‌ره، زامانیشیان عاره‌بییه، ئه‌وانه‌ی به‌ کوردیش
قسه‌ده‌که‌ن، زامانیان خواره و من تییا‌نناگه‌م.

له‌ به‌رنامه‌یه‌کیتر، عاره‌بی‌ک ده‌یگوت:

یهزیدیه‌کان، کوردی گا‌ورن.

له‌و‌ساته‌ ده‌نگی رادیۆ نه‌ما، که‌ژئیش چا‌وب داخست و خۆی
ها‌ویشه‌ با‌وه‌شی پیری چل چله‌وه‌وه، سه‌برده‌ی ئی‌زیدی و
جلکی عاره‌بی‌شی بیر‌که‌وته‌وه.

ئەز ئىزىدىمە

ئەز بەھەشتىمە

لە ۋەپىنى سە سىپى ۋە ئاگاھات، چەقۇكى لە ناۋ دەست
نەمابوو، شەۋ لە بىرىچوۋبوو دەسكەكەي بە ناۋ لەپىيەۋە گرىبدا،
بەۋە تۆزى دىلگران بوو.

سە سىپى، سەر بەردەكە كەۋتوۋە، لە سەر سەرى راۋەستاۋە،
ھەند نەرم دەھەپى، مەرۋۋ ھەزى دەچىتە ھەپىن، دەلىپى دايكە
ناچارە ۋ دلىشى نايە مىندالەكەي ۋە ئاگابىنى، كەزى لە سۆزى
سە سىپىيەۋە، دايكىي ۋەك تارمايى خەۋنى بىركەۋتەۋە، رەنگە

هەر خەونیش بووی، ئاخر ئەو سالتە دایکی چوو ئەو دنیا،
گەلەك منداڵ بوو، پیناچی باوەش و سۆزی وی وەبیریت.

وا تێگەشت شتی قەوماوە، بۆیە سەسپی لە خەوی
هەستاندووە، بەلام بە سەر خوارکردنەو و کلک بادان دلتیای
کردەو، هیچ لە گۆڕی نیە، دەمی خەپوونەو و نان خواردنە،
سەسپی لە پیش کەژی دەروشت، تا پینچیان کردەو و
گەشتنە زارکی ئەشکەفتی، ناو ناو ناوێ لێدەدایەو، لەوی
خۆی دواخست و کەژی پیشکەوت، گۆلەشلیڕە بە
باوەشکردنەووە:

دادە، دادە...

غاری دای، لەو ساتە میشکی خۆی گۆشی تا وەبیری
بیتەو کە ئەویش لەو تەمەنە گۆلەشلیڕە و بەو جولانەووە
دایە دایەکی بۆ دایکی کردووە، بیرینە کەوتەو.

لە تەنیش هەشتسمیل دانیش، نانێکی باشیان خوارد،
ئەو سەبەینێ چایەش هەبوو، کەژی چاوی بپیه سەر قۆریه و

پەرداخەكان، زارى ھەلئىنا، بەلام داىخستەو، وئىدەچوو وىستىيىتى
بىرسى:

ئەو ھەش فرۆكە ھەلئىدا، يان لىرە ھەبوو؟
لە ئاسمانى گەرەى بالەفران دى، لە بنارەكانەو قىرمەقىمى
تەنگان دى، كۆرە كۆچۈيى دەلى:
خەللىكى زۆر بە چىا كەوتوون و چەكدارىشان تىدايە و
بەرگىدەكەن و ناھىلن داعش سەرگەوى.

دىرۆكران سەرى (وايە)ى بۆ لەقاند، رادىۆكەى ھەللىكرد.
ئەو كۆرەى تا ئەو ساتەش ھەر لە بارى ھەپەسان دەژيا و تا
نەياندىواندبا، زمانى نەدەگەرا، گۆتى:
زۆرى پىمەكە، با پاترى نەمرى.
دىرۆكران:
قىسەى تۆيە، زوو دەيكوژىنمەو.
كەمى دەنگى دايى:

داعش، ئایینی نیه، له تیره‌ی مرۆڤ نیه، تهر و وشك به
یه‌كه‌وه ده‌سووتیڻی، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵی نه‌بیټ، ملی په‌لده‌دات،
ناپرسی، ئه‌وه ئی‌زیدی، عیسا‌یه، موسا‌یه، محمه‌دییه...

كوپه‌ی روو به‌ ماچ:

وای له‌و شینه‌ درۆیه، ئه‌دی لۆ ئی‌زیدی به‌ زۆر ده‌كه‌نه
موسلمان؟

دیروكزان:

راسته‌ هه‌ر كی له‌گه‌ڵیان نه‌بیټ، ملی په‌لده‌ده‌ن، به‌لام
ئه‌وه‌ش نیه، ئایینیان نه‌بی، ئه‌وانه‌ زاده‌ی ئایین، تیره‌ی ده‌رتی
ئایین نین، له‌ دیروكه‌وه‌ هاتوون و ده‌په‌ر نه‌وه‌ ئایینده‌ش...

بردییه‌ سه‌ر ئیستگه‌یه‌كیتر:

ئێستا نیازی گلاوی داعش ده‌ركه‌وت، به‌ خوینی كورد
تینووه‌ و ته‌واو، جا چ ئی‌زیدی بی، چ زه‌رده‌شتی و جووله‌كه‌، چ
یارسانی و کریستانی و موسلمان..

كوپه‌ی روو به‌ ماچ:

بهلام فەرمانه‌که، فەرمانی سەر ئێزیدیان، تایبەتە و
قەرکردنە.

ئەو کۆرەیی بەو سەبەینییە زمانی کەوتە زاری:
راستە.

کۆرەیی حەپەساو، کۆرەیی کەمدوو، ئەوێ تا ئەوێ شەرمەن،
لە ژووزک شەرمەنتر، بەو سەبەینییە، کۆرەکیترە، کۆرەکی
چاویرا دیارە، دەیه‌وێ گرتەیه‌ک لە سەربردەیی شنگال نیشانی
ئەشکەفتنشینان بداتەو، دەست بە ناو جانتاکەیدا دەگێڕی،
وێنەیه‌ک دەردەهێنی، هەشتسمیل بەر لە هەمووان چاوی
دەکەوتتە سەر وێنەکه، بە ئاماژە و سەرسۆرمانەو:

ئەو چیه؟ بۆ لای تۆیه؟

لەگەڵ وێنەکه ناسنامەیه‌کیشی بە دەستەو، دەلی:

ئەوانەم لە بەرکی ئالارەشی دەرھێنا.

هەموو بە چاوی پرسیار و سەرسۆرمانەو لە کۆرەیان روانی،
ناسنامەکه نه کوردی بوو، نه عەرەبی، نه ئینگلیزی، بۆیه
تەواو بۆیان نه‌خوێندرایەو و تێنەگەشتن، وێنەیی سەر

ناسنامەكەش لە عارەب نەدەچوو، ھەرچی ئەو وینەیدە کە
گشتیان ناسیانەو، ئەو پیاوێە کە نیازی زیندووکردنەو
ئیمپراتۆری ئۆسمانیانە، ئۆردۆگانە، ھەو، ئەوێ لە لاتییەو لە
ئەتاتۆرك دەچی، لە رووھەش سلیمان خانێ قانونیە.

-باشە وینەێ ئەو پیاو، چ دەكات لە بەركی ئەو
تیرۆریستە؟

-رەنگە بە ھەلە ھەلگرتبێ.

-نا، رایەلێ ھەیە.

- ئەو رایەلێ بەكوژ و زۆردارانێ دنیا بەیەكەو
دەبەستیتەو؟

-لە بنی دنیاوھش فەرمانێ دژ بە ئیزیدیان، دژ بە كوردان
دەرچی، تۆرك دەستێكی تێدا.

ھەریەكەو شتیكی گۆ، كۆرەێ كەمدوو:

ئەگەر ئیستا مۆبایلەك و خەتی ئینتەرنیٹ ھەب، وینەم بە
دنیا دا بلاودەكردەو.

کهژی به بیستنی موبایل دهستی بۆ بهرکی برد، پێدهچوو له
موبایل بگهڕی، به ههناسه ساردیهوه، دهستی کیشایهوه.

دیروۆکران:

به چی دهچی، با بلاویشبیتهوه، ئیمه وا به بهرچاوی دنیاوه،
مینا مهر سهردهپرین، به بهر چاوی دنیاوه ههتکهدهکرین،
دهرفیتزین، دهفرۆشرین، کۆیله دهکرینز... دنیا، کویره،
نابینی، کهره، نابیستی، لاله مهقی نایه.

لهو ساته چاوی کهوته سهر ههشتسمیل و لیوی خۆی گهست
و پێدهچوو له گۆکردنی وشه (کهڕ و لال) پهژیوانبوویتهوه، له
کوهری پرسى:

ئهوانهت چۆن دهستکهوت؟

کوهره، نهو پرسارهى له خوا دهویست، به زمانیکی
حهکایهتخوانی:

ئهز له لای سهراى کهتمه دهستی ئالارهشان، پرسیان:

+موسلمانى یان شهیتانپهرست؟

_موسلمان

+ دهی شاده بیینه

- نه شهید و نه ن لا نیلاهه اله لا وه نه شهید و نه نه

موحه مه د ره سوله لا.

کوره ی روو به ماچ، هاواری کرد:

+ نه تو له ترسان بوویه موسلمان؟

- نا

+ نه دی؟

- تو په ملت نه بی، نالارهش گوئی:

وهره نویژ دابهسته.

گوتم:

لهو گوړه؟ نیږه نویژی لی نایه.

زلله یه کی لیدام، سی چار جار له دهوړی خوم سوورپام، گوئی:

گاور، تو من فیږده کهیت، کوی نویژی لیدی؟

شمشیری هه لکیتشا:

ده کهیت یان ملت په لدهم؟

گوتم:

سەر چاۋ، چەند ركات بكم؟

گوتى:

هى نيوەرۆ بكم و به دەنگى بەرزىشەو.

نويزم دابهست، چوار ركاتم به دەنگى بەرز خويند.

كوپى روو به ماچ به هەر دوو دەست له سەرى خۆى دا، به

مەيلەو گریانەو:

نويزى ئەوانىشت، كرد، ئەدى موسلمانبوون كووه؟!

ديروكزان گوتى:

كوپە دە لىي گەپى، كوپە با قسەكانى تەواوبكات.

ئالارەش زانى موسلمانم، بەلام گلى دامەو و له پاڤ

ديوارىكيان راگرتين .

كوپەى روو به ماچ:

چما، تۆ موسلمانى، ئىزىدى نى؟

كوپە:

نا، من ئىزىدى نيم.

كوپەى روو به ماچ، هەناسەيهكى ئوخەى هەلكيشا و گوتى:

دهی کریڤۆ، بگڙهوه.

کوره، لهو ساتهوه ناوی بووه کریڤۆ، ههموو سهیریان کرد،
کهسیان نهیانزانیبوو، موسلمانیکي هاوزمانیشان لهگهله و به
چل میڙا کهوتووه، کهڙی که بیستی موسلمانان، به تیلهی چاو
جوان سهیری کرد و له سیمای نهوهوه بو چهند ساتی، سالحوی
هاتهوه بهر چاو و گهڙایهوه سهر رووباری دهچله، بهلام
گڙانهوهی کریڤۆ، هیڼایهوه ناو نهشکهفتهکه:

گویم لیبوو، شمشیرهدهستی، له زمانپرا دیاربوو، عارهبی
نهیناوايه، به شمشیرهدهستیکتری دهگوت:

کورد ههر کورده، چ ئیزیدی بی، چ موسلمان، گاوری سهر
کۆن و کوشتنیان غهزایه.

ئی، پیریکیان له ناو ئیمه دههینا، جلکی عارهبی له بهر
بوو، له سهر و سیمیش، هیڼده به ئیزیدیان نهدهچوو، هندی
قسهیان دهگهلا کرد، گویم لیبوو، دهیگۆ:

ئهز عارهبی نزانم

دایانه بهر شق و شولاق، نهو ههر هیڼدهی دهگۆ:

ب خودی ئەز عارەبی نزانم

ناچار وەرگیرێکیان هینا.

+ تۆ ئیزیدی یان موسڵمانی؟

- ئەز ئیزیدیم

+ تۆ کوردی یان عارەبی؟

_ ئەز ئیزیدیم

+ پیرە سەگ، پرسیری ئایینت لی ناکەم، نەتەووەکت چیه؟

- ئەز ئیزیدیم، ئیزیدی

+ ئەگەر عارەب نیت، بۆچی چەفیه و عەگالی عارەبیت، لە

سەرە

- خودی عارەبی بەری بگری.

+ دەبیە عارەب؟

- نەخیر ئەز ئیزیدیم.

+ پیرە شەیتانپەرست، زوو وەرە سەر ئایینی پیروزی ئیسلام

و خودا و محەمەد بناسە، شادە بێنە.

— ئەز شەيتان ناسناكەم، خودتتى تاك و تەنيا دەپەرستم،

خەمدەد پىغەمبەرى ھەوھە، بىي مە نىھ.

+ كەواتە نابىھ، موسلمان؟

- ئەز ئىزىدىمە.

+ تا ھەفتان دەژمىرم، يان شادە ھىنان، يان بەرەو دۆزەخ

تېھەلدان؟

- ئەز ئىزىدىمە، ئەز بەھەشتىمە

خودانى ئاخەرەتى و دنى

ھاسل مرازا منى

يەزدانى من، بىي ب تنى

ئەز ئىزىدىمە و لە ترسى شىر و تىرا، چو جارا دىنى خۇ

ناھىلم.

بە بەر چاومەوھ سەرى پەرى، ئەز سەرپەرىنم نەدىتبوو، لە

فېلمىش تەماشام نەکردووه، سەرپىنى مەر و ماللات و

پەلەوھرىشم نەدىتووه، تووشى سەرسورپە ھاتم، كەوتمە بارىكى

وا، ناھىتە ڧەگىران، دىتم بە چاوى خۆم دىتم، سەرى پەرىو، لە

رۆخ جاده ده‌پړویی و هه‌لبه‌ز و دابه‌زی ده‌کرد، وه‌ك نه‌وه‌ی حال‌ی
 گرتب‌ی، به‌گویی خۆم گویم لی‌بوو، سه‌ری په‌ریوی حال‌گرتوو، به
 دهم ری‌وه، ناسك ناسك، به‌ریتم، وه‌ك نه‌وه‌ی له‌گه‌ل ته‌نبور
 بی‌لی‌ته‌وه، ده‌ی‌گۆته‌وه:

ئه‌ز ئی‌زیدیمه، ئه‌ز ئی‌زی دی مه

ئه‌ز ئی‌زی دی م ه

سه‌ر ده‌پړویی و (ئی‌زیدیمه‌ی) ده‌گۆته‌وه، سی‌ چار ئال‌په‌ش،
 سه‌ری زار پر ئی‌زیدی‌ان دا به‌ر فیشه‌كان، سه‌یر بوو، شتی وا، وا
 به‌ چاوی خۆشم دیم، به‌لام باوه‌رنا‌كه‌م، له‌و هه‌موو ده‌ست‌پێژه،
 گول‌له‌یه‌ك چیه‌ به‌ سه‌ری حال‌گرتوو نه‌كه‌وت، دیتم سه‌ری نه‌و
 پیره هه‌شتا نه‌وه‌ت سالی‌ه، وینه‌ی به‌رخۆله‌یه‌ك كه‌ به‌ ناو
 قه‌رسی‌لا غارب‌دات، وا غاری ده‌دا، ریی‌ چیا‌ی گرت، به‌ شنگال‌دا
 هه‌ل‌گه‌را، له‌ چاوی‌ش بزربو‌بوو، هی‌شتا زایه‌له‌ی (ئه‌ز ئی‌زیدیمه‌)
 ده‌هات، ئی‌ستاش له‌ گویم‌دا ده‌زین‌گی‌ته‌وه، لی‌ره‌یه، سه‌ری
 په‌ری‌وی پیره‌كه‌ی شنگال‌ی لی‌ره‌یه، ده‌بی‌نمه‌وه، تا ده‌مرم به‌

دوايدا ده گهړېم، سهره که له چل مېړايه، بزانه له بن چ بهردی،
چ بڼه داری، نېستاش (نږيديمه) ده لټته وه.

هيند به د لټيا بيه وه سهربردهی سهری ده گټرايه وه،
هندی کيان سهریان هه لېری، چاویان له سهری په ريو ده گټرا،
که ژی هه ستا بروت، به لام تیهه لچوونه وهی کریقو، رایگرت و
نه ختی له و لاتر داینشانده وه:

کورېکی گه نجیان هینا، خوین له زار و که پوویه وه ده هات،
دهستیکی به خویدا شوړکرد بڼو و نه ده جوولایه وه، پیده چوو
شکایت، پرسیان:

+ ده بیه موسلمان؟

- به لی

شاده یان پیهینا، هندی شتیان پیگوته وه، هر کابرای
موسلاوی گوته:

کورد به رمالیشان له سهر ناو بگهړی، هر گاوړن و
پاکنابنه وه و نابنه موسلمان.

شیربه دهستیکیدی رووی له ئیزیدیه موسلمانه که کرد و
 داوای لیکرد، جوین به مهلهک تاوس بدات، کور زاری
 هه‌له‌هینا، چندی داویان لیکرد، لیاندا، ورته‌ی لیوه نه‌هات،
 شیربه دهستی موسلاوی، روو له ئالاره‌شه‌که‌ی هاوپی:

نه‌مگوت!

پیلیان گرت و هه‌لیاندایه ناو ترومبیلێکه‌وه، نه‌مزانی،
 چارونوسی به چی گه‌یشت، ئیمه که سی چوار کهس
 مابوینه‌وه، ئیزیدیمان تیدا نه‌مابوو، رایانپێچاین، له دوکانیکی
 سه‌ر سووچیکی ده‌راب شکاویان کردین، چه‌کداریکی که‌ته‌ی
 چوارشانه‌ش به دیارمانه‌وه.

به‌ره به‌ری ئیواره‌یه، له‌و جاده‌یه، قیژه و زیره‌ی ژن گوی
 کاسده‌کات، دیاربوو، رایپێچیان کردبوون و نه‌مزانی بو کویان
 ده‌بردن، دنیا له سه‌ر تاریکبونه، ترسم لێنیشته، هه‌ستمکرد
 نه‌و هه‌ره‌شه‌ی له سه‌ر ئیزیدیانه، له سه‌ر منیشه، ئاخ
 بیستبووم، به‌ری چه‌ند رۆژی، بو چاوترسینی نه‌یارانی خویان، له

نزيك نه‌بی یوونسی نه‌یناوا، سه‌ری کوردی موسلمان و ئیزیدیان
 له شیوه‌ی سه‌ره به‌ران به ته‌نیشت ئیک‌تروه هه‌لواسیبوو...
 که‌ژی به بیستنی نه‌بی یوونس و سه‌ری ئیزیدی موسلمان،
 راجله‌کی، هه‌موو هه‌ستیان به راجله‌کینه‌که‌ی کرد، که‌ژی، بۆ
 ساتی وینه‌ی سه‌ری سالحو‌ی به هه‌لواسراوی دی، خوینی لی
 ده‌چۆرايه‌وه، چاوی داخست و رویشت، به ده‌نگی کریفۆ هاته‌وه
 ناو نه‌شکه‌فته‌که:

بۆیه بریاری خۆم دا، سه‌رم خسته بن گوئی یه‌کیان:
 +وا چاکه، هه‌لبێین.

-به‌لام بۆ کوی؟ هه‌موو سه‌ره کۆلانی داعشه، ده‌وری شاریان
 داوه

+نازانم، به‌لام من هه‌لدیم.
 نه‌وانیتریش تیگه‌یشتن که نیازی هه‌لاتنم هه‌یه، ریک‌که‌وتین،
 شتی بکه‌ین، کوریک پیده‌چوو وهرزشوان بی، زۆر به هیز دیار
 بوو، گوئی:
 بۆ منی لیگه‌رین.

شووشه یه کی بیبسی ده ستدایی، ته زده ستانه، په لاماریدا، له
 پشته سهری چه کداری دا، نهو زه لامه که ته یه، بیته وهی ناخی،
 هاواریکی لی بهرز بیته وه، ته ختی زه وی بوو، که وته لرڅه لرڅ،
 هیواش به دوی ویدا هاتینه ده ری، شووشه وه شین تفه نگی
 کرده شانی، یه ک شمشیره کورته که ی قه دی لیکرده وه، منیش
 دهستم له باخه لی گیرا، نهوانم دیته وه، به پیدزه و ماته مات،
 تیدامابوین، روو له کوی بکهین، نالارهش له هه موو جی
 ده نگیان دی، (الله اکبر الله اکبر) شنگال ده هه ژینی، له قه راخ
 شار ناشکرا بوین، که وینه ناو ته قه، لیکدی داپراین، که سیانم
 نه دیته وه، من ری چپام گرت، نازانم نهوان بهرو کوی چوون،
 من نهو ری بهم گرت، که سهری حالگرتووی پیره که ی پیدا
 سه رکوت، هه ستمکرد، ری ری نهو، به دوی ده نکه که دا
 هاتم، باوه پتان بیت، تا گه یشته نیره، له پیش منه وه، ناوه
 ناوه گویم له ده نگی پر ناوازی ده بوو:

نه زئی زی دی مه ...

که ژى به رزه پى ههستا، هه شتسمیل برى شتى گۆ، لى کهس
 تیه نه گه یی، ناچار رووی له وان وه رگپرا و بو لای گوله شلیره
 چوو، پیده چوو، نهو دووه باش تیگبکهن، گوله شلیره هه ر لیوی
 جوولابا، نهو دهیزانی چی دهوی و چی دهلی، گوله شلیره ش جوان
 له ناماژه ی نهو وردده بووه، هه ر جووله یه کی به دهست و چاو
 برۆ و لیوی کردبا، بزه یه کی شیرنی بو ده کرد و ده یگۆ:

باسه، باسه...

کریقۆ پیده چوو، هیشتا زۆری له دل مابى، هه لپریژى، به لام
 وا دیاره، کهس توانای گۆنگرتنى گپرانه وه ی شنگالی نیستای
 نه...

که ژى له پپچه که سووپایه وه، سه ریکی له ماله که ی خۆی
 دا، سه ریکی مۆبایله که ی کرده وه، داینایه وه، به چه قۆوه، به
 لووتکه دا هه لگه را، لهو سه ره پرچی کردبووه، له خواره وه
 ته ماشا تکردبا، ده تگوت ئالایه ده شه کیته وه، له ویوه به ده نگیک
 سه د سویندت ده خوارد له ته نبوره وه دى:

مامۆ، تو له كوده ریتی؟ سالخۆ تو له كوده ریتی؟ عه و دال تو له
كوده ریتی؟

كهسيان سالخۆ ناسناكهن، ناشزانن، مامه كه كیتی، به لام
هممو عه و دالی تهنبورژهن دهناسن، نهوهی له بن منارهی
بانگه وازی کردیانه سی چوار پارچه، تهنبوره كهی به بهرچاوی
دیروكرانهوه، به شنگالدا هه لگه را و ئیستا وا دیته گوی كهژی.
كهژی لهو بهرزاییهوه، له سه رهوهی ره وهزه شاخی، كه ده لیتی
ژهنگ لییداون، به دهوری خۆیدا ده سووپیتتهوه، باله كانی
لیكده كاتهوه، پیده چی داوا له خودا بكات، بالی لیپر سکیتنی،
تا له شهقهی بال بدات.

نا، نایهوی چل میرا به جیبیلی، نهوه تا هاته خواری و چاو
ده گیری و گوپه له ده خات، ده گه پری و دهیهوی بیانینیتتهوه، نهو
دلنایه ههرسیکیان لیرن، گویی له دهنگیانه.

دیته خواری، به چهقۆ راوه شاندهوه، به رهو شوینی
خویندنهوهی دیروك ههیهی لیده كات، ریک له جیی خۆی،
سیبهری داربه پروه كه، جیی خویندنهوه راده وهستی، چاو ده بریتته

تاشەبەردى، تۆ چۆن ئىترە، ئەو سەربردەيە دەخوئىيتەو، ئەوئىش
وا، بەلام بەدەنگىك، دەلتى كۆترى برىندارە دەناورئىتەو:

ئەودولمەجىدى ئۆسمانى لە سەر تەختى سولتانه و
دەسلەتدارە، والىي نەيناواش، محمد ئىنجەي بىرقەردارە، ئەو
سالە لە دەقەرى شىنگالى نەھات بوو، ئاخىر چەند سال بەرى،
كەوتبۇنە بەر كۆشت و برى، نىوہى ئىزىدى تياچووبوون، خاكى
شىنگال سووتماك بووبو، بۆيە، لە دانى سەرانە كەمى دواكەوتن،
والى نەيناوا لە دواي ناردن، حەفت مىرى ئىزىدى، بۆ رىككەوتن
و ئاشتەوايى، رىي كۆشكى والى دەگرە بەرى..

والى تومەز فەرمانى سولتانى پىيە، دەمىكە بۆ كۆشتىيان
لە سەر پىيە، لە دەروازەي كۆشكى، لەشكر دەورىان دەدەن،
مىراني ئىزىدى دەستدەكەنەو، بەلام بە چى دەچى؟ ھەر حەفت
مىر، دەھىنە كۆشتىنى، والى بە كۆشتن واز ناھىتى، وەك نىريە
كىتوى سەريان دەبرى، ھەر حەفت سەر بە دەروازەي شارەو،
چەند شەقاوى لىك دوور، لە يەك رىز، ھەلدەواسى، حەفت شەو
و رۆژ، سەرى مىراني ئىزىدى با لىيان دەدات و دلۆپ دلۆپ،

خوینیان لیّ دهچۆرپّ، دواى حهفتهیهك له لیكردنهوه و فریدانى
 سه‌ره‌كان، له شوینی چۆراوگه‌ی خوینی، حه‌فت نه‌مام ده‌پوین،
 هه‌واڵ ده‌گاته‌ والی، فه‌رمانی هه‌لكیسانی نه‌مامان ده‌دا،
 حه‌فتهیهك نابات، ده‌پوینه‌وه، دیسان له ره‌گه‌وه هه‌لیانده‌کیشن،
 دیسان ده‌پوینه‌وه، والی و له‌شكر ساڵ و شتی به‌ حه‌فت
 نه‌مامه‌كه‌وه خه‌ریكه‌ه‌بن، له‌ كو‌تایی بیزار ده‌بن و واز ده‌هینن،
 والی گو‌تبووی:

كورد به‌ ئیزیدی و مو‌سلمانه‌وه مووی كونه‌ لووتن،
 ناب‌پینه‌وه.

نه‌مامه‌كان ده‌پسكین و پهل و پۆ بۆ ئاسمانی ده‌هاوینن،
 په‌لكیان له‌ بن تیشكی رۆژی، سۆر سۆر ده‌چیتته‌وه، خه‌لكی
 نه‌یناوا ناو له‌و درختانه‌ ده‌نین:

دره‌ختی خوین

دره‌ختی خوین، تا دوا ئۆسمانی له‌ نه‌یناوا مابوو، تا دوايان
 ب‌را، به‌ ریز وه‌ستابوون و ته‌پ ته‌پ سۆرده‌چوونه‌وه.

كەژى لە خوڭدندەوى دىرۆكى ئىزىدىيان ناكەوى، كەسەش
قسەى پىنابىرى:

كچم، بە عارەبكردى، دەرەرى شىنگالى ھى ئورۇن نى، ھى
سەرۋەندى بە توركمان كوردنى قەلاتى ھەوليرىيە...

دىرۆكزان دەرلىتە، كورپى روو بە ماچ:

+ئەو دەرلىتى قسەى كەسەك دەرگىرەتەو!

-ئەو كچە دىن بوو

+نا، دىن ناتوانى بەو شىو دىرۆك بگىرەتەو.

كەژىش كەمى راوەستا، ھەستىكر، قسەى پىرى چل چلەى

مامى دەرلىتەو، دەرستىپكرەو:

سولتان ھەر سولتانە، پاشاى بەغدايش، رەشىدە، كىيە،

ھەر لە بن فەرمانى سولتانى ئوسمانىيە، تركى ئوسمانى لە عارەب

تيرتر، ئايىنى خستوتە خزمەتى زمانى خو، ئەگر لە دەستى

بى، زمانى خوى دەرگاتە زمانى ھەردوو دىنا، چاوى بە چ

مىللەت و زمانان ھەلنايە، نەخاسە ئىزىدى و خاك و زمانى

وان، زمانى كوردى، بۆيى له وه تهى هديه، له ههولى سړينه وهى
دايه.

سولتانى ئوسمانى ويستى ماله تورك به سهر خاكى ئيزيديان
هه لپيژى، لى نه بوو، هينده تركه له كوى بيى، له سهر خاكى
چەند خەلك بيانچيى؟ ئاخىر ههينى ترك كەم بوون، هەر
هيندهى ئيزيدى دهبوون، بۆيى، رييدا عارەب بى، پاشاى
بهغدايى، له بنى دنياوه، له بيابانى قاقره وه، له زىدى
عومهره وه عارەبى هينا، بهريدانه بهرى نهيناوا، بهرى شارى
شنگال و چياى شنگالى.

هەردوو بهرى نهيناوا، بهر له هاتنى له شكرى بيابان، بۆ
دەرمان عارەب تيا نه ده ديتە وه، نه وهى هه بوو، ئيزيدى بوو،
جووله كه و فه له بوو، لهو سهرده مه وه، قل قله عارەب ده هات،
بهلام له ئوسمانيه وه، له دواى سولتان عهدلمه جيده وه، گورپان
كردى، له ده قهرى شنگالى، هەر ئيزيديه كيان ده كوشت، هەر
ئيزيديه كيان هه لده دايه نهو سهرى دتيا، بهرى كىوى قافى، ماله
عاره بيك ده گه يشته سهر هه وار و مالى.

كهڙى برڙانگى به تيشكى رۆڙى سەر تاشه بهردان گریداوه و
لیناییتتهوه، گهرم داهاتووه، دهخوینیتتهوه وئاگای له کەس نیه و
له دنیا دابراوه، له هیکهوه، دهستیک دهیگێرتتهوه سەری
شنگالی، سەر نهوی دهکات، دهبینی گۆله شلیزه له بهردهمی
راوهستاوه و چاو به گریانوه سەری ههڵپریوه، پشت له
په‌ره‌کانی دیروک دهکات، مندا له باوهش دهکات، رتی ماله
هه‌نجیره‌که‌ی خۆی و نه‌شکه‌فته‌که ده‌گرێ، نه‌وانیدی‌ش به
دوایدا، دیروکزان ده‌لی:

ئهو کچه دیروکی ئیزیدیانه، ده‌بی‌ت بینوسینه‌وه و
بیپارێزین.

رۆژ له سەر ئاوابوونه، به‌رده‌می نه‌شکه‌فت زه‌رده‌ده‌چیتتهوه،
کورپوژگه‌هر له‌ خه‌وتیه.

كرىقۇ، خايەنۇ
بە كۆتربوونى زارۇ

خودىدە، خودىدە، ھەستە، ئەوپۇ رۇژت نەدى، نوپۇت چوو،
شەوت لە شەو گرىدايەو.

كوپى روو بە ماچ وا گازى كوپە ھەمىشە خەوتووەكەى كرد،
بەلام پەشيمانپۇو لە بەناگاھىنانەوہى، ئاخىر لە شيوہى نىرپە
كىنوى راپەرى و لەو سەرى ئەشكەفتى ئەو بەردە قىتە گرتيەو،
كە زۆر شيوہى زەلامى دەدا و دەتگوت ئىشكگرى
ئەشكەفتيە، بەردەكە گرتبوويەو ھىشتا خەونەكە بەرىنەدابوو:
مندالەكە فرى، مندالەكە فرى.

ههشتسمیل له سهری خۆی ده‌دات و گۆله‌شلێره‌ش خۆی
 هاوێشته نامیژی که‌زی زه‌ری، چوون هینایانه‌وه، ناویان دایی و
 هیوریان کرده‌وه، نه‌و کوپه، نه‌و خودی‌ده‌یه، له‌وه‌ته‌ی به‌ چل
 می‌را که‌وتوو، تووشی ده‌ردی خه‌و بووه، ته‌نها له‌ ده‌می نوێژ و
 جه‌مه‌کان به‌ ناگایه، هه‌ر جارێکیش له‌ خه‌و راده‌بی، پرده‌داته
 گۆله‌شلێره و هیند توند ده‌یگوشی، خۆی راده‌پسکی‌نی و لیتی
 دوور ده‌که‌ویته‌وه، ته‌نها له‌و هه‌ستانه‌وه‌یه، ناگای له‌ منداڵه‌ی
 بن ده‌ستی نه‌ما و به‌ره و منداڵه‌ فریوه‌که‌ فری.

له‌ ناو به‌ چل می‌را که‌وتوو، ته‌نها دیرۆکزان خودی‌ده‌ی
 ده‌ناسی، به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن گه‌یشته‌ته‌ ئی‌ره و خێزانه‌که‌ی به‌
 ده‌ست فه‌رمانه‌وه چیان به‌ سه‌ره‌هاتوو، هه‌رچی خودی‌ده‌یه،
 دیرۆکزانی نه‌ده‌ناسیه‌وه و پیتی شک نه‌ده‌هات دیتبیتی، چه‌ند
 رۆژه چه‌ندی هه‌ولیان له‌گه‌ڵ خودی‌ده‌ ده‌دا، سه‌برده‌ی خۆی،
 شتی له‌ دوا فه‌رمان بگێرێته‌وه، سه‌ری باده‌دا و زاری
 هه‌لنه‌ده‌هینا، به‌لام نه‌و ئی‌واره‌یه خه‌ونه‌که‌ خیری دایه‌وه و زاری
 خودی‌ده‌ی کرده‌وه، دیرۆکزان گو‌تی:

ئەز دزانم تۆ خەلکی ئاوايى ھەردانى، بېژە...

خودیدە:

ئەرى، ئەز لە ئاوايى ھەردانەو ھاتم، رۆژى پېشى،
ترومبىلەك ھات، ئالای رەشى بە سەرەو ھو، چوار پېنج
چەكدار دابەزىن، يەکیان بە عارەبى قسەى بۆ کردین و گۆت:
ئەم دوژمنى بابە کوشتەى پېشمەرگەین، ھى شیعەین،
ھەقمان بە سەر ئیزیدیانەو نیه، ئیمە دەزانین ئیو ھى زانی
مێروولەشتان نیه...

ھەندەك وینەیان دەگەل گرتین و چوون. لى بايم باوەرى
نەھات، گۆت:

کۆرى من، بزانه، ئەو ھەرمانە، بۆ سەر و مالی ئیزیدیانە.
ئەز و دايك و بابى خۆ دەرکەفتین، ھاتینە گوندیکى نزیکە
وى، چوونە مالی کریقى خۆ، ئەو کریقه عارەبىكى موسلمان
بوو، ئەز لە ناو کۆشى وى، ھاتیمە سونەتکردنى، خۆمان
دەخیلى کریف کرد، کریف پېچەك کوردی دزانى، گۆتە بابى
من:

مردن و ژیاغان پیکهوه، له ژۆری مههینه دهری، با کەس
نه تاینن.

ئیواری خواردنیکى باشیان بو کردین، رانه مریشکی
خۆمانه، کراشه ی ده کرد.

خهوتین، به ره به یان، له گه ل گاره گار، به ناگاهاتم، باهم گوتی:
کورم تو عاره بیت باشه، وهره گوئیگره، پیکهوه له و دیوه چ
باسو خواسه؟

باهم له وهتی ههیه، چه فیه و عه گالی له سهره، کراسی
عاره بی له بهره، لی سی رسته ی عاره بی نازانی.

گویم به ده رگاوه نا، کەسی ده لیته کریف:
ئیمه له چاکهت ده رناچین، خودا چاکهت بداته وه له سهر
ئه وهی نه و گاوانهت راده ستی ئیمه کرد.

گوتمه باهم:

بابۆ، کریف ئیمه ی فرۆت.

دایکم مستیکی توندی له سینگی خۆی دا، ئیستاش
زرچه کە ی له گویمه، باهم گوتی:

کورم، هه‌له‌ی، کریف ناپاکیم له‌گه‌ل ناکات.

بایم قسه‌ی ته‌واونه‌کردبوو، ده‌رگا کرایه‌وه، سی‌ چوار چه‌کدار
وه‌ژۆر که‌وتن و به‌ شه‌قوش‌ل‌اق رایان‌پ‌چاین، بایم هاواری‌کرد:
کریفۆ، هه‌ی خانی‌نۆ...

کریف خۆی نیشان‌نه‌داين، ناوایی پر بوو له‌ ئیزیدی
ده‌سته‌سه‌ر، هه‌ر زوو می‌رک و ژنک و و زارۆیان لێک هاوێر‌کرد،
ئه‌ز له‌ بابیشم دا‌برام، سواریان کردین و پرۆ.
خودی‌ده‌ قورگی پر گریان بوو، رسته له‌ زاری خنکا،
هه‌شت‌سمیل دیار‌بوو به‌ لیو جولان و گریان تی‌گه‌یشت
سه‌بر‌ده‌ی ئیزیدیان ده‌گێر‌تته‌وه‌، چوو ده‌ستی به‌ سه‌ردا هینا و
به‌ ناما‌ژه‌ پینی‌گوت:

بگری، زۆر بگری، گریان باشه‌.

خودی‌ده‌ گریا، تیر و پر گریا، سه‌ سپیش گریا، گو‌له‌ش‌لی‌ره‌ش
گریا، له‌وه‌یه‌ چپاش فرمی‌سکی له‌گه‌لیان دا‌باران‌دی‌ت، پاش
وه‌ستانی فرمی‌سک، خودی‌ده‌ ها‌ته‌وه‌ سه‌ر خه‌تی گێ‌پانه‌وه‌:

له چوارپریانی هەردان، گوندیک کور و پیاوی ئیزیدیان پشت
له جاده رست کردبوو، چاوم گیرا بام بناسمەوه، لهو ساته
قرمژنی گولله دنیای پرکرد، نازانم له چەند تەفەنگەوه گولله به
سەر ئیزیدیاندا باری، له چاوترووکانیکیدا هەر هەموو کێل
بوونەوه، بابی خۆم نەناسیەوه، له گەڵ ئەوانه بوو، نەبوو؟

سەرم لهوه سوپما بوو، بۆچی منیشیان له گەڵ ئەوان رست
نەکردبوو، هەر لهوێ له ناو ترومبیلێکی سەر کراوه، که پری ژن
بوو، دایکم ناسیەوه، پێدهچوو ئەویش منی ناسیبێتهوه،
دهستی راوهشاند و هاواریکرد:

کورێ من، مەرد به، به ئیزیدی بژی.

شەوه، له شوینیکی، نازانم کوێیه، ئیمه شەش کەسین،
گەوره کەیان ئاوزهی منه، نازانم موسلمانن، ئیزیدینه،
مەسیحینه، کوردن یان عارهبن، کەس قسه ناکات، هەموو
تاساون.

گویم لیه چەند چە کداری لە نێوان خۆیان بە تورکمانی
دەناخفن، دواتر بوو عارەبی، بەلام بە شیوە زاری قسەیان
دەکرد، باش تێنە دەگەیشتم.

بە خۆم نەوہستم، لەوہی تەنیشتم پرسی:

+تو ئیزیدی؟

-لەو پرسیارە گەری.

لینگەرەم و بە دوا دا نەچووم، پاش کەمێ کەسیکی دی بە
ئەسپایی، بە زمانی عارەبی گۆتی:

دەزانن ئێمەیان بۆچی هێشتۆتەوہ؟

کەسێ وای وەلامدایەوہ:

+هێشتنەوہی چی؟ ھەر بزائە تیربارانیان کردین.

-نا، پیناچی بانکوژن، دەیانەوێ بمانبەنە ریزی خۆیان و
خەڵکمان پێبکوژن.

ئەمن قسەئەو کورەم، کەوتە دڵی، دوا رستەئە داکیشم
بیرکەوتەوہ، دواي ماوہی، چە کداری ھاتە لامان، ھێند بە
نەرمی سلاوی کرد، ھێند بە سۆزەوہ لە دۆخی پرسی:

ها، گه نجه قۆزه كان چۆزن؟ چیتان پتویسته؟ بلین

له دهنگی ئەو چه کدارهوه سۆزێ هه‌بوو، باوه‌رت به‌ چاو و
گوێی خۆت نه‌ده‌کرد، ده‌تگوت، ئەو پیاوه‌ پیناچی ئەک گولله‌ی
به‌ که‌سیکه‌وه نه‌نابی، دارلاستیقیشی له‌ چۆله‌که‌یه‌ک
رانه‌کیشابی، ئەو شته‌ی وا به‌ شانیشیه‌وه، تفه‌نک نیه‌ و
که‌مانچه‌یه‌.

دوای که‌می، خواردنیان هینا، له‌ خواردنه‌که‌ی مالی کریف
ده‌چوو، من دایکم و با‌م بیرکه‌وته‌وه و ده‌وم لینه‌دا.

نیستا له‌ بن دیوارن‌کین، نایناسمه‌وه، نازام چ کۆلان و
گوندیکه‌، له‌ سه‌ره‌ کۆلانی ئەو سه‌ری، هه‌ندی چه‌کدار سی
چوار ژنیان به‌ پیش خۆ داوه‌، ژنیکیان زارویه‌کی به‌ نامیزه‌وه
بوو، چه‌کداری له‌ گژه‌ له‌ نامیزی ده‌رتنی، ژن توند به‌ خویه‌وه
نووساندوه و نایداتی.

چه‌کداریکیدی گه‌یشتی، له‌ نامیزیان راپسکاند، وه‌ی، وه‌ی!
ئه‌وه‌ی من دیتم، خدایه‌، ته‌نها کریفه‌که‌ی منی گه‌یاند ئیره‌،
بی‌بینی، نایه‌ته‌ گیرانه‌وه، زارۆ ناهیتته‌ گیرانه‌وه...

خوددیده دیسان ههوکى گىرا، ریز ریز رۆندکانى باراند،
تاویکی باش گریا، چاوی سڤى و فنى کرد:

ئەو بى دینه، ئەو ھۆڤە، دەستى مندالەكە كە بە پەنجە
ناسكەكانەيەو دەتگوت گولنارن، گرت و لە ناو لەپە گەورەكەى
بزرېوو، بڵندى کرد و سووڤاندى، مندالەكەى لە سەر سەرى خۆى
سووڤاند، وەك چۆن سەرچۆيىكىش لە شایى دەسماڵ بادەدا،
ئەوھای بادا، زىرەى زارۆ گەيشتە ئاسمانى و ئە خودا، ئە كەس
بەھانايەو ئەھات، نازانم چۆن پىلى لە بنەو دەرنەدەھات،
ژەش وەك بلىتى تووشى گەشكە بوويىت، تەماشای
مندالەكەى دەکرد، چاوى لەگەڵ سووڤانەوھى وى دەسووڤايەو،
نازانم چەند جارى سووڤاندەو، ھىندەم دیت منداڵ فرى،
چاوەكان ھەموو لە چاوەرپى كەوتنەوھى منداڵن، ھەر يەكەو
تەماشای شوينى دەكات، تا ببينى منداڵە چۆن بەردەبىتەو.

مندال ئەھاتەو زەوى، نەلین لە ترسا لە ھۆشى خۆى نەماو
و ھەر وا تىگەيشتوو كە منداڵەكە بە ئاسمانەوھى، باوەرپتان
بى، بە چاوى خۆم دىتم منداڵەكە لە سەرەوھى دارتیلەكاندا،

دەفرى، رىك له شىۋەى كۆترى گىراو، ئەو كۆترەى بالى دىتەو و
 بىرى كۆنە لىسى خۆى دەكاتەو، كۆترىك بەر لەوہى رىى
 رۆيشتەو بىيىتەو، چەند جارى لە ئاسمانى بازىيى
 دەخولیتەو، لە پر خەتى دەگرى، تىژ ئاسمان دەپرئ، مندا
 ئاواى كرد و دواى چەند سوورپانەوہىك، لە ئاسمانەو رىى گرت،
 بوو كۆترە شىنكە و رىى ئىرە، رىى شىنگالى گرت، چەكدارەكان
 چەند فېشەكىشىان پىوہنا.

لە فرىنى مندا ھەموو واقورماو بوون، لەو ساتە ھەلىكى
 باش بوو بۆ خۆ دزىنەو، بۆ ھەلاتن، ھەلاتم، بە رىى زارۆى
 بالگرتوودا ھاتم، ئەو بەرى ئاسماندا و من بە رىى زەويدا،
 ئەگەر رىم ھەلەكدوبا، سەرم ھەلدەپرئ، زارۆ فرىوہكەم دەدى و
 دەھاتمەو سەر راستە رى، زارۆى ئاسمان، زارۆى بە كۆتر بوو،
 نەبا، من رىى چل مىرام نەدەدىتەو..

خودىدە، تەواوى لە گولەشلىرە راما، لە بەر خۆيەو:
 من دەلىم، ئەو مندا ھە فرىوہكەيە، وەى خوايە، چەند بەو
 دەچى، ھەو.

خودیدە غاری دایە گولەشلیڤرە و بە خۆیەوێ گۆشی، بەلام
سەیر بوو، ئەو جارە منداڵە خۆی رانەپسکاند، تەواوی لە
باوەشی مایەوێ.

خودیدە چەند تیکە نانێکی بە نا بەدڵی خوارد، چۆو
شوینەکە خۆی و لە سەر چاو کەوت.

دیرۆکزان، رادیۆکە لە بن گوێیە، ناوێ ناوێ کەمێ دەنگی
بەرز دەکاتەوێ:

((سەدان ئێزیدی بە چیاى شنگال کەوتوون، داعش دەوری
داون، رێی هیمدادی لیگرتوون، هەموو خەریکە لە تینووان و
برسێتیدا گیان دەسپێرن، ئەو ئاو و خۆراکە لە رێی فرۆکەشەو
بۆیان بەردەدەنەوێ، کەس نازانی لە کۆی دەکەوێ،
نابینرێنەوێ...))

کۆرەى روو بە ماچ:

وا چاکە ئەو بەچیا کەوتوانە ببینینەوێ و تیکەلیان بینەوێ.

دیرۆکزان:

بیرینکی لیدە کەینەو، با رۆژ بیتەو، پیدەچی لیرەو زۆر
دوورین، نێمە زۆر هەلکشوین، گەشتووینەتە نزیک ئاسمان.

خمر رَییه کان ده چنه وه

چل مَیرا

تیشک و کهژی پیکفه گه یشتنه سهر تاشه بهرده کانی بهری
رؤژی چل مَیرا، چ رؤژی به وینهی ئه ورۆ، بلهز نه بوو، له
خویندنه وهی تیشک و بهرد، لهو منداله زیره کهی ناو پۆلی
ده چوو، که مامۆستا له سهر تهخته رهشی، دهینووسی و ئه ویش
یه کسهر ده یخویندنه وه و دهست و ته باشیری مامۆستا به چاوی وی
رانه ده گه یشت، کهژی وابوو، پیش تیشک ده کهوت، پیش زاری
پیری چل چله ده کهوت:

هیشتا عاره ب ده چله و فره هاتیان نه دیتبوو، هیشتا ترك له
 چ جییان دیار نه بوون، عه جه م نه یانده زانی نارارات له کی لایه،
 ئیزیدی له شنگالی بوون، له لالشی بوون، له هه موو کوردستان
 و نیوان دوو زیډا بوون.

که ژێ دهنگی نزم کرده وه، هه ندێ رسته ی گوته وه که س
 نه بیست، دوا ی که می دهنگی به رز کرده وه:

چ جلکی له جوانی ناگاته جلکی ژنه ئیزیدی، ناگاته جلکی
 پیاوی ئیزیدی، له دنیا یی جلکی له شیوه ی هی ئیزیدیان نه بووه
 و نایته وه، هاتن، نه وه نه دیتکه کانی بابی سۆفیان هاتن و له
 جلکی ئیزیدیان بری و دزی و بردیانه ولاتی شامی، هاتن
 چه ته کانی ئوسمانی هاتن و له جلکوبه رگی ئیزیدیان دزی و بری
 و بردیانه نه سه نه بۆلی، بردیانه هه موو جییان، ئیستا له هه ر
 کوخیکی نه و ولاتانه بگه پتی، نه خشی، ملیوانی، سه رده ستی،
 شیوه ی ده لینگی، چینی گولینگ، شتی له جلکی ئیزیدیان
 ده بینیه وه، جلکوبه رگی هه موو کورد، به هی ژن و پیاوه وه، به
 هی مندالته وه، جلکوبه رگی ئیزیدیه.

دوايوهې همموو نهيناوا، دهڅهري ئيزيديان، شاري شنگال و
هر چوار نالي چياي شنگالي، عاره ب گوريكردى، زور جى
تهواو به عاره بkra، له هه ندى زىدى ئيزيدى، ئيزيدى نهمان، يان
بوونه كه مينه، جلكى عاره بى داكهوت، هه ندهك پياوى ئيزيدى
پوشيان، ده زانن بو؟!

كه ژى هي نده به زر پرساره كهى خوينده وه، وهك نه وهى پرسيار
له ده ور و به ره كهى بكات، ديروكران ده نكيهه لينا:
به لى...

لى كه ژى، نه به لى بىست و نه هيچ، دريژهى به
خويندنه وهى خو دا:

له دواى هه لاتن و ناوا بوونى ئوسمانى و هاتن و هه لهاتنى
ده وله تى عاره بى له عيراقى، عاره بى نهيناوا، عاره بايه تى
نايينى گه لك هه ستا، به ناشكرا و له بهر چاوان، له پيش
دهرگاي نه بى يونس تيزيان به ئيزيدى ده كرد، پوډينيان
ده كرده وه، دوخينيان راده كي شان، كلاويان له سهريان ده پفاند و

بۆ يەكتريان ھەلڭدەدا، ۋەلەكە عارەب لە سەرە كۆلاننەوہ
ھاواريان دەکرد:

ئيزیدی گاۋر، شەيتان پەرست.

پۇليس پتيانپيدەكەنن، ئيزیدی ژانيان ليئوۋە ژار، ژاری مار
نا، ھی عارەب، گەيشتە پەلاماردان و تيهەلڭدان، ۋای ليئەت،
ئيزیدی نەۋيری بە تەنی، يەك و دوو بچنە باژيری، بۆ خۆ
دەربازكرن لە سووكايتی نەۋەكانی عومەر و بابی سۆفیان،
ھەندەك ئيزیدی ھاتن، لە چوونە باژيری جلکی عارەبيان
لەبەردەکرد، بەۋە لە ناو عارەبان تيئبزردهبوو، عارەب بە
عارەبيان دانان، ئیدی سال ھات و چوو، ھندەك پياوی ئيزیدی
خووی بە کراسی دريژ و ديش و چەفیهۋە عەگالەۋە گرت،
فەرمانەكەي مەليک غازيش، تيرتری کرد، ئەۋەي خوینی
ئيزيديانی مینا خواردنەۋەي ئاوی دەچلە، ۋینەي ھەنجیر و
ھەنگوینی چيای شنگالی، ۋەکو گەنم و جۆي قەراجی، چەشنی
بابەگورگوری کەرکوۋکی، بەپیی ئايەت و فەرموودان بۆ عارەبی
موسلمانى ھەلال کرد، سەدام حوسینیش، ئەۋەي لەگەل

ئىزىدىيان دژايەتى ئايىن نا، ھى نەتەوايەتى ھەبوو، پانەوپان نەو
ناوہى عارەباند.

ھەندەك ئىزىدى لەگەل جلكى عارەبى راھاتن، چ شتەكيش
وہك جلكوبەرگ نىہ، مرؤڤ گەلەك زوو لەگەلى رادى.
ئىزىدىش جلكى خۆ دەكاتە گورىى دىنى خۆ، دەكاتە
بەلاگىرى زمانى خۆ، دىنى ئىزىدى دىنى خودىيە، زمانى
ئىزىدى زمانى بەھەشتىيە.

كەژى بە دەم گۆتەنەوہى (ئىزىدى دىنى خودىيە) بەرەو كانى
غارى دا، دەستى راستى بە چەقۆوہ لە سەر سەرى دەتگوت
دارى ئالايە، دەپۆيى و ئىزىدى دىنى (خۆدئىيە) دەگوتەوہ وہك
بلىتى پيش خۆپيشاندەران كەوتبى، ئەوانىدىش جگە لە خودىدە
بە دوايەوہ بوون، سە سپيش لە تەنىشتى دەپۆيشت، ناوہ ناوہ
سەرى ھەلدەپرى و تەماشاي دەست وچەقۆى دەکرد، ھەشتسىمىل
گولەشلىرەى لە باوہشە و لە دواوہيە، وہك ھەموو جارىكىش
لقە چروويەكى گەلاپرى بە بەر پژدئىنەوہيەوہ، سىبەرى.
لەيكردووە، ناھىلى ئەو گولە ناسكە تاوہ سووت بى.

له دهو کانی تهواوئ دانېشتن، ناویان خواردهوه، دهست و
چاویان شووشت و دهبه و دیمکه و مهتارهیان پرکردهوه، کهژئ
یهک یهک سهری ههمووانی دهکرد، دهیوست شتی بلی،
دهیگیرایهوه، ههشتسمیل پیدهچوو له مهبهستی تیگهیشتی به
ناماژه، به بزهوه ههیهایی کی لیکردن و ههموو ههستان و چوون.
کهژئ و گولهلیریه مانهوه، دواي چولبوون، له گوماوه کهی
خوار کانیه که خویانی پشيله شور کرد، خیرا خوی و
گولهلیریهی له بهرکردهوه، نهیهیشتبوو، چهقوکهی پشکه
ناویکی وی بکهوی.

سهرکهوتهوه، گهیشتهوه، بن درختی خویندنهوه، چاوی به
تیشکی سهر تاشه بهردان گیرا، زوری گیرا، چ خهتی نه دیتهوه،
سهری بادا و به نابهدلیهوه ریی مائی گرت بهر، سه سپی له بن
گابهردی مال چاوه پتی دهکرد، به ناماژهی کلک، پییگوت:
با یچینه مائی گهوره، نهشکهفته که.

کهژئ بزهیه کی هیند شیرنی بو کرد، کهس بزهی وای به لیوی
کهژئوه نه دیوه، مهگهر سالحو، نهگهر دیروکزان و یارانی

ئەشكەفت دىتبايان، مزگىنى بەرايى سەردەمىكى تازەيان لىي
دەخويندەو، سە سپىش ھەستى بەو بزەيە كرد، ھەپەيەكى
شىرنى بۆ كرد، ئەگەر كەسى ھەبا، زمانى سەگ بۆ زمانى
ئادەمىزادان، بۆ زمانى ئىزىدى ۋەرگىرپا، ئەو ھەپەيە دەبوو:
گىيانى من.

كەژى بە قسەى كرد و بە دوايدا چوو، ديسان لە زاركى
ئەشكەفتى، سە سپى راوہستا و كەژى و گولەشلىرەى پىش خۆى
دا، گولەشلىرە، يەك دوو گەر، بە دەورى كەژىدا سوورپايەو:
داده، دادە...

خۆى ھەلدايە باوہشى و ماچىكى قول و بە ئاوازەى لە
سەر كولى كەژى كرد.

لە ئەشكەفتەو، رادىۆ قسە دەكات و دىرۆكزان دەستى لە
سەر دوگمەيە و دەيسوورپىنى، لەويۆە بۆ ئەوى:

خەونى گەورەى داعش ھەولير بوو، ھىندەى نەمابوو
بىتەدى، تا بنىشى ھات، شكا و خەونەكەى بردە ناو گۆرپى...
دىرۆكزان:

هەر شنگال نا، کوردستان هه‌می له نه‌خشه‌ی داعشه‌ی.

کۆری روو به‌ ماچ:

به‌لام بگاته هه‌ر شوینی، وه‌کو شنگال و ئیزیدیان به‌سه‌ر

ناهینی.

کریف گۆت:

تۆ راست دییژی.

کۆری روو به‌ ماچ:

له‌ پێش چاویان ده‌چنه‌ گۆ داك و خوشکیان؟!

دیروکزان رادیوی کوژانده‌وه، کۆری روو به‌ ماچ هه‌ستا،

پشت له‌ نه‌شکه‌فتی روو له‌ دۆلی هاواریکی لیبه‌رزبۆوه، له‌

که‌سی ده‌چوو، سی شیشی سۆرکراوه‌یان له‌ سه‌ر له‌شی راگرتبی،

هه‌شتسمیل، هه‌ستیکرد کۆپه‌ هاوارده‌کات، زوو گۆله‌شلیره‌ی

خسته‌ باوه‌شی و سه‌ری خسته‌ نیوان هه‌ردوو له‌پی و توند

گۆیه‌کانی گرت، سه‌ سپی که‌وته هه‌لات هه‌لات له‌و سه‌ری

نه‌شکه‌فته‌وه بۆ نه‌و سه‌ر.

هاواره کە ی زۆر درێژ کردەو، دولاً و دۆڵ رۆیی، رووی بەرەو ناو
ئەشکەفت وەرگێرا:

دەزانن چیان لە من کرد؟
کەس نە یگۆت:

چی

بە گریانەو هاتە گۆ:

لە دوو مالتی^۲ بە سەریان دادا، منیان قۆلبەستکرد، یەکیان
پەیدایە خوشکم و یەخە کراسە کە ی دادپری، من جوونم داو تەم
لێکردن، خۆزگە وام نە دە کرد، بەر شەقیان دام بە پە نەجەرە کەو
بەستیانەو، دیتەم دایکم و خوشکمیان رووتکردهو، بە بەر
چاومەو، دوو کەس چوونە گژیان، ئەوان هەستان، دوو کەسیتر
بە (لا ئیلا هە ئیله لا محمەد رەسوولە لا) وە چوونە سەریان،
ئەمن چاوم دەجوو قاند و جوونم دەدا، داک و خوشکم هاواریان
دەگەیشتە ئاسمانی، وازیان نە هینا، دوو دوو بە الله و محمەدەو
دەهاتن و هەردەستان، وا بزائەم حەفت جوونم لەو هۆشیانە
ژمارد...

ئەمەن لە خۆ چووم، نازانم نە بە لێدان نە لەحەژمەتا لە خۆ
چووم، کاتیک بە ناگاھاتمەوہ لێرە بووم، لەو رێیە ھەندێ شتم لە
شیوہی خەون، خەونی مندالی وەبیردیتۆ:

کەسێ دەستمی دەکردەوہ و دەیگۆ:

دەہی براکەم، ھەستەوہ، زوو خۆ بگەینە چیا.

دەنگ لە دەنگی ئۆفای خوشکم دەچوو، ئۆفای سوخمە

دراو...

لە بن تەلانیکم، ماریش نەکاری پێیدا ھەلگەری، لە پر لە
تەنیشتمەوہ جووتی پێلاوی سپی سپی، لەو سە سپیش سپیت،
لە جیی خۆیان دەجوولانەوہ، ناسیمنەوہ، پێلاوی دایکم بوون،
پێلاوہکان رێچکە یەکیان گرت، بە دواياندا چووم، پێلاوی بێ
پێ، بێ دایکم، وەك ئەوہی بە سەر پێوہ بن، شەقاویان
دەھاویشت، پێ بە پێ، بە شوین پێلاوہدا ھەلگزام و ھاتم.

لەپر لە خەونی پێلاو بە ناگاھاتم و خۆم لێرە لەو چل میرایە

دیتەوہ.

کورى روو به ماچ، له هارژنى گريانى دا، له بن فرميسكان
دهيگوت:

ئيوه پيلاوه كانى دايكمتان نه ديوه؟

هموو گريان، سه سپى و گوله شليړهش، كه ژيش چهند
تنوكه روڼدكيكي داباراند.

كورى روو به ماچ، له زاركى نه شكه فته وه، روو له ناسمان :
خودايه، دهستى خوشكمم بو بنيره وه، من دهستبه ستم،
هيچ نه بى پيلاوه كانى دايكمم بو بگهړينه وه، من چ رى
پينازانم...

ديروكران چوو، دهستى له ملي كرد و گوتى:
هموو رييه كانى ئيزيدى دينه وه شنگالى، دينه وه چل ميرا،
ئيمه ليړهين، پاريزراوين و نه ترسه.

راډيو له دهستى كريځويه، به كوردى ده لى:
له چيائى شنگالى، هه ندى ئيزيدى، له رى ناسمانه وه، به
هوئى باله فېره وه، دهربازيان بوو.

دواى هه واله كه، يه كسهر، سروودى:

پیشمه‌رگهی به هه‌لمه‌تین...

ئه‌شکه‌فتی پرکرد، کوپی روو به ماچ، جرتیکی لیکیشا،
دیروکزانیش به ئاه هه‌لکیشانه‌وه:

پیشمه‌رگهی به هه‌لمه‌ت، له‌گه‌ل مه‌حمود ئیزیدی چوو.
رادیۆ ئیستا له‌ بنی ئه‌شکه‌فتی، له‌ سه‌ر ریزه‌ به‌ردی، که
ده‌لیی تاقن و به‌ ده‌ستی ئیزیدی چیکراون، به‌ عاره‌بی بۆ
یارانی ئه‌شکه‌فت قسان ده‌کات:

چه‌کدارانی کورد، له‌ به‌ری رۆژاواي چیاي شنگاله‌وه‌ دریا‌ن به‌
داعش دا و ریی ده‌ربازبوونیان بۆ به‌ چیاکه‌وتوان کرده‌وه...
کوپی روو به‌ ماچ:

ده‌ریایه‌ک ئیزیدیان چککرد، گۆلی ده‌رباز ده‌که‌ن؟!
هه‌شتسمیلش له‌ ره‌نگو رووی ئه‌وانه‌وه، خویندیه‌وه که
هه‌والیکی خوش به‌پۆیه‌یه.

چل

چله‌ی زستانی، چله‌ی هاوینی

بۆ زه‌وی

دیروڤکان و کوپی روو به‌ماچ، بۆ پی‌که‌وتن به
راستودرووستی ریکردنه‌وه‌ی به‌ری روژاوا، له‌ئەشکه‌فتی
ده‌رچوون، سه‌سپی زۆر هه‌زی ده‌کرد، به‌گه‌لیان بکه‌وی، به‌زۆر
گیرایانه‌وه و نه‌یانبرد.

هه‌شتسمیل، وازی له‌که‌زی زه‌ر، نه‌ده‌هینا، وه‌کو روژان
نه‌بوو، به‌یه‌ك دوو جار قۆل گرتن وازی لی‌بیینی، که‌ژی چه‌ندی

خۆزى لە دەستى رادەپسكاند، ئەو قۆلى دەگرتهوه و بە ئاماژە
پێدەگۆت:

بوهسته، شتى ههيه، دهبي پيتبليم.

كهژى بيزار بوو، ملي دا، به دياريهوه دانىشت، تهماشاي
ناو چاوى يهكترىان دهکرد، كهژى ههستىکرد پيشتري ئەو پياوهى
ديتووه، بيريكهوتوه جارى دوو، له دوورهوه له گهل پيرى چل
چله بينيويهتى، بهوه خوشيهك نيشته سهر رووى، هى له
ههندى، به ههندى ئاماژهى دهست و چاوى وى، تيگهيهى نهووش
دهيناسى و دهزانى كچى پيرى چل چلهيه، بهوه پتر گهشايهوه،
ههشتسميل به جوولهى ده پهنجه و ليو و چاو، جاروباريش
ههستان و دانىشتنهوه، وينهى پياويكى له چاوى كهژى، كيشا،
ريك چل چله بوو، كهژى له خوشيا هيندهى نه مابوو،
هاوارىكات، به ئاماژه پيىگوت:

ئى، بلى...

ههشتسميل به دهم جغاره كيشانهوه، چهند جغاره خۆزى،
باسى پيرى چل چلهى كرد، كهژى هينده تيگهيشت كه زۆر

برادەر بوونه و ئەو رۆژەى داعشیش شنگالى ئەنفال کرد، لە
سەر جادە بینىویەتیی.

ئەوەشى تىڭەیانەد کە چەند رۆژە بە گومان بوو، بەلام ئەو پۆ
بۆى روونبۆتەو کە کچی پیری چل چلەى.

کەژى دەیوست، زوو پىبکەوى داخوا شتى لە بارەىەو
دەزانى، لى هەشتسمىل پەلەى نەبوو، پتر لە مەر خواپەرستى
و لىزانى چل چلەو دەپەیشى:

چوار جار هەردوو دەستى بەرزەدە کردەو و هەر دە پەنجەى
دە کردەو و ئەوجا بە دوو پەنجە لىوى خۆى دەدوورى و توند
دايدەخست، کەژى تىدەگەیشت مەبەستى ئەوەىە کە چل رۆژ بە
رۆژوو دەبوو.

دیسان بە نمایشکردنى چل پەنجەکەو، لە رىى ئارەقە سڤین و
خۆ باوەشىنکردنەو هاونى دەهینا، کەژى و ئەوانیدیش
تىدەگەیشتن، چل رۆژ رۆژوو گرتەکە دەکەوێتە چلەى هاونى،
ئەوجازە، لە رىى خۆ کورژکردنەو و فوو لە دەست کردن و
ئەوانەو، زستانى دەهینایە ناو ئەشکەفتەکە، لەوەش

تیځه‌یشت، پیری چل چله له چله زستانیش چل روژ به روژوو
ده‌بی، نهو چل روژوو چله‌ی هاوینی و چل روژوو چله‌ی
زستانی...

هه‌ستا و دانیشه‌وه، په‌نجه‌کانی ده‌ست و پتی نیشان دان و
له په‌نجه خستنه سهر هر په‌نجه‌یه‌کی، ده‌هات سهری په‌نجه‌ی تا
ناستی سهری خوی به‌رزده‌کرده‌وه، له‌وی به هیواشی له هیلکی
بازنه‌یی ده‌یخولانده‌وه، بیست جار خولانده‌وه، خودیده که زور
نه‌بوو، له خه‌و هه‌ستابوو، گوټی:

ته‌واو، بیست سال ته‌واو...

که‌ژی تیځه‌یشت، پیری چل چله، بیست سال و هر سالی
چل روژ له زستان و چل روژ له هاوین به روژوو بووه.
که‌ژی ناگایلیبوو پیری چل چله نهو روژووانه‌ی ده‌گرت،
ناوه‌کش هر له‌وه‌وه به سهریدا پرا، به‌لام نه‌یزانبوو، چل
چله‌که‌ی ته‌واو‌کرده‌وه، قسه‌یه‌کی وی بیرکه‌وته‌وه که زور جار
ده‌یگوته‌وه:

كچم، ئۆلدارانى ئۆلەكانىدى بۆ چوونە بەهەشتى بە رۆزوو
دەبن، بەلام رۆزوى چلەى ھاوینى ئىزىدى بۆ ئەوہیە تا خودا
زەوى بپاريزى لە گەرما و ھەلقراچان، رۆزوى چلەى زستانىشى
بۆ پاراستنى زەوى لە لافا و سەرماو و سۆلە.

كەژى بە چاو و پەنجە، بە ھەشتسمیل دەلى:

شتى بلى، چ سۆراخىكى چل چلەى مامم دەزانى؟

بەلام ئەو پەلەى نىە، دوور نىە نەيەوى ھىچىدى بلى، كەژى
پىلى دەگرى -كەس شتى وای لىنەدیتبوو- پىلى دەگرى و
رايدەوہشىنى، ھەشتسمیل، بە ئاماژەى دەست داواى لىدەكات
ھىوربىتەوہ، بە ئاماژەى سەر پىدەلى:

باشە...

ھەشتسمیل ھەلدەستىتە سەرپى و قۆلى كەژى دەگرى، روو
دەكاتە سەرى دوندەكان، سەرى پەنجەى بۆ ھەندىكيان درىژ
دەكات، بە ھەر شىوہیەك دەبى كەژى تىدەكات كە پىرى چل
چلە لە سەر ئەو لووتكانەيە و بۆتە ئىشكىشى شنگالى.

هه ناسه یه کی سارد هه لده کیشی و لیی دور ده که ویتته وه،
 ده چیتته لای سه سپی و گوله شلیره، هه شتسمیل چهن دی به
 ده وریدا ده سوورپیتته وه و ده یه وی ههن دی شتیتری بۆ باسبکات،
 ناوری لیتاداته وه و له ته ماشا کردنی چه قۆوه ده گاته وه دنیای
 خۆی، دنیای ناخاوتن له گه ل نادیارای و نادیاران، گرتته گرتته
 گرتته کانی ژیا نی ده هاته وه بهرچاو، چوونه سه ر گۆری دایکی، له
 سه ر گۆری ویه وه رووی له خدا کرد:

ئی هیچ نه با گۆرپیکێ ناواشت به باجم ده به خشی.

له ویتته ده گه پرایه وه باوه شی مامه ی چل چله ی به سۆزی وی و
 چیرۆکه کانی، سیتی خۆی له بیر ده چۆوه، هه رده ستا و ده ستی
 سالخۆی ده گرت و ده چوونه سه ر ده چله، له ویتته بۆ پردی ده لال،
 له سه ر پرده که وه له شه قه ی بالیان ده دا و له سه ر کانی سپیی
 لالشی پیروز ده نیشتنه وه.

که ژئی له دوا ی گه ران به ژیا ندا ده گه یشته وه دوا گرتته و دوا
 گۆته ی پیری چل چله:

کچم، تۆ ده بی به چیا که وی.

به نیازی چیا پیّ هه‌ل‌دینن، له سه‌ره کۆلانی قۆلی ده‌که‌وێته
 ناو ده‌ستی مه‌رگه‌وه، مه‌رگ ده‌بیاته ناو چاوه خانوویه‌ک،
 هێنده‌ی له بیر، زه‌لامی‌کی که‌ته له سه‌ری هه‌ل‌ده‌ستی،
 زه‌لامی‌کی دی دێته سه‌ری، له‌و ساته‌ چه‌قۆکه‌ی بیرده‌که‌وێته‌وه،
 ئه‌و چه‌قۆیه‌ی پیری چل چله‌ خسته‌یه به‌ر‌کیه‌وه و گوتی:
 کچم، به‌ که‌ل‌کت دی.

دێته‌وه پیری له‌ بن پیاوه‌که‌وه، هه‌رچۆن بوو، ده‌ستی
 گه‌یانه‌ چه‌قۆکه‌ی و وه‌شاندی، دیار‌بوو جێیه‌کی باشی گرت‌بوو،
 زه‌لام له‌ مشه‌مش که‌وت و به‌ ته‌نیشتا که‌وت.

چه‌ندی بیرده‌کاته‌وه، بیرینه‌که‌وێته‌وه، چۆن له‌ ژووره
 خویناویه‌که‌، له‌ ناو خوینی دامه‌نی خۆی و خوینی که‌له‌که‌ی
 چه‌ته‌که‌، ده‌رپه‌ری و نه‌که‌وته‌وه ده‌ستیان.

له‌ تووره‌گه‌ به‌ شانه‌ دان و له‌ شار دوور‌که‌وته‌وه، به‌ چیا‌دا
 هه‌ل‌گه‌رانی دێته‌وه به‌ر چاو، رێنیشاندان و نیشانه‌کانی پیری چل
 چله‌ی بیرده‌که‌ونه‌وه:

به رتيه بهرده لانه كدا سر ده كه ویت، ده گه یته دووریانی،
 دهستی چهپ بگره، ته وای دهړوی، بنه دارینکی گه وره دیته
 ریت، له و رت ده بی ری نامینن، چند ریچكه یه کی
 لیده بیته وه، تو نه و هیان بگره كه به چهپی بهردینكدا ده روا،
 ده لیتی سه گینکی ره شه و هه لتو وتكاوه، زور دهړوی هه ورازیکی
 سهخت دیته ری، نه گهر نه توانی قه دېر بیېری، پیچاوپیچ
 سر كه وه، به لام وریابه له و شوینه ی لیتی ده ده یت، له هه مان
 راست بگه وه سر چیاكه، نه و دیوی هزار به هزاره، به لام ريك
 له راستی خوت لیژه به وه، ری هیه، له و سره وه لووتكه یه ك
 دیاره، له گومبه زی سر شه ره فه دین ده چی، ريك به ناوه ندی
 لیږه واره كه وه بوی سر كه وه، رتيه کی پیچاوپیچ ده تباته سر
 شانی، له و ناو دیو به، چل میړا به خوی بانگت ده كات.
 كه ژی له ناو شاره وه تا سری چل میړا، ناوه ناوه چه قوكه ی
 دهستی دیته وه بهر چاو، به نیشانده و هی چه قو هاته وه ناو
 نه شكه فته كه و ته ماشای چه قوكه ی كرده وه، له بهر خو وه:
 نه ویتريشم كوشتبا!

یەکی هەستا، گەیشتهوه ماله هەنجیریەکی خۆی،
 توورەگە کردەوه، دەرەهەکی دەرھینا، نووسی، لاپەرەیهکی
 پڕکردەوه، لە لاپەرەیی دووہمیش چەند دیریکی نووسی و
 داغیستەوه.

لە مالهەکی هاتە خواری و گەیشتهوه دیار تاشەبەردان،
 چاوی گێرا، هیچی نەدیتەوه، سەری هەلپری، رۆژ لە سەر
 ناوابوونە، بە ناویمیدی گەرایەوه، سە سپی لە ملەکە چاوەرپی
 دەکرد، بە تەنیشت یەکەوه رۆیشتن، بەر لەوەی پیچ بکاتەوه بۆ
 ئەشکەفتەکە گەرایەوه، سە سپی پیشی پیگرت، خۆی لی
 لادەدا دەهاتەوه سەر ریی، سەگەکە لەو لاملتر بوو، ناچار بە
 ناماژە پییگوت:

دەچم شتەکانم دینم، دەگەریمەوه.

سە سپی لە زمانی تیگەیشت و ریی بۆ کردەوه، چوو
 توورەگە و کەرته نیمدەرەکی هینا و هاتەوه، سە سپی لمووزی
 بۆ توورەگەکی دەبرد و حەو حەویکی دەکرد، کەژی تیگەیشت

دەيەوئى بۆي ھەلگىرى، بەلام نەيدايى، سە سپىش زۆرى
لەينەکرد.

ھەشتەسمىل بە دىتنى كەژى، وەك گوللىكە نىسانە
گەشايەو، ئەوئى لە چارشەما سۆر، بۆ لالاش پىدەكەنى،
مەندالەكە، لە وىنەي بەرخۆلە بە خۆ بادانەو ھۆي ھاويشتە
نامىزى.

كۆرە كۆچۆيى:

باش بوو، ھاتى، تۆش لىرە نەباي، دلمان دەتەقى، ئەوان
نەگەرەنەو، شىتيكىان بە سەر نەھاتى؟!
كەريقۇ:

نەخشەي خراب لىمەدە، رىيان دوورە، سەش ناگەنەو ئىرە.
دواي نان خواردنى، كەژى لە تەنىشت گولەشلىرە راکشا،
توورەگەي خستە بن سەري ھۆي و چەقۆكەي لە بن دانا و
باسكىشى بۆ گولەشلىرە كەردە سەرين، لە بن لىوانەو:
دايكىشم مەنى وا خەواندووە.

گولەشلیڭره له خۆشیا خەوی لێنەدەکەوت، سە سپیش هات
له تەنیشته کەیتری وەرکەوت.

کریڤۆ، رادیۆکە ی خستۆتە بن گوێی، زۆر کزی کردوو، هەر
خۆی دەبیستی.

خودیڤە زوو خەو بۆ خۆی بردهوه.

هەشتسمیل، تەنیشتان دەگوێی و خەو له چاوی تۆراوه.

ئەو شەوه، له چاوه‌پێی دیرۆزان و کوپی روو به ماچ چوونه
تاریکایی ئەشکەفتهوه.

گولە شلیرە گوپەکانی پرقسەن

کریڤۆ لە شیرنە ی خەوێ، هەستیکرد دەستی بە نەرمی
شانی رادەتەکیڤی، تیگەیشیت دەستی هەشتسمیلە و گازیدەکات
بۆ نوێژکردنێ، لەوەتە ی زانیویەتی موسلمانە، نوێژیان بە
ئاگایدەهینیتهوه و نایەلی نوێژی بچی.

هەستا و لە ئەشکەفتی چۆوه دەری، سە سپیش بە دوايهوه،
بۆ ئەو نوێژەش چۆوه سەر تاتەبەردەکە ی خۆی، کەوتبووه دەستی
چەپی ئەو پیچە ی کە بۆ تاشەبەردە کتیبیەکان پیچیدەکردەوه،

له بن درهختیکی پر پرژ، روو له رووگه، دهتگوت خدا به
 دهستی خوی بۆ نویژ لهویتی راخستووه، کریف نویژی دابهست،
 سه سپیش وهك پیشه‌ی خوی، له لای چهپی وهرکهوت، له
 هه‌موو نویژی، تا سلاوی چهپی نه‌دابه‌ته‌وه، سه سپی له جیی
 خوی نه‌ده‌جوولا، به‌لام نه‌و به‌یانیه وا نه‌بوو، له نیوه‌ی نویژی،
 سه سپی، سیّ چار هه‌و هه‌وی نه‌رمی کرد، ئاورپکی له کریف
 دابه‌وه، وینه‌ی په‌لیک به ئاراسته‌ی کانیه‌که‌دا ده‌رپه‌ری،
 موچرکی گیلانی کریفی داگرت وهك گوێزان دلّی بری، لیّ خوی
 گرت و نویژه‌که‌ی نه‌بري، په‌له‌ی کرد و خیرا خویندی و سلاوی
 دابه‌وه و به‌ره‌و کانی بالّی گرت و به‌فرین فری.

دنیا ته‌واو رووناکبۆته‌وه، ده‌بینی سه سپی که‌می دوور
 له‌کانی له‌سه‌ر به‌ردی هه‌لتووتکاوه، به‌دیتنی کریفۆ، کلکی
 راوه‌شاند، تیگه‌یشت که‌سی. لی‌ره‌یه، ده‌بینی، که‌زی زه‌ر له‌سه‌ر
 به‌ردی بیّ هه‌ست و خوست دانیشته‌وه، خوی رووتکردۆته‌وه،
 پرچی کردۆته‌وه و به‌خۆیدا داوه.

رووی خوئی وه رگیژا و کهمی کشایه وه، پاش کهمی ناوړی
لیدایه وه، هه مان دیمه نی بی هیچ گۆرانکاریه ک دیته وه، دیسان
رووی خوئی وه رگیژا، گازیکرد:

کهزی دریژ، خوشکی خۆم، ههسته بچینه وه نه شکهفتی.
وه لām له بهرده وه هات، له کهچه وه نه هات، ویستی بچیته
لای، شهرمی کرد و گه پایه وه، دواي چهند جارێ ناوهردانه وه و
روو وه رگیژان، چوو له تهنیشت سه سپی پشت له کانی
دانیشت، چاوهړی ما، له پر سه سپی، چه په یه کی کرد و ریی
گه پرانه وهی گرت، کریف، ناوړی دایه وه، کهچه له وی نه ماوه،
ته ماشای پیش سه سپی کرد دیار نیه:

چ خیرا، به کویدا رویشته؟

چاوی به ده ور و بهری کانیدا گیژا، دیار نیه، کهوته دواي
سه سپی، سه گ خیرای کرد، نه یگه یشتی، له زارکی
نه شکهفتی، گرتی، ته ماشا ده کات، کهزی زهر به جلکی خویه وه
دانیشتووه، چاوی له ساپیتیه نه شکهفتی بریوه، کریفۆ، دوو

سى زللهى له روومه تى خۆى دا، قونجركه يه كى خيوانده لا رانى
خۆى تا پييكه وي، له ناو خهونييه يان نا، خهون نه بوو.

ديتى ههشتسميل خوديدهشى به ناگاهينا، زانى تاو
كهوتوو و كاتى نويزى وان هاتوو، سه سپى له گهل نهویش
چوو، نهو سه گه ههركه سى له نهشكهفتى بجيته دهري به گهلى
دهكهوى، وهك بلتى پاراستنى نهشكهفتنشينان بهو سپردراوه و
له سهریه تى بيانپاريزى، ههركه سى بجيته نويزى، چ موسلمان
چ ئيزيدى، تا له نويز دهبيتهوه، به دياريهوه وهردهكهويت و
ئيشككىشى بو دهكات.

كريقو دهيوست، نهوهى بهو سبيه نييه له كهزى زهرى دى،
بو ههشتسميلى بگيرپتهوه، چهندي ههولئى دا، سه د جوړى
ئاماژهى گوړى، تينه گه يى و تينه گه يى، يان نهيوست تيبگات،
بيزار بو، وازى له سهبردهى كچى رووتى بن كهزى دهو كانى
هينا.

ناوه ناوه تیچاویکی ده دایه که زی زهر، ئی به لکوو شتی له
سیمای بخوینیتتهوه، هیچ، ههر وه کوو روژانه و نهو بهره به یانه ی
پیوه دیار نینه.

کریښو چووه گژ رادیو، تا هیژی تیدابوو، چه په روکیکی له
سه ری خو ی دا:

پاتری مرد، له دنیا دابراین.

بیری کرده وه، شهو نه یکوژاندبوه، نه فره تیکی بو خو ی نارد،
پاتریه کانی دهرهینا، هه ندی قوپاندنیه وه، خستنیه وه سه ری،
نیه، پاتری مرد و زیندوو نابیتتهوه.

هممو، جگه له که ژی، به سه سپی و گوله شلیتره شه وه، به
دیار رادیوی مردووه وه دهسته و نه ژنو دانیشتون، کوپه کوچویی
ده لی:

با بری، جگه له مهرگی ئیزیدی چی پیبو!

خودیده:

ئاوه دانی بو.

کوچویی تیچاویکی دایی و بزه یه کی بو کرد، له بن لیوانه وه:

له خەو و ناو خەونی!

***

رۆژ تەواو لاریوتەوه، پەلەیه تی زوو خۆ باوێتە زێی فرەهات
و خۆی له دووکه‌لی ئاسمانی شنگال پاکباتەوه، تاو گەیشتۆتە
زارکی ئەشکەفتی، هەموو چاویان لەو باسکە ی بەرانبەریان
بەپێوه، که دەلێی باسکی یەکی له چل میڕه‌کانه، بۆ
هەلکێشانەوه‌ی کەسیکی هەل‌دێراوی درێژ کردووه، ئەو باسکە ی
دیروکزان و روو بە ماچ، بۆ سۆراخی رێی بەری رۆژاوا، رێی
گەیشتنەوه بە ئاوه‌دانێ، پێدا هەلگه‌پان و ئاودیو بوون، هەر
دەبێ لەو باسکەوه‌ش دەرکه‌ونه‌وه، هەموو جگه له که‌ژی،
برژانگیان بە باسکەوه‌ گرێداوه.

سە سپیش، چاوی له جێی چاوی ئەوانه، له هیکرا به‌ حەپ
حەپ، له ئەشکەفتی دەرپه‌ری، ئەوه نیشانه‌ی نزیکبوونه‌وه‌ی
شتیکه، بۆنی شتیکی کردووه، هەشتسمیل به‌ دوایدا چوو،
ئەوانیدیش، له‌ سەر چوون بوون، سە سپی گەیشته‌وه زارکی

ئەشكەفتى، كلكى خۆشىى بادهدا و ھەو ھەوى گەپرانەوھى
دەكرد، گەشتەنەوھ، دىرۆكزان و كۆپى روو بە ماچ ھاتنەوھ، لە
روويان ديارە، رۆي دەربازبوونيان دۆزيوەتەوھ.

دىرۆكزان:

سبەى زوو بەرپەدەكەوين.

روو بە ماچ:

ھەر كەسەى دەيەوئ پەيوەندى بە كەسوكارىەوھ بكات، ھا...
يەكەى لەوانەى بۆ رزگارکردنى ئيمە ھاتونەتە چيا، پاترىي
مۆبايلەكەى خۆى دامى.

كى ژمارەى كىي ئەزبەرە؟! مۆبايلە كەسەيش ئەو پاترىي
پىناكات، ھەر يەكەو لە جىي خۆى لەگژ وەبىرەيىناوھى ژمارەى
كەسوكارە.

خودپەدە وەرى گرت، ژمارەيەكى لىدا، لە دەرەوھى بازنە
بوو، لىيداىەوھ، چەند جار لىيداىەوھ، نەھاتە ناو بازنە، بە
گريانەوھ:

تەنھا ژمارەى دايكەم لەبەرە، ئەويش لە دەرەوھى ژيانە.

کورە کۆچۆیی چەندی سەرپهێناو برد، ژمارە ی خۆشی
بیرنەکەوتەوه، هی کەسی ئەزبەر نەبوو.

کریقۆ، ژمارەیه کی لێدا، کچه کە ی ناو تەلەفۆنی گوتی:
وەلامت ناداتهوه.

پاش کەمی کردیهوه:

+ ئەلۆ، تۆ کیی؟

— دایی ئەزم...

پەيوەندیە کە پچرا، چەند جار لێیدا، کەوتبووه دەرەوهی
بازنە.

هەشتسمیل، وەریگرت، ژمارەیه کی لێدا، رۆیی، وادیاره
هەلگیرا، دەموچاوی گەشایهوهوه، دەستی بە (ها ها..) کرد،
هیندە ی نەمابوو بێتە قسە، بە ئاماژە گۆتیه کوری روو بە ماچ:
بیخه سەر رەنگ و دەنگ.

روو بە ماچ بە ئاماژە تییگەیاندا کە لێرە رەنگ نیە.

دایە دەستی دیروکزان، قسە ی لە گەڵ بکات:

+بهلی، نهو پیاوهی ئیوه که کهږولاله، له گهل کومه لئی کهس
له سه ری چیا ی شنگاله، خه متان نه بی باشه، سبه ی دینه
خواری، ری دی ده ریا زبوون هه یه.

-کاک ی من، بیژه برای من، نه م باشین، له شیخانین.
دیروکزان قسه ی خوشکه ی بو برا کرده زمانی ناماژه،
هه شتسمیل له خوشیا، هینده ی نه مابوو، بال بگری.
که ژی، مویایی وه رنده گرت، به زور دایانی، پاتریه که ی
ده رهینا، دیتی به هی خوی ناکات، برۆی تیکننا، خسته وه
سه ری و ژماره یه کی لیډا، له ده ره وه ی بازنه بوو، لیډایه وه،
نه هاته ناو بازنه وه.

روو به ماچ به هه نسکه وه، روو له هه مووان:
بریا هی منیش له ده ره وه ی بازنه با.
دیروکزان ده ستی خسته سه ر شانی، روو به ماچ به گریان وه
گوتی:

من بو خوشکم، کرد، هه لیگرت:

+ نه لو برا.

__تۆ له كۆيى؟

دهنگى بىرا، دهنگىرى، به عاره بى هاته گۆ:

خه مى خوشكت نه بى، نهو خودا بۆ مى كرووه ته ديارى،

ئاگام لىي ده بى.

يه كسەر دا يخته وه، چهندي زهنگم لىداوه، هه لىنه گرت،

دا يخته.

لهو ساته جاريكتر ژماره ي خوشكى لىدايه وه، ههر له

دهره وه ي ژيان بوو.

هه شتسميل به ئاماره له ديرۆكزانى پرسى:

هه والى كه سوكارى تۆ:

ديرۆكزان:

باشن، هيشتا له هه وليرن.

ديرۆكزان، يهك يهك دهستى به سهر هه موواندا هينا و

گوته:

سبه ي ده چينه وه، ئاوه دانى.

روو به ماچ:

ده‌چینه‌وه، من ده‌بی داک و خوشکم ببینمه‌وه.

خودیده:

چوونه‌وه بۆ کوی؟ کهس نه‌ما، ئیزیدی نه‌ما.

کوپه‌ کۆچویی:

ئیزیدی جگه‌ له‌ چیا، چیا‌ی‌ شنگالی، له‌ چ جیی‌ دنیایی

پارێزراو نیه.

هه‌شتسمیل ده‌یویست شتی بگه‌یه‌نی، به‌لام کهس

تیینه‌گه‌یشت.

گوله‌شلیره‌ زگ و گوپه‌کانی پر قسه‌ بوون، رسته‌یه‌کی بۆ

نه‌گوترا.

سه‌ سپیش ده‌یویست شتی بلی.

ته‌نها کهژی، ورته‌ی لیوه‌ نه‌هات، له‌ سیماشیه‌وه، نه‌

مانه‌وه، نه‌چوونه‌وه، کهس هیچی نه‌خوینده‌وه.

شه‌و داهاات و چوونه‌و تاریکایی ته‌شکه‌فته‌وه.

هایی...

که‌زی زهر

کریځو، به ده‌ستی هه‌شتسمیل به ناگاهات، گه‌یشته سهر
کانیه‌که، ده‌ستنویژی شوشت و به‌ره و تاته نویژ سهرکه‌وته‌وه،
سه سپیش به دوايه‌وه، بهر له‌وهی نویژ دابه‌ستی، سه‌گ
حه‌ویکی کرد، به‌پرتاو پیل‌لوی له‌پیکرد و که‌وته دوی، سه سپی
سه‌ره و دوند ری گرت، کریځو باش به‌رچاوی خوی نه‌ده‌دیت،
چهند جاری که‌وت و هه‌ستایه‌وه، سه سپی، له سهر تیشه شاخی
قیت راوه‌ستا، خوی گه‌یاندی، له سهر دوندی له هه‌م‌زو دوندان

بلندتر که هیئنده لییهوه دوور نیه، سه سپی به سیّ چوار باز
 دهیگاتی، تارماییهك دیاره، تارماییهك تا دهست هه لپری
 که له گهت، سه ره تا له شه کانه وهی ئالا ده چوو، به دیاریه وه
 راهه ستا، پاش که می، ئالا گۆرا بۆ کچی که زی زهر، هه وه، رێك
 راهه ستاوه، پرچی کردۆت هوه داویه تیه بای سپیدهی شنگالی، ههر
 تیسکیکی به لایه کدا چوو، تاو ناتاو یکش به لایه کدا ده که ون و
 خرده بنه وه و با بۆی ده کاته چهند که زی، باله کانی لیکردۆت هوه،
 ههر یه که ی به لایه کدا، ئاسۆیی رایگرتوون، له گه ل به ژنی
 ستوونی جوان دینه وه، جوانیهك له چ جوانیی ناچی،
 چه قۆکه شی به دهسته وه.

کریقۆ به دیاریه وه، ده می داچریوه و هه په ساوه، پاشان
 سووپایه وه، له سه ر یهك پی نهرم نهرم، به ده وری خۆیدا
 سووپایه وه، له پر خیرای کرد، له شیه و ی فرپۆکه، هیئند خیرا
 دهست و پی و پرچ تیکه ل بوون و لیك جودا نه ده کرانه وه،
 سووپایه وه، ههر سووپایه وه، کریقۆ و سه سپی تووشی سه ر
 سووپه هاتن، چاویان داخست.

کریڤۆ چاوی کردهوه، کهزی زهر نه مابوو، سهیری کرد،
 سهسپی لهو واقوورماوتر چاوی بریووته دوندی بی کچ، به خۆ
 به سهوه، نهو ناوه ههموو گهپان، بن بهرد، پهنا دار، ناو لق و
 پۆیان، ناو کهندر و زهندۆلان جی نه ما سهری پیدانه کهن، به
 ههله داوان گهپانهوه ناو نه شکهفتی، نیه، کچه کهزی لیڕهش
 نیه، کریڤۆ له بانگی دا، له بانگدان، خودیده که به تۆپی
 داعش وا زوو به ناگانه دهاتهوه، راپهپی، دیواری نه شکهوت
 گرتیهوه، گوله شلیره له هارژنی دا، کهمی حیلتربا، ههشتسمیل
 گوئی دهبۆوه:

فری، کهزی زهر فری، بگهنی.

ههموو دهوریان دا، دایاننیشان، کورپی روو به ماچ :

کاکه، واز لهو نویژی سبهینانه بیته، وهک من له دهمی

تاوکهوتنی بیکه، باشه وات به سهرهات!

کریڤۆ:

ئەز دىن نەبوومە، لە سەر دوندەكە، مینا فرفرۆكە تێر
سووراپیەو و نەما، فری، بە خودای فری، ئەگەر باوەر بە من
ناكەن، لە سە سپی بپرسن.

هەموو چاویان بپیه سەر سە، ئەویش بە شیوەیەك تەماشای
كردنەو، هی دیدقانی بوو، (هەو.. هەو) یكى هێند خەماوی
كرد، رێك لە (بەلێ، بەلێ) دەچوو.

گولەشلێرە دەگریا، چاوی دەگیڕا، ئەو سەرو ئەوسەری دەكرد
و یەكبینە دەیگۆ:

دادە، دادە...

گەران، توورەگەكەى بە لقى دار هەنجیرەكەو بوو، جلکە
پیاوانیەكەى لە دەو كانیەكە لە سەر بەردیكى پانی گەورە،
بەردیكى خپى گچكەى لە سەر دانرابوو.

هەموو، بە ئاقاری وەربوون، هەر یەكە بە لایەكەدا، ئەو لا
كەزى زەر، ئەم لا كەزى زەر، نەبوو، شیو و دوندی ئاقاری چل
مێرا نەما، نەيكەن، بن بەرد و سەر درەخت نەما
نەپشكەن، كەس شوینپیشى نەدیتەو.

به نامرادی هاتنه‌وه بن که‌فره‌که، بهر دهم ماله هه‌نجیری
که‌زی زهر.

هه‌شتسمیل، ده‌ستی بۆ ئاسمان هه‌ل‌پری، هه‌موو سه‌یری جی
ده‌ستی نه‌ویان کرد، په‌له هه‌وریکیی سپیی درێژ‌کۆله، به
ئاسمانه‌وه، پیده‌چوو به هه‌له له‌و ده‌مه‌ی سالی، ریی که‌وتبیته
ئاسمانی چیا‌ی شنگالی.

هه‌شتسمیل، به ئا‌ما‌ژ‌ه‌ی په‌نج‌ه‌کانی که‌زی زهری دهنه‌خشانده،
ئه‌و له نه‌خشانده‌ی ئه‌و که‌چه زۆر په‌نج‌ه ره‌نگین بوو، هه‌موو به
ساناهی له زمانی په‌نج‌ه‌ی وی تیده‌گه‌یشتن و ده‌یان‌زانی مه‌به‌ستی
ئه‌وه، به په‌نج‌ه و چاو ده‌ی‌گۆ:

نابینن؟ ئه‌ها، ئه‌وه‌تا که‌زی زهر، به ئاسمانه‌وه‌یه، هه‌وه، ئه‌وه
هه‌ور نیه، ئه‌وه

هه‌شتسمیل سوور بوو، له سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و په‌له هه‌وره‌ی سه‌ر
ئه‌و دهنده‌ بلنده که‌زی زهره.

کوپه‌ کۆچۆیی، ئاخیکی قول هه‌ل‌ده‌کیشی و به به‌زه‌یه‌وه
ده‌روانیته هه‌شتسمیل:

هه موومان شیت ده بین.

گولە شلیره په نجه بۆ سهر لقه دارى، که مه لیکى به
سهره وه یه دريژده کات:
داده، ئۆته، داده.

ههر مه لى به ویدا ده فرى، په نجه ی بۆ دريژ ده کات و به:
داده، داده...

چه ند شه قاوى ده که ویتته ی دواى. گولە شلیره هه موویان
ده گرینى.

کوپرى روو به ماچ، له هیکرا:
نه تاندی؟

ده ست بۆ باسکه که ی رى رۆژاوا دريژده کات:
باوه پتان بیت، که سیك له رۆیى ديار بوو، ژنه، له ویه
ئاودىو بوو.

دیرۆکران ده لى:

+چاوت ریشکه و پيشکه ی کردووه، توش خۆت شیت
مه که.

-من دلیام.

دیروکزان، په نجهی وه بیر هاتنه وهی بو لاسه ری خوئی برد:

نا، ده فته ره که.

به رزه پی هه ستا و سوورایه وه و سهر که و ته مالی که زی زهر،
تووره که که ی هیئا، دهستی تیدا گتپا، به گوړپی وهر کرد، نه بوو،
ده فته ره که نه بوو، که ژئ ته نها ده فته ر و چه قوکه ی له گه ل خوئی
برد بوو.

دیروکزان هه ناسه یه کی ساردی هه لکیتشا:

ده فته ره که مابا، ده گه یشتینه سهره داوی..

ورده واله کانی کرده وه تووره گه که:

حه یف ئیزیدی چ نووسراوی له دوا ی خو یان به جیناهیلن،
هه موویان زاره کین، خو زی زو و خوم ده گه یانده ده فته ره که ی که زی
زهر.

له و ده مه، سه سپی، سی چوار (حهو..حهو..حهو) ی به
دیار که و تنه وه ی کرد و بالی گرت، که و تنه دوا ی و هه موو یه
یه ک ده نگ:

کهزی زهر، کهزی زهر، کهزی زهره...

گه‌یشتنه سهر بستییهك، دیتیان سه سپی لهو سهره‌وه، لوژ
لوژ ده‌گهریته‌وه، گوئییه‌کانی شوپرکردۆته‌وه.

کریقۆ به‌ردیکی هه‌لگرتیه‌وه تییگری، په‌ژیوانبۆوه، لهو ده‌مه
هه‌موو، به هه‌شتسمیل و سه سپیشه‌وه، گوئیان هه‌لخست، له
لووتکه‌کانه‌وه ده‌نگی ته‌نبور ده‌هات، دیرۆکزان گوئی:

گوئی‌تان لییه؟ ته‌نبور (شنگال هایی) ده‌لیته‌وه.

دوای که‌میکیتر، سه سپی، هه‌و و بالگرتنی
دووباره‌کرده‌وه، نه‌و جاره زوو گه‌پایه‌وه، چهند جاری و رویش و
گه‌پایه‌وه، به‌رانبه‌ریان هه‌لتووتکا، سه‌ری شوپرکرده‌وه،
چاوبه‌ره‌ژیتری پیوه دیار بوو، هه‌و هه‌ویکی کرد له‌گریانی مرۆ
ده‌چوو، گوئه‌شلیزه له‌گه‌لی گریا، هه‌شتسمیل به‌ دوای ویدا،
کوپی روو به‌ ماچ له‌گه‌ل نه‌و ته‌نبوره‌ی له هه‌موو لایه‌که‌وه
ده‌هات:

هایی، هایی، ده‌هایی

شنگال ل من هایی

کہ زی زہری۔۔

هه‌موو لی‌یان وه‌رگرت‌وه، سه سپیش به ئاوازه‌یی
ده‌یقرووسک‌اند، له‌گه‌ل‌های‌یی گوله‌شلی‌ره‌وه و سمر بادان و
جولانه‌وه‌ی هه‌شت‌سم‌یل رت‌ک ده‌هاته‌وه:

هایِ یَیْ — یَیْ، ها...